

EUREKA! EVRIKA!

In collaborazione
con l' Ufficio del
Parlamento
europeo di Milano

La rivista dei giovani europei
Revista tinerilor europeni

2021
N°6

**"Scuola
Europea" di
Varese - Italia**

**Liceul "Mihai
Eminescu"
din Căușeni -
Rep. Moldova**

**Liceul
"Prometeu-
Protalent" din
Chișinău -
Rep. Moldova**

**Liceul "Dante
Alighieri" din
Chișinău -
Rep. Moldova**

**Liceul "Mihai
Eminescu"
din Călărași -
Romania**

La tua scuola vuole partecipare al progetto e far parte della redazione di Eureka? Hai dai 12 ai 18 anni e vuoi collaborare alla rivista scrivendo un articolo?

Școala ta dorește să participe la redactarea revistei Evrika? Ai vârsta cuprinsă între 12 și 18 ani și dorești să colaborezi la crearea revistei prin scrierea unui articol?

Does your school want to participate in the project and take part in the elaboration of the magazine? Are you between 12 and 18 years old and would you like to collaborate by writing an article?

Redazione/Redactori/Editing

Angela Lungu (Liceul "Prometeu-Protalent", Chișinău - Tatiana Midoni (Liceul "Mihai Eminescu", Căușeni)
- Svetlana Platon (Liceul "Dante Alighieri", Chișinău) - Eugenia Ionița (Liceul "Mihai Eminescu", Călărași) -
Olga Irimciuc (Scuola Europea, Varese)

Collaboratori/Colaboratori/Collaborators

Violeta Botnari, Zinaida Lupu, Angela Eșanu-Gospodaru, Melnic Tatiana, Dubencu Natalia, Viorica Oleinic, Iacob
Nadejda, Oprea Eugen, Adina - Daniela Mincu, Mirela Tudone, Mitră Constantin, Corina Liliana Diaconu,
Caraman Tatiana, Macovei Ludmila, Țaran Marina

Correzione testo (inglese)/Corector (engleza)/English proofreading

Brigitte Landesmann

Grafica/Grafică/Graphics

Denise Pascarella (Studentessa Università Insubria, Varese), Sara Morrone (Studentessa Università Insubria,
Varese), Elisabeth Dush (Studentessa Università Insubria, Varese)

Copertina/Coperta/Cover

Milena Braga (Studentessa Liceo "Mihai Eminescu", Căușeni)

eureka@italiamoldova.org

Associazione Italia-Moldova OdV

Progetto ad uso interno dell'Ass. Italia-Moldova OdV

Ass. Italia-Moldova

L'Ass. Italia-Moldova non risponde della veridicità dei testi contenuti nella rivista.

SOMMARIO CUPRINS SUMMARY

- 02 EDITORIALE
EDITORIAL
EDITORIAL
- 05 IO ABITO QUI
EU LOCUIESC AICI
I LIVE HERE
- 11 LA PAGINA DEI RAGAZZI
PAGINA ADOLESCENȚILOR
THE YOUTH PAGE
- 17 NOI SIAMO EUROPEI !
NOI SUNTEM EUROPENI !
WE ARE EUROPEANS !
- 29 INTERVISTA CON ...
INTERVIU CU...
INTERVIEW WITH...
- 35 LA MIA SCUOLA
ȘCOALA MEA
MY SCHOOL
- 41 LA MIA VACANZA IDEALE
VACANȚA MEA IDEALĂ
MY BEST HOLIDAY
- 47 MUSICA, FILM, LIBRI, SPETTACOLI
MUZICĂ, FILME, CĂRȚI, SPECTACOLE
MUSIC, MOVIES, BOOKS, SHOWS
- 56 TRADIZIONI EUROPEE
TRADIȚIILE EUROPENE
EUROPEAN TRADITIONS
- 59 HOBBY, TEMPO LIBERO
HOBBY, TIMP LIBER
HOBBIES, LEISURE
- 65 IL MIO AMICO A 4 ZAMPE...E NON SOLO
PRIETENUL MEU, ANIMAL DE COMPANIE
MY PET FRIEND...AND NOT ONLY
- 68 ANDRA' TUTTO BENE
TOTUL VA FI BINE
EVERYTHING WILL BE OK
- 74 ULTIMA PAGINA
ULTIMA PAGINĂ
THE LAST PAGE

Editoriale

UNITI NELLA DIVERSITÀ!

Con questo numero, volge al termine il secondo anno di vita di Eureka, questa straordinaria officina di idee che ha rappresentato per decine di studenti, un vero e proprio diario personale su cui annotare sentimenti, esperienze, aspirazioni e passioni.

Questo laboratorio editoriale, in continua evoluzione, ha ormai consolidato nel tempo il suo periodo iniziale di rodaggio, accrescendo l'interesse nei giovani studenti ed affinando la qualità degli articoli e della sua grafica.

Anche questo numero eccelle per i contenuti, per l'attualità dei temi trattati e per la partecipazione degli studenti. Sono infatti arrivati in redazione decine di articoli da tutte le scuole partecipanti al progetto, imponendo pertanto una selezione, spesso risultata difficile e dolorosa, per il buon livello di narrazione e di sintesi raggiunto da tutti i nostri "studenti-giornalisti".

Come non apprezzare la commovente intervista "in memoriam" realizzata dal nipote al grande poeta Nicolae Dabija, recentemente scomparso, figura di spicco della letteratura romena, scrittore, giornalista e membro dell'Accademia di Moldova e Romania!

Tanti articoli scritti col cuore, facendo emergere l'emotività tipica dei giovani adolescenti ma non per questo meno interessanti e piacevoli alla lettura. Quanta voglia di comunicare la loro bellezza, il loro senso della vita, la loro fragilità caratteriale! Frammenti di esperienze umane che ci fanno riflettere e ripercorrere nel tempo le medesime sensazioni da noi vissute.

Eureka è nata per promuovere i valori europei tra le giovani generazioni. I nostri ragazzi hanno accettato con piacere questa sfida editoriale arricchendo di nuove priorità e sensibilità il concetto stesso di europeismo. Il valore assoluto della propria identità culturale emerge con prepotenza ed orgoglio da molti articoli, evidenziando la voglia di appartenere ad una comunità europea che non alieni le originalità di ogni Paese, la propria storia di popolo, la propria lingua...

UNITI NELLA DIVERSITÀ! Questo è il modello vincente dell'Unione Europea.

Solo partendo da questo concetto si potranno creare legami e relazioni tra i popoli europei, accrescendo la voglia reciproca di conoscersi, di scoprire le rispettive bellezze intese nei variegati aspetti naturali, culturali, umani e linguistici. Un'Europa sempre più interconnessa da legami di amicizia e di rispetto.

Un modello di Europa che i nostri giovani, attraverso le pagine di Eureka, hanno ben espresso e definito, dimostrando anche concretamente di essere una comunità attenta alla conoscenza dei propri diritti e desiderosa di apprendere le prerogative della struttura istituzionale europea. Un interesse recentemente manifestato durante un incontro pubblico avvenuto (in forma remota) con l'Ufficio del Parlamento europeo di Milano il cui resoconto è ben dettagliato sulle pagine della rivista.

Arrivederci al prossimo anno scolastico!

Gian Luca del Marco
Presidente Associazione Italia-Moldova

Editorial

UNIȚI ÎN DIVERSITATE!

Acest număr încheie al doilea an de existență a revistei „Evricea” un deosebit atelier de idei, care a reprezentat pentru zeci de elevi un adevărat jurnal personal în care să-și noteze propriile idei, experiențe, aspirații și pasiuni.

Acest laborator editorial, în continuă evoluție, a depășit, cu brio, perioada de afirmare, acaparând interesul tinerei generații și perfecționând atât calitatea articolelor, cât și a graficii.

Prezentul număr atinge un nivel de excelență în ceea ce privește conținutul, actualitatea temelor tratate și participarea activă a elevilor. La redacție, au sosit zeci de articole de la toate școlile participante și acest fapt a impus o selecție riguroasă, deseori dificilă și chiar dureroasă, deoarece toți „elevii-jurnaliști” au demonstrat, prin lucrările lor, un bun nivel de organizare și de comunicare a ideilor.

Cum am putea să nu menționăm emoționantul interviu „in memoriam” realizat de nepotul celebrului și regretatului poet Nicolae Dabija, o personalitate marcantă a literaturii române, scriitor, jurnalist și membru al Academiei de Știință din Moldova și din România!

Multe articole au fost scrise din suflet, exteriorizând, astfel, bogăția emoțională pe care o posedă adolescenții, dar menținând, în același timp, un stil atractiv și plăcut pentru lectură. Câtă dorință de a comunica frumusețea interioară, sensul vieții și fragilitatea lor caracterială! Sunt niște fragmente ale experienței umane care ne fac să reflectăm și să retrăim aceleași senzații pe care le-am avut și noi în trecut.

„Evricea” a fost creată pentru a educa tânăra generație în spiritul valorilor europene. Elevii noștri au acceptat cu plăcere această provocare editorială, îmbogățind cu noi priorități și simțiri însuși conceptul de europenism. Valoarea absolută a propriei identități culturale apare cu pregnanță și mândrie în diverse articole, evidențiind dorința de a aparține unei comunități europene, care să nu anuleze originalitatea fiecărui stat, istoria fiecărui popor, propria limbă...

UNIȚI ÎN DIVERSITATE! Acesta este modelul câștigător al Uniunii Europene.

Doar respectând acest concept se vor putea construi relații între popoarele europene, cultivând dorința reciprocă de a ne cunoaște, de a descoperi frumusețea complexă și eterogenă a aspectelor naturale, culturale, umane și lingvistice, tipice fiecărui popor. O Europă din ce în ce mai interconectată într-o rețea stabilă de prietenie și respect.

Un model al Europei pe care tinerii noștri l-au prezentat și definit în paginile revistei „Evricea”, demonstrând în mod concret că fac parte dintr-o comunitate care dorește să-și cunoască propriile drepturi și să descopere misiunea și structura instituțiilor europene. Acest interes a fost manifestat pe viu în cadrul întâlnirii publice (organizată online) cu Biroul Parlamentului european din Milano, despre care puteți să găsiți informații detaliate în paginile revistei noastre.

Să ne revedem la începutul noului an școlar!

Gian Luca del Marco
Președinte al Asociației Italia-Moldova

Editorial

UNITED IN DIVERSITY!

With this issue, the second year of Eureka's life comes to an end. For dozens of students this extraordinary workshop of ideas has been like a personal diary for writing down feelings, experiences, aspirations and passions.

This constantly evolving publishing laboratory has now consolidated over time after an initial run-in period, constantly increasing the interest of young students and refining the quality of the articles and its graphics.

Also this issue stands out for its content, the relevance of the covered topics and the participation of students. In fact, dozens of articles from all the participating schools arrived in the editorial office, thus requiring a selection. The selection process was difficult and painful because of the high level of narrations that were submitted by our "student-journalists".

Impossible not to appreciate the touching interview "in memoriam", made by the grandson of the lately deceased great poet Nicolae Dabija, a leading figure in Romanian literature, writer, journalist and member of the Academy of Moldova and Romania!

Many articles are sentimentally written and make the typical emotions of young adolescents evident without making them less interesting and pleasant to read. How much desire to communicate their beauty, their meaning of life, their fragile character! Fragments of human experiences that make us reflect and retrace these same sensations that we ourselves have experienced over time.

Eureka was born to promote European values among the younger generation. Our young people have gladly accepted this editorial challenge, enriching the very concept of Europeanism with new priorities and sensitivity. The absolute value of one's cultural identity emerges with arrogance and pride in many articles, highlighting the desire to belong to a European community that does not alienate from the originality of each country, people's own history, their own language ...

UNITED IN DIVERSITY! This is the winning model of the European Union.

Only on the basis of this concept it will be possible to establish bonds and relationships between the European peoples, to reinforce the mutual desire to get to know one another and to discover the respective beauties of the various natural, cultural, human and linguistic aspects. A Europe that is increasingly interconnected by friendship and mutual respect.

A model of Europe that our young people have well described and defined in the pages of Eureka. They have also shown in concrete terms that they are attentively aware of their rights and want to get to know the special characteristics of the European institutional structure. This interest was recently demonstrated at a (remote) public meeting with the European Parliament office in Milan. The detailed report of this meeting can be found in the magazine.

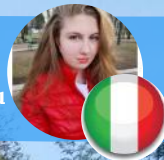
See you again next school year!

Gian Luca del Marco
President of Association Italia-Moldova

IO ABITO QUI

Magola Andreea, classe X,
Liceo "Prometeu-Protalent", Chişinău

Oltre alle lussuose dimore e ville di recente costruzione, oltre alla città dei grandi edifici, c'è un'altra Chişinău, invisibile, inascoltata ma percepita da chi ama il passato e con tanta nostalgia crede che la bellezza sia eterna e che l'architettura rappresenti una delle matrici che può preservarla, rendendola immortale. Non a caso Chişinău è chiamata "la città della pietra bianca". Celandò molte storie interessanti, ogni luogo di questa città ha un segreto che aspetta di essere scoperto, ogni vicolo, strada od incrocio, ha un significato speciale per me, per noi, per tutti i suoi abitanti, perché è qui che si sono svolti i momenti più belli della nostra vita.

Il certificato di nascita della città è datato 1436, anche se pare che sia stata abitata fin dall'antichità. Chişinău, situata sulle rive del fiume Bâc, si espande gradualmente sul territorio fino al principale Viale Santo Stefano il Grande, una volta chiamato Strada Moskovskaia. Negli anni 1830-1836, venne eretta la Cattedrale con la sua torre campanaria e fu realizzato un giardino pubblico.

Chisinau ha iniziato a cambiare il suo aspetto generale negli anni 1850 e 1870, quando Alexander Bernardazzi venne nominato architetto della città, e si dice di lui che "era un idealista classico, nel senso stretto della parola, intendendo l'idealismo come una fiducia assoluta nella dignità umana e nel trionfo finale dei valori eterni della vita, amore, bontà e bellezza".

È stato colui che ha progettato alcune strade e quartieri della città, partecipando alla progettazione ed alla costruzione dell'acquedotto di Chişinău, così come di alcuni edifici più importanti, come la Scuola per il Popolo (oggi Liceo "Prometeo"), il Liceo femminile "Principessa Dadiani" (ora Museo Nazionale di Belle Arti), la Chiesa greca di "San Pantelimonio" ecc.

Se mi chiedeste qual è il posto preferito della mia città natale, risponderei con fermezza: la Torre dell'Acqua, altrimenti nota come Castello d'Acqua. Perché? Anche se a prima vista possa sembrare una semplice torre od un museo, ha invece una storia speciale.

Con l'erezione della torre, apparve la prima rete fognaria a Chişinău, sviluppata durante l'amministrazione del sindaco Carol Schmidt. Forniva acqua alla zona centrale della città, con una capacità di 200.000 secchi d'acqua al giorno.

Tuttavia, a partire dal 1940, l'edificio fu utilizzato anche come torre antincendio (nel padiglione al piano superiore era presente una cisterna per l'acqua), accanto alla quale era stata collocata l'unità dei pompieri.

Come museo della città di Chişinău, la torre ha iniziato a funzionare nel 1971.

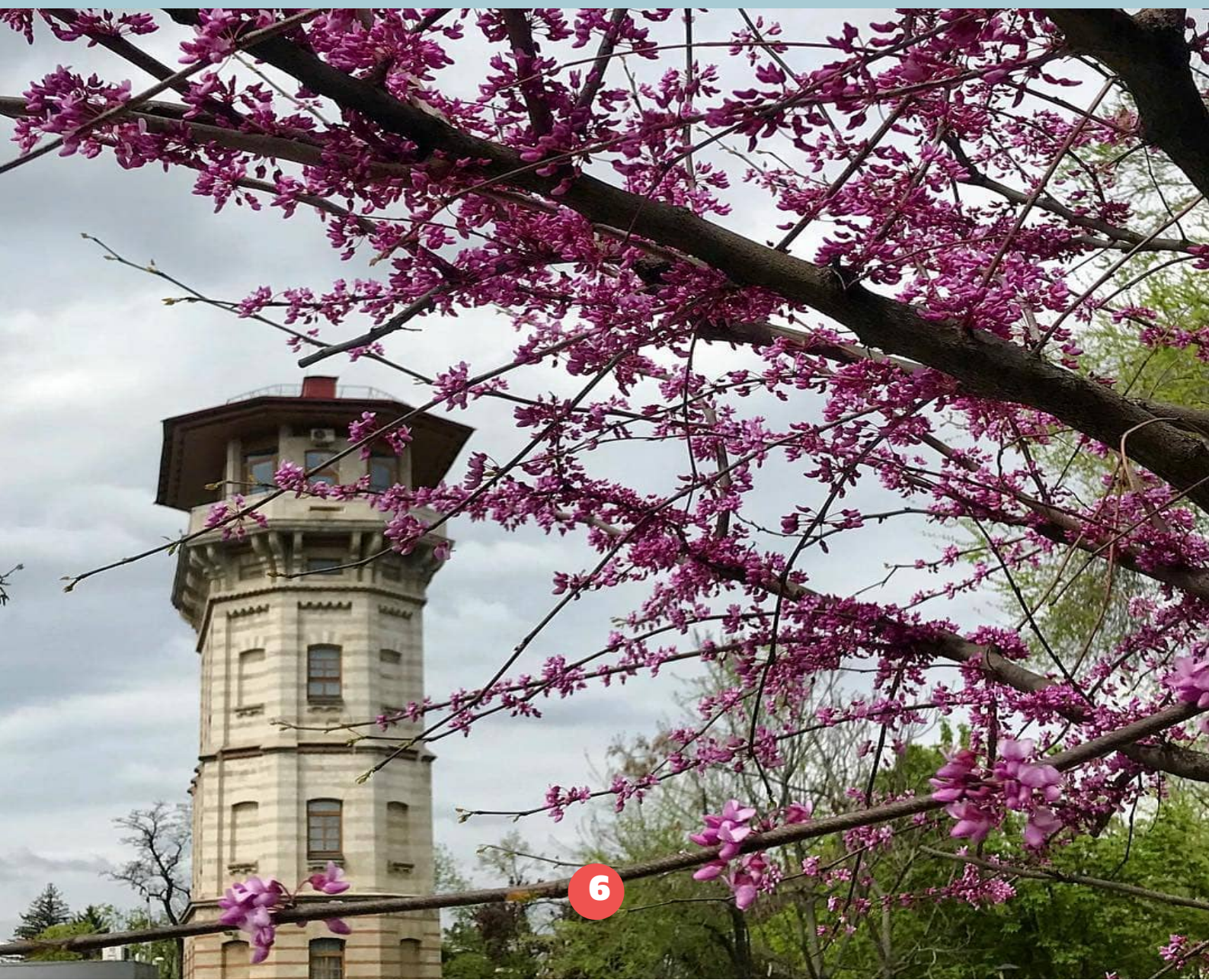
A pochi passi dalla Torre si trova l'Università Statale della Moldova dove un passaggio pedonale mi indirizza al monumento dedicato a Ion e Doina Aldea-Teodorovici, musicisti famosi che hanno raccontato, con le loro canzoni, tutto ciò che può sentire e vivere un uomo, un popolo, un mondo intero.

Da qui, dall'alto, si apre l'incantevole vista sul lago al quale si accede scendendo 213 gradini di granito rosso. L'acqua riflette il verde del bosco che si fonde con il bianco delle case che ricordano la vecchia Chişinău...

Questa è la migliore descrizione che potrei dare al Parco Valea Morilor, il mio luogo dell'anima.

Oggi il parco è tornato al suo antico splendore. Come ai tempi dei nostri nonni e dei nostri genitori, potrete passeggiare nei vicoli ben disposti, contemplare il lago o ritirarvi in una zona più fresca del bosco, per ammirare la ricchezza di flora e fauna. La Scalinata della Cascata è uno degli ingressi più belli al parco, le merlature della rotatoria sembrano riprendere e ballare con i raggi del sole primaverile.

Chişinău, per me, è il luogo delle albe e dei tramonti più belli, dei misteri tutta da scoprire e dei panorami meravigliosi (l'elenco potrebbe continuare all'infinito), perché è la mia città, dove sono nata, il primo luogo che ho conosciuto e dove vivo.

EU LOCUIESC AICI

Magola Andreea, clasa a X-a,
Liceul "Prometeu-Protalent", Chișinău

Dincolo de celebrele conace și vile pe care le înalță oamenii, dincolo de orașul marilor clădiri, există un alt Chișinău, nevăzut, neauzit, dar intuit de acei care iubesc trecutul și mult regretat de cei care cred că frumusețea este eternă, iar arhitectura este una din matricele care pot păstra această frumusețe, dăruindu-i eternitatea. Chișinăul este numit „orașul de piatră albă”; el ascunde multe povești interesante, fiecare locușor din acest oraș având o taină, ce așteaptă să fie descoperită, fiecare stradă, alee sau intersecție având o semnificație aparte, pentru mine, pentru noi, locuitorii săi, căci anume aici au avut loc cele mai frumoase momente ale vieții noastre.

Certificatul lui de naștere este datat la 1436 în calitate de localitate, așezată pe malurile râului Bâc, cu toate că acest loc a fost populat din timpuri străvechi.

Treptat, Chișinăul se extinde teritorial spre actualul bulevard Ștefan cel Mare și Sfânt, numit pe atunci strada Moskovskaia. În 1830-1836 este înălțată Catedrala cu clopotnița și pusă baza unei grădini publice.

Chișinăul și-a schimbat mult aspectul general în anii '50-'70 ai secolului al XIX-lea, când l-a avut drept arhitect al orașului pe Alexandru Bernardazzi, cel despre care se zice că „A fost un idealist clasic, în sensul strict al cuvântului, dacă înțelegem idealismul ca o încredere absolută în demnitatea intrinsecă a persoanei umane și în triumful final al eternelor valori ale vieții – dragostea, binele

și frumosul”, și, totodată, cel care a proiectat unele străzi și cartiere, a participat la proiectarea și construirea apeductului din Chișinău, precum și cele mai importante clădiri, cum ar fi Școala pentru Popor (astăzi Liceul „Prometeu”), Liceul de fete „Principesa Dadiani” (acum Muzeul Național de Arte Plastice), Biserica greacă „Sfântul Pantelimon” etc.

Dacă m-ați întreba care este locul meu preferat din orașul natal, aș răspunde cu fermitate: Turnul de Apă, altfel numit și Castelul de Apă. De ce? Chiar dacă la o primă privire pare a fi un simplu turn sau muzeu, acesta are o istorie aparte.

Odată cu ridicarea turnului a apărut și prima rețea de canalizare din Chișinău, elaborată pe timpurile primarului Carol Schmidt. Acesta alimenta cu apă zona centrală a orașului, cu o capacitate de 200 mii de căldări de apă pe zi.

Începând însă cu anul 1940, clădirea a fost folosită drept turnul pompierilor (în foisorul de foc de la nivelul superior se afla cisterna cu apă), alături localizându-se unitatea de pompieri. Drept muzeu al orașului Chișinău, turnul a început să funcționeze din anul 1971.

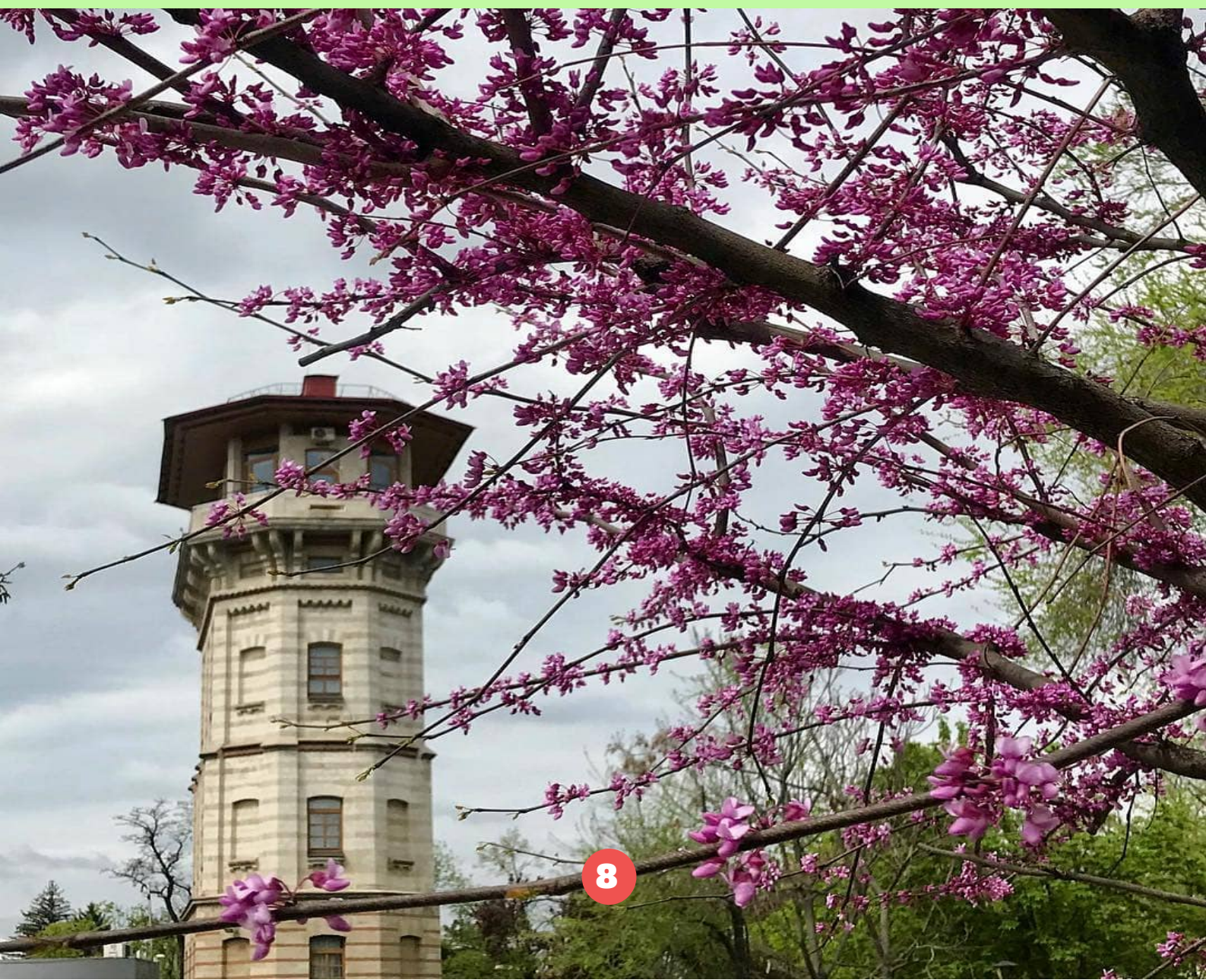
Astfel, pereții acestuia au cunoscut, de-a lungul zecilor de ani, fumul incendiilor, agitația oamenilor, recele apei și, într-un final, curiozitatea, recunoștința și admirația vizitatorilor doritori de a pătrunde în straturile timpului și de a afla povestea supraveghetorului orașului.

La câțiva pași de Turn – Universitatea de Stat din Moldova și o trecere de pietoni îmi îndreaptă pașii spre monumentul lui Ion și Doina Aldea-Teodorovici – artiști celebri care au cântat tot ce poate simți și trăi un om, un popor, o lume întreagă. De aici, de sus, se deschide priveliștea încântătoare a lacului spre care coboară 213 trepte din granit roșu. Apa reflectă verdele pădurii ce se îmbină cu albul caselor amintind de Chișinăul de odinioară...

Aceasta ar fi definiția pe care aș da-o parcului Valea Morilor- locul meu de suflet. Astăzi, parcul a revenit la splendoarea sa de cândva. Ca și pe vremea bunicilor și părinților noștri, te poți plimba pe aleile frumos amenajate, poți contempla lacul sau să te poți retrage într- o zonă mai răcoroasă a pădurii, să admiri bogăția florei și a faunei.

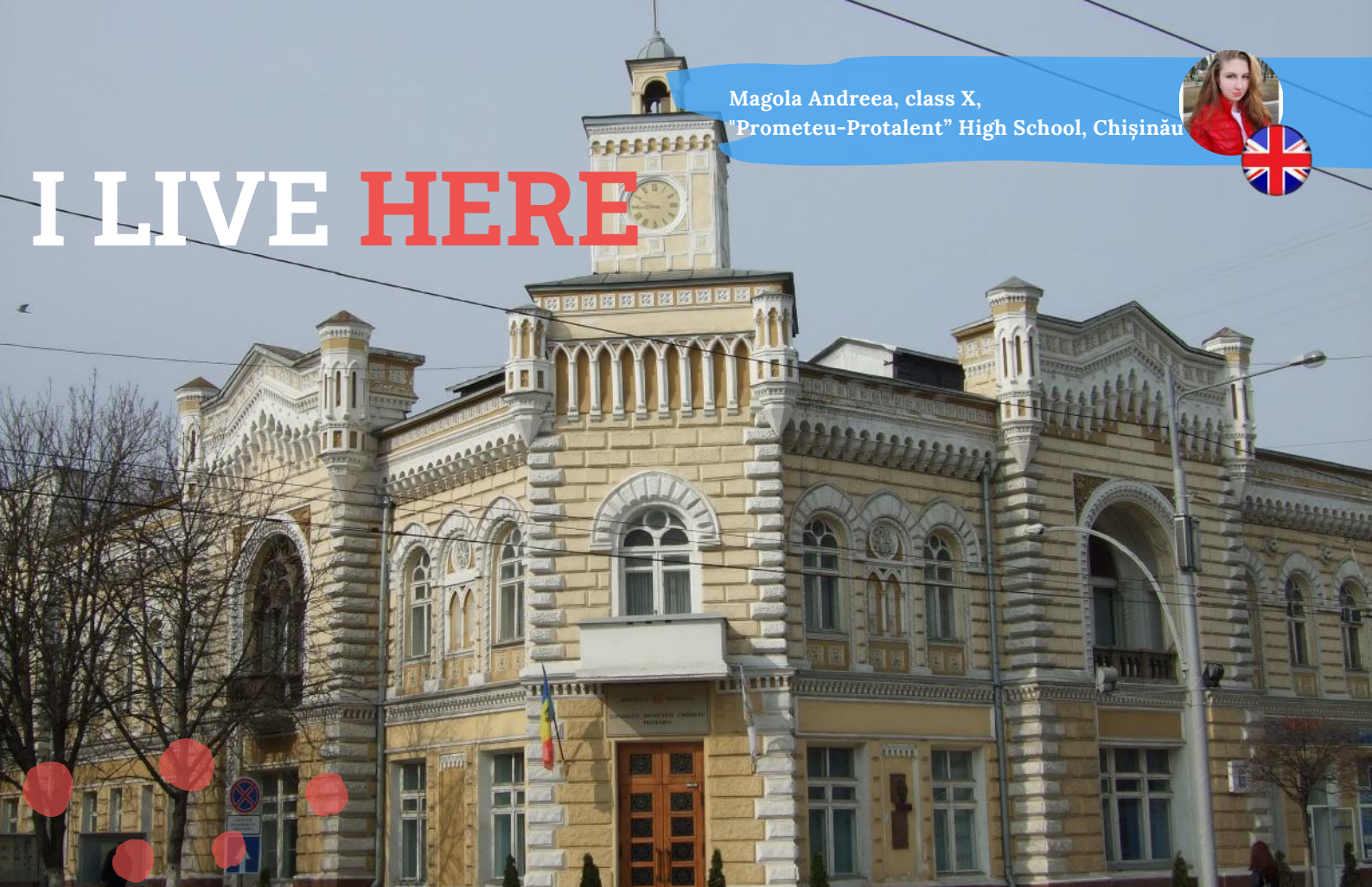
Scara Cascadelor reprezintă una dintre cele mai frumoase intrări în parc, crenelurile rotondei parcă se prind în dans cu razele soarelui de primăvară...

Chișinăul, pentru mine, este așezarea cu cele mai frumoase răsărituri și apusuri, cu taine ce așteaptă să fie descoperite și cu mirifice priveliști (lista ar putea continua la nesfârșit), deoarece este orașul meu, orașul în care m-am născut, primul pe care l-am cunoscut, deoarece eu locuiesc aici.

I LIVE HERE

Magola Andreea, class X,
"Prometeu-Protalent" High School, Chişinău

Beyond the famous mansions and villas that people raise, beyond the city of famous buildings, there is another Chisinau, unseen, unheard, but intuited by those who love the past and much regretted by those who believe that beauty is eternal and that architecture is one of the matrices that can preserve this beauty by making it eternal.

This quarter is being called "the city of white stone". Here, many interesting stories hide, every tiny place keeps its own secret, waiting to be discovered, each alley or crossroad has a special meaning, for me, for us, its inhabitants, because this is the place where the most beautiful moments of our lives happened.

Founded in 1436 as village, settled on the banks of the river Bâc, this place had been inhabited since ancient times. Gradually, Chisinau expanded territorially to the current streets Stefan cel Mare and Saint avenue, which back in time was called Moskovskaia Street. During 1830-1836 the Cathedral with the bell tower was built and the foundation for a public garden laid.

Alexandr Bernardazzi, a renowned architect of this city, contributed enormously to the esthetical appearance of Chisinau between the 50's and 70's of the XIX-th century. He was "a classical idealist", in the core meaning of the word, if we understand idealism as an absolute trust in the intrinsic dignity of a human being and finally triumph of the eternal values of life - love, goodness and beauty.

Alexandr Bernardazzi designed some streets and neighbourhoods, while at the same time participating in the design and construction of the aqueduct in Chisinau, as well as of some of the most well-known buildings, such as the School for People (today the Prometheus High School), the Girls' High School "Princess Dadiani"(now the National Museum of Fine Arts), the Greek Church "Saint Pantelimon", etc.

If you were to ask me for my favorite place in my hometown, I would definitely answer: the Water Tower, also known as the Water Castle. Why? Even if it seems to be an ordinary tower or a museum at first glance, it has a deep history.

After the tower has been raised, the first sewerage network appeared in Chisinau, developed during the time of Mayor Carol Schmidt. The tower supplied the central area of the city with water, the capacity being 200 thousand buckets of water per day.

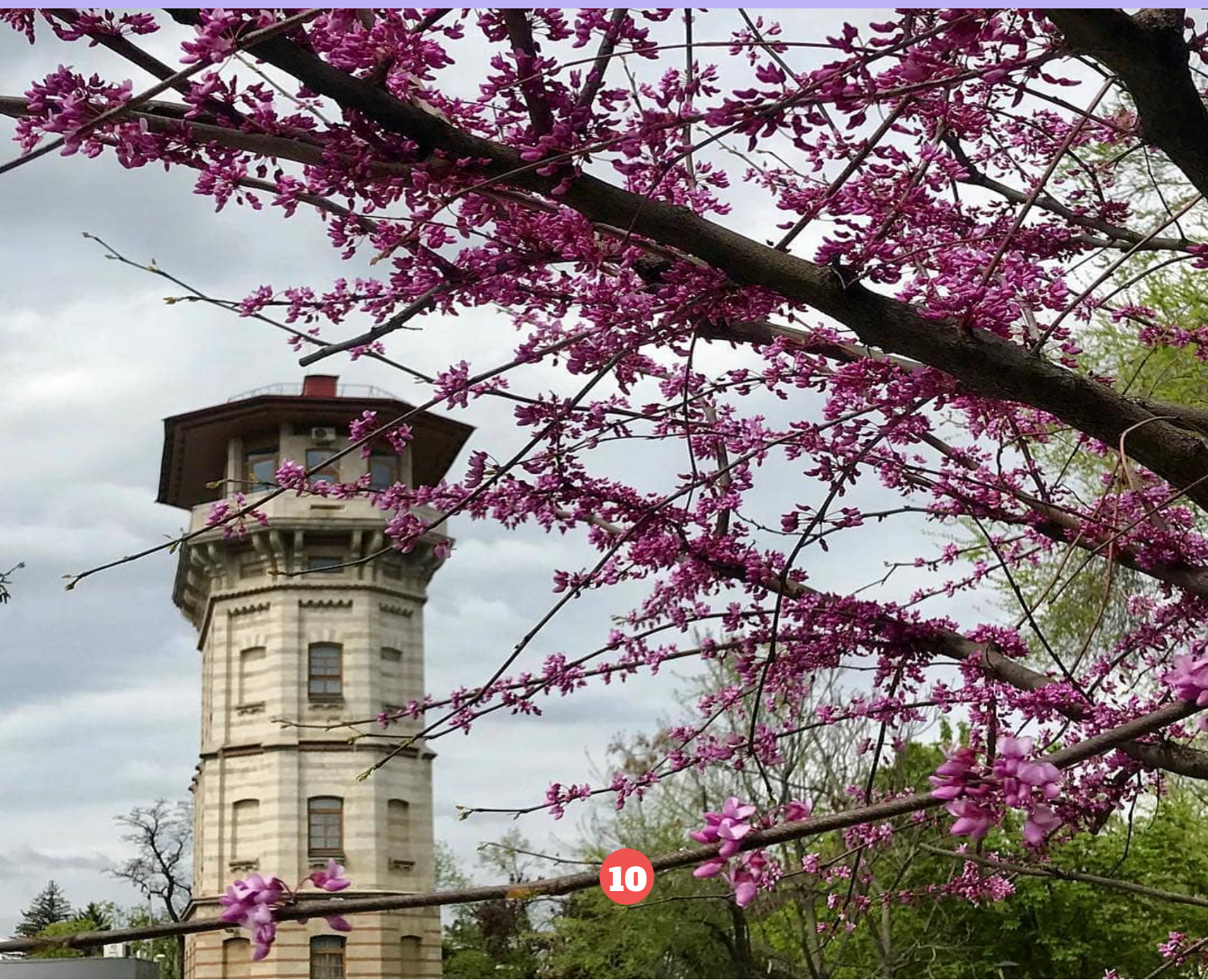
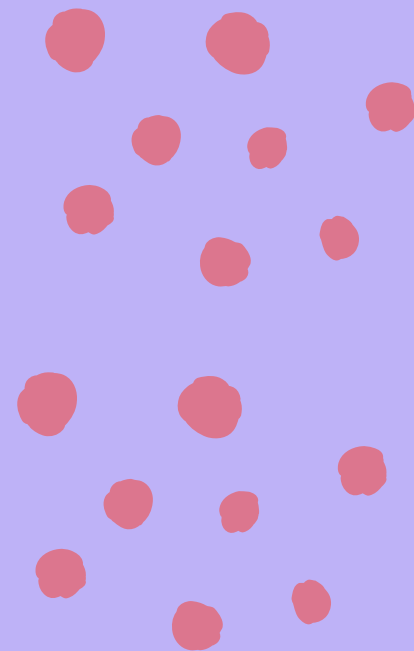
However, since 1940, the building was used as firefighter tower (on the upper level was the water tank), the fire station being next to it. In 1971 the tower started operating as museum of the city of Chisinau. Thus, over decades, its walls have endured a lot: the smoke of fires, the agitation of people, the cold water, but also the curiosity, gratitude and admiration of visitors, who were eager to step forward into these layers of time and find out about the story of the city's "supervisor".

A few steps from the Tower there is the State University of Moldova and, passing a crosswalk, my steps lead me towards the monument of Ion and Doina Aldea Teodorovici. These famous artists sang everything: a man, a nation, even the entire world could feel and bear.

From up here, there opens up an enchanting view of the lake to which 213 red granite steps descend. The water reflects the green of the forest and this reflections merge with the white color of the houses, reminiscent of the old Chisinau... The definition I would give to Valea Morilor Park - my place of soul.

Today, the park returned to its former splendor. Like in the days of our grandparents and parents, you can walk along the beautifully landscaped alleys, you can contemplate the lake or retreat into a cooler area of the forest, to admire the richness of flora and fauna. Cascade Stairs is one of the most beautiful entrances to the park, where the battlements of the roundabout seem to be dancing with the rays of the spring sunshine.

Chisinau, for me, is the city with the most beautiful sunrises and sunsets, with mysteries waiting to be discovered, with wonderful and picturesque views ready to be seen (the list being endless), because it is my city, the city where I was born, the one I first met, because I live here.

La pagina dei RAGAZZI

L'adolescenza inizia all'età di 10 anni e termina all'età di 16 anni. È un momento bellissimo nella vita di ogni ragazzo. Durante questo periodo noi adolescenti scopriamo molte cose: il tipo di musica preferita, il genere di film che amiamo e gli hobby. Durante questo periodo l'adolescente evolve a livello comportamentale, mentale e fisico. Ogni adolescente tende a prendere le distanze dai propri genitori perché vuole essere più indipendente. In questi anni i giovani creano la loro immagine.

Molti di loro stanno cominciando a pensare a cosa faranno in futuro. Affinché un adolescente possa diventare indipendente, ha bisogno di tempo, intimità e spazio personale sufficienti. Alcuni giovani si sviluppano praticando diversi sport, imparando una nuova lingua, a molti piace leggere rendendosi conto che è un'attività che sviluppa il cervello ed il pensiero.

Questa è la parte bella di un adolescente. Ma la parte più triste è che durante questo periodo si perdono molti amici, alcuni iniziano ad avere diversi vizi, attraversano momenti più difficili. Molti subiscono il bullismo, vengono giudicati da come si vestono, per aver ascoltato musica. Spesso le persone colpite dal bullismo sono le più antisociali, comunicano molto poco, perdono la fiducia in se stesse, il che diventa un problema per loro. Possono cadere in depressione perché vengono rimproverate dai genitori, vengono ripresi a scuola ed hanno paura di comunicare con i genitori, aspettandosi una punizione.

Molti di loro non hanno un buon rapporto con i loro genitori. Da qui lo stato di stress, uno dei maggiori problemi di questa generazione.

Camenșcic Dan, classe VII,
Liceo "M. Eminescu", Căușeni

Lo stress è causato dalla scuola, a volte dalla famiglia. Un adolescente può essere influenzato da amici e genitori. L'amicizia non è sempre benefica durante questo periodo, perché può influenzarti a fare cose negative, a rubare, a fumare, ad essere aggressivo.

Questi non si chiamano amici, ma falsi amici. Alcuni si dichiarano tuoi amici solo per interesse. Se hai una buona situazione finanziaria avrai sempre amici intorno, ma quando sei più triste ed avrai bisogno di aiuto, troveranno mille ragioni per non comunicare con te.

L'adolescente è molto emotivo, mostrandosi così come si sente. Se ha un'espressione facciale più triste, non ha un buon umore. Sarà felice solo se rimarrà con i suoi cari.

Le emozioni degli adolescenti sono come una sfida per loro, perché non vogliono esprimerle molte volte, per paura di essere giudicati. Anche i più normali sentimenti degli adolescenti vengono giudicati. Alcune persone pensano che a quest'età non sia ovvio provare sentimenti per qualcuno e che dovremmo avere altre priorità.

Questa opinione, credo, non sia veritiera, perché ogni adolescente deve scoprire, conoscere, emozionarsi, esprimendo i propri sentimenti. Penso che l'ansia sia il problema più complicato negli adolescenti. Ciò si manifesta con l'irrequietezza, la paura, la mancanza di coraggio. Ognuno ha diversi obiettivi e sogni che non possono essere raggiunti per mancanza di motivazione e per non essere stati incoraggiati da amici e familiari.

Molti ragazzi non sono sostenuti in quello che vogliono fare. Spesso succede per incomprensioni, disaccordi e sfiducia. Questo è il motivo per cui molti genitori dettano la vita degli adolescenti, decidendo quale università dovranno frequentare e quale lavoro avranno in futuro, senza lasciarli decidere autonomamente.

La mia speranza è che gli adulti capiscano ed accettino questo difficile periodo, offrendoci fiducia e trasformandolo in un momento bellissimo della nostra vita.

La pagina dei ragazzi

È un periodo complicato l'adolescenza, l'essere metà bambini e metà adulti, vivere ancora nei sogni ma doversi comunque confrontare con la realtà pungente, l'adolescenza è un "rito" di iniziazione alla vita matura, si possono fare mille sbagli ed andare avanti, si possono prendere brutti voti, fare esperienze nuove, confrontarsi con drammi, notti in bianco passate a leggere romanzi di letteratura, ore ed ore a studiare le cellule vegetali ed animali, lezioni intere a capire com'è costruito l'universo, esercizi dopo esercizi, verifiche pesanti dopo interrogazioni toste. In poche parole, questo è il percorso intenso di tutti gli adolescenti del mondo, una sfida che corre contro il tempo e che racchiude i momenti più memorabili e decisivi della vita. Io, che sono alla fine di quest'avventura vissuta a testa alta, tra un po' dovrò prendere decisioni che segneranno il mio futuro e che ne condizioneranno inevitabilmente la mia vita.

Raggiunta la maturità, capendo anche quale sarà il mio ruolo nella società, nel mondo intero, e che destino io debba compiere per una realizzazione interiore completa, a braccetto con i miei ideali e scopi, dovrò decidere il cambiamento che subirà a settembre.

Qualche volta, visto che vivo di costante ansia e preoccupazioni, mi rendo conto che tutti stiano andando avanti, mentre io sembra che faccia passi indietro. Quindi, sono ferma a queste domande senza risposta, constatazioni e ripensamenti, dubbi e sogni nel cassetto.

Lo stato di confusione che provo è spiacevole, disorienta le mie scelte, mi fa arrabbiare e poi capire, mi fa creare scenari impossibili e, quindi, ripensare a cose di cui non dovrei preoccuparmi, amplifica l'ansia e le mie insicurezze, mi stravolge il presente con un futuro che neanche so se esisterà, tutto questo dovuto alla maturità, il periodo del diventare grande con responsabilità sulle spalle e delle scelte fatte autonomamente.

Ma arriverà il momento in cui tutto questo passerà come una brezza leggera in piena estate e sarò in pace con me stessa per l'incredibile scelta fatta.

A volte siamo incompresi, tant'è vero che neanche noi ci capiamo, criticati per le nostre scelte e per la vita che vogliamo costruirci, caparbi, "insensibili". Talvolta siamo bloccati in un punto in cui non riusciamo a vedere la strada giusta da seguire, in trappola con le proprie idee e responsabilità, domande senza risposta e problemi che nascono dal nulla. Un frammento che riassume una vita che avrà mille ostacoli da superare, ma riuscirà ad arrivare al suo traguardo e ad un lieto finale, vivendo una VITA senza rimpianti.

Essere adolescente è difficile ma contemporaneamente insegna che il tempo è relativo e niente può più fermare o cambiare qualcosa del passato già esistito.

Pagina ADOLESCENȚILOR

Camenșcic Dan, clasa a VII-a,
Liceul „M.Eminescu”, Căușeni

Adolescența se începe la 10 ani și se termină pe la 16 ani. Este o perioadă frumoasă în viața fiecărui copil. În această perioadă noi, adolescenții, descoperim multe lucruri: genul de muzică preferat, genul de filme, hoby... În această perioadă adolescentul se dezvoltă comportamental, mintal și fizic.

Fiecare adolescent tinde să se depărteze de părinți, deoarece își dorește să fie mai independent. În această perioadă adolescentul își creează imaginea. Mulți dintre ei încep să se gândească ce vor face în viitor. Ca un adolescent să devină independent, acestuia îi trebuie suficient timp, intimitate și spațiul personal. Unii tineri se dezvoltă practicând diferite sporturi, învățând o limbă nouă, multora le place să citească, conștientizând că e o activitate care dezvoltă creierul și gândirea.

Aceasta este partea frumoasă a unui adolescent. Dar partea mai tristă este că în această perioadă pierde mulți prieteni, unii acceptă diferite vicii, trec printre perioade mai grele. Mulți sunt afectați de bullying, fiind judecați după cum se îmbracă, după ce muzică ascultă. Adesea persoanele afectate de bullying sunt mai antisociale, comunică foarte puțin, își pierd încrederea în sine, care devine o problemă pentru ei. Aceștia pot cădea în depresii, deoarece sunt certați de părinți, sunt certați la școală, de aceasta, le este frică să comunice cu părinții având teama de pedeapsă. Mulți dintre ei nu au tocmai o relație bună cu părinții.

De aici este și starea de stres, una dintre cele mai mari probleme ale acestei generații. Stresul este cauzat de școală, câteodată de părinți.

Un adolescent poate fi influențat de prieteni și de părinți. Nu întotdeauna prietenia, în această perioadă, este benefică, deoarece ea poate influența să faci diferite lucruri: să furi, să fumezi, să fii agresiv.

Aceștia nu se numesc prieteni, ci prieteni falși. Unii prieteni falși pot prieteni cu tine doar pentru interese. Dacă ai un statut financiar bun mereu vei avea prieteni în jur, dar când vei fi mai trist, vei avea nevoie de ajutor, aceștia vor găsi motive să nu comunice cu tine. Adolescentul este foarte emotiv, arătând, astfel, cum acesta se simte.

Dacă are o expresie facială mai tristă, atunci el nu are dispoziție. El va fi fericit dacă va sta cu persoanele dragi alături. Emoțiile adolescenților sunt ca o provocare pentru ei, deoarece aceștia nu vor să le exprime de multe ori din teama că vor fi judecați. Sentimentele adolescenților sunt și ele judecate, chiar dacă sunt normale. Unele persoane cred că la această vârstă nu este normal să ai sentimente față de cineva și că ar trebui să avem alte priorități. Această opinie cred că nu este adevărată, deoarece fiecare adolescent trebuie descopere, să cunoască, să traiască emotiv exprimându-și sentimentele.

Anxietatea cred că este cea mai complicată problemă la adolescenți. Aceasta se manifestă prin neliniștea persoanei, frică, lipsa de curaj. Fiecare având mai multe scopuri, vise, aceștia nu pot să le realizeze din cauza lipsei de motivație, nu sunt încurajați de prieteni/familie. Mulți copii nu sunt încurajați în ceea ce vor să facă. Cele mai multe cauze sunt neînțelegerile, neacceptările și neîncrederea.

De aceea mulți părinți dictează viața adolescenților: decid la ce facultate vor merge, ce loc de muncă vor avea și nu sunt lăsați să decidă ei înșiși. Speranța mea este ca cei maturi să înțeleagă și să accepte această perioadă a adolescenței, să ofere încredere și să o transforme în una frumoasă.

Pagina adolescenților

Este o perioadă complicată adolescența, pendularea între copilărie și viața adultă, trăind încă în visuri, dar confruntându-ne cu realitatea arzătoare/înțepătoare. Adolescența este un „rit” de inițiere pentru viața matură, se pot face mii de greșeli și se poate de mers înainte, se pot lua note neplăcute/joase, noi experiențe, drame, nopți albe petrecute citind romane pentru literatură, ore și ore în șir studiind celulele animale și vegetale, lecții întregi pentru a înțelege cum este alcătuit Universul, exerciții după exerciții, evaluări grele după colocvii dificile, în puține cuvinte, drumul intens pe care îl parcurg toți adolescenții din lume este o provocare care fuge împotriva timpului și care cuprinde momentele cele mai memorabile și decisive din viață.

Eu, care sunt la sfârșit de această aventură trăită cu (capul în sus), curând va trebui să iau decizii care vor marca viitorul meu și care vor condiționa inevitabil viața mea.

Ajungând la maturitate, înțelegând și care este rolul meu în societate, în lumea întreagă, și care destin eu trebuie să îndeplinesc pentru o realizare interioară completă împreună cu idealurile mele și scopuri, va trebui să decid schimbarea pe care o voi face în septembrie.

Câteodată, având în vedere că trăiesc cu anxietate și preocupări, îmi dau seama că toți merg înainte, dar pare că eu fac pași înapoi. Deci, sunt blocată la aceste întrebări, caroră nu le-am găsit răspunsuri, constatări și gânduri, dubii și vise ascunse în cutie.

Starea de confuzie pe care o simt este neplăcută, dezorientează alegerile mele, mă enervează și apoi mă face să înțeleg, îmi creează scenarii imposibile și face să mă regândesc la lucrurile de care nici nu ar trebui să mă îngrijorez, amplifică anxietatea și nesiguranțele mele, îmi deranjează prezentul cu un viitor, care nici nu știu dacă va exista, toate astea din cauza fazei de maturizare, perioada de tranziție cu responsabilități și decizii luate de una singură.

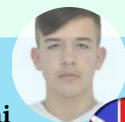
Dar va ajunge momentul în care toate aceste vor dispărea/trece, precum briza ușoară în plină vară și voi fi în pace cu mine însămi pentru incredibila alegere făcută.

Uneori suntem înțeleși greșit, atât încât nici măcar noi înșine nu ne mai înțelegem, criticați pentru alegerile noastre și pentru viața pe care vrem să o construim, încăpățânați, „insensibili”. Câteodată suntem blocați într-un punct din care nu mai reușim să vedem drumul corect de urmat, în capcană cu propriile idei și responsabilități, întrebări fără răspunsuri și probleme din nimic. Un fragment/un pic rezumatul unei vieți care va avea mii de obstacole de depășit, dar va reuși să ajungă la linia de sfârșit și la un final fericit, trăind o VIAȚĂ fără regrete.

A fi adolescent este dificil, dar în același timp învață că timpul este relativ și nimic nu poate să se oprească sau să schimbe ceva în trecutul deja mort.

The youth page

Camenșic Dan, class VII,
"M. Eminescu" High School, Căușeni

Adolescence begins at the age of 10 years and ends at 16 years. It is a beautiful period in the life of every child. During this period, teenagers discover many things: the preferred kind of music and kind of movies. During this period adolescents develop their mind, body and the behavior. Adolescents tend to distance themselves from their parents, because they want to be more independent. During this period teenagers create an image of themselves.

Many start thinking about their future and what they want to do. For becoming more independent they need sufficient time, privacy and personal space. Some young people are practicing different kinds of sport, some learn a new language, many like to read because it is an activity that develops the brain and thinking. This is the nice part of being a teenager. The sad part is to lose many friends in this period, some fall victims to the various vices or go through hard times.

Many are affected by bullying, being judged in terms of the way they dress or what kind of music they listen to. People affected by bullying often become anti-social and communicate very little. They lose self-confidence, what becomes a problem for them. They can fall into depression because they are scolded by their parents. They are scolded at school and are afraid to communicate with their parents for the fear of being punished.

Many of them are not on good terms with their parents. This is a cause for stress, one of the biggest problems for this generation.

Stress is caused by school and sometimes by parents. An adolescent can be influenced by friends and parents. Friends are not always beneficial in this period, because they might tempt to do things like stealing, smoking, or being aggressive. These are not called friends, but rather fake friends.

Some are friends just for their selfish interests. As long as being in a good financial position, there are many friends around, but while being sad and in need for help, these friends will find reasons for no longer communicating. Adolescents are very emotional and thus show their feelings. They are happy when being near to dear people.

Emotions are challenging for teenagers, because they don't want to show them for fear of being judged. Their feelings

are even judged when being normal. Some people think that having feelings for someone else at this age is not normal and that there should be other priorities. I think this opinion is not true, adolescents should discover how to get emotionally pleased by expressing feelings. I think fear is the most complicated problem for adolescents.

It is manifested in disquiet and lack of courage. Adolescents have many aims and dreams, which they cannot realize because of lacking motivation and encouragement from friends and family. Many children are not encouraged for what they want to do.

Mostly, because of misconceptions, disagreement and distrust. That's why many parents determine the life of adolescents: parents decide on the choice of the college, the future job and do not allow their kids to decide for themselves.

My hope is that adults will understand and accept the period of adolescence, build up trust, and turn this phase of life into a beautiful one.

The youth page

Adolescence is a difficult period, in which teenagers, being half children and half adults, are still living in dreams, but nevertheless have to deal with tough reality. Adolescence is an initiation "ritual" for mature life; you can make a thousand mistakes and move on, you can get bad grades, make new experiences, deal with dramas, spend sleepless nights reading literary novels, spend hour after hour studying human and animal cells, study whole lessons to understand how the universe is built. Exercises after exercises, heavy tests after tough questions. In short, adolescence is the intense route of each teenager worldwide, a challenge against time and offering the most memorable and decisive moments of life.

I have gone through this adventure with my head held high and already arrived at the end. Soon I will have to make decisions that will shape my future and inevitably affect my life. Having reached maturity, understanding my role in society and in the world, and which way to follow for self-fulfillment and achievement of my ideals and objectives, I need to decide on the change I will have to make in September.

Constantly living in anxiety and worries, I sometimes realize that everyone is moving forward, while I seem to be taking steps backwards. So, I get stuck with these questions without answers, observations, concerns, doubts and dreams.

The state of confusion that I feel is unpleasant, it confuses my choices, makes me angry, but also understanding, makes me create impossible scenarios and reconsider things that I shouldn't worry about, it intensifies my anxiety and insecurity, distorts the present with a future that might never exist.

All this is due to maturity, the period of growing up, of taking responsibilities and own choices. But the time will come when all this will have passed like a light breeze in the middle of summer and I will be at peace with myself for the incredible choice I have made.

Sometimes we are misunderstood, so that not even we understand each other, we are criticized for our choices and for the life we want to build, stubborn, "insensitive". Sometimes we get stuck at a point and cannot see the right path to follow, trapped with our own ideas and responsibilities, unanswered questions and nonexistent problems.

A bit of a summary of a life that will have a thousand obstacles to overcome, but will succeed to reach its goal and a happy end, living a LIFE without regrets. Being a teenager is difficult, but at the same time it teaches that time is relative and nothing can stop or change what already existed in the past.

NOI SIAMO EUROPEI

"Siamo arricchiti dalle nostre differenze comuni" - Paul Valery

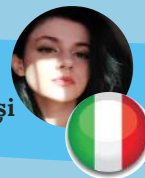
Ho sempre desiderato che ci unisca la diversità e l'attenzione verso le differenze che alla fine ci rendono simili. La maggior parte degli appassionati di viaggi afferma, senza esitazione, che la scoperta della diversità è il fattore che li induce a visitare tutta l'Europa e persino più di una volta. A differenza di altri continenti, ogni Paese europeo è in netto contrasto con i suoi vicini. La diversità è un elemento meraviglioso dell'esperienza europea e, grazie ad essa, viaggiare anche brevi distanze può metterti faccia a faccia con l'ignoto, con esperienze nuove ed affascinanti.

Cito lo scrittore Paul Valery che ha affermato che "Il territorio comune degli europei è la cultura", un concetto che osservo costantemente nelle persone e questo emoziona la mia anima. Siamo affascinati dalla bellezza in tutte le sue forme: lo stile classico, le forme della natura, la sregolatezza della bellezza, l'ordinario elevato al rango di straordinario, l'astratto e, soprattutto, la bellezza interiore. È nella nostra natura fermarci un momento dalla fatica ordinaria quando passiamo davanti a qualcosa che attira la nostra attenzione, che sia la Colonna dell' Infinito, la Torre Eiffel o la Torre Pendente di Pisa.

Tutti ammiriamo il tramonto e l' alba, anche se li vediamo in momenti diversi e li immortaliamo nel modo migliore. Rompiamo la routine e ci allontaniamo da casa per goderci ancora di più la bellezza. Viaggiamo, assetati di sperimentare il più possibile. Ci sono molte volte in cui noi umani lasciamo la sicurezza della nostra città natale, sopportiamo voli senza fine e numerose soste, alla ricerca della bellezza in noi stessi, negli altri ed altrove. La bellezza supera la distanza e il fuso orario.

Abbiamo tutti deciso in una certa misura di non essere separati dalle barriere linguistiche. Esprimiamo il nostro amore, odio, tristezza, gioia, con la stessa intensità, sia che diciamo "je t'aime", "ti amo" o "ich liebe dich", essendo la comunicazione un aspetto importante della nostra vita. Inoltre, l'autore James Borg ha affermato che il linguaggio umano consiste per il 93% nella comunicazione non verbale, mentre solo il 7% della comunicazione è costituito da parole, una constatazione che dimostra che c'è la possibilità di comunicare dove c'è volontà.

Moldoveanu Ana, classe XII,
Liceo "Mihai Eminescu", Călărași

Risultati di studi recenti affermano che l'umanità ha adottato la musica e il canto come mezzi per cementare le relazioni sociali. I ricercatori statunitensi sostengono che la musica è stata sviluppata "come strumento per trasmettere informazioni sullo stato mentale comune in un gruppo, ad un gran numero di individui contemporaneamente". Fino all'invenzione di tutti i dispositivi a cui abbiamo accesso oggi, le persone ascoltavano la musica solo in gruppo, ad esempio ai concerti.

Ancora oggi, le persone cantano inni per affermare la loro devozione alla loro chiesa o l'amore per la Patria. Coloro che si considerano fuori dagli schemi, trovano delle comunità con cui condividere le loro passioni e preferenze per un certo genere musicale.

È anche importante che la musica non abbia necessariamente bisogno di testi, quindi l'umanità, ancora una volta supera le barriere linguistiche. Pertanto, la musica non è solo divertente.

Ci unisce senza tener conto del luogo, dell' etnia o di altri pregiudizi, non dobbiamo tralasciare il fatto che "L' arte con il maggior numero di seguaci rimane ancora l'arte culinaria", come afferma lo scrittore romeno Valeriu Butulescu.

Tutti sospiriamo e chiudiamo gli occhi per paura di essere distratti da altri stimoli e di non riuscire a godere appieno delle sensazioni catturate dalle papille gustative che incontrano un pasto domenicale, reazione comune sia per i romeni che mangiano i sarmali dai nonni, che per gli italiani che gustano lasagne a cena con i loro cari o anche per la paella che abbiamo mangiato in un ristorante vista mare, perché tutto unisce il nostro amore per il buon cibo e nulla divide le nostre coordinate geografiche.

Siamo cittadini del pianeta, siamo europei, siamo romeni, ma soprattutto siamo persone ed è importante non dimenticarlo mai, non solo dal punto di vista morale, ma anche perché oggi, in questo periodo difficile, abbiamo più che mai questo destino. L'empatia è un valore umano senza il quale non è possibile raggiungere l'equilibrio vitale dell'umanità. Viviamo in un nuovo mondo, con ostacoli senza precedenti che dobbiamo affrontare insieme, con soluzioni innovative.

È molto importante preservare la nostra identità e trovare in essa i sentimenti di unità necessari per qualsiasi popolo. Quindi dovremo concentrarci sull'accettazione che il nostro prossimo abbia una natura diversa ("L'amicizia è uguaglianza armoniosa" - Pitagora) e lottare per una buona convivenza, che si basi su un livello di civiltà senza discrepanze.

Finché ci sono disuguaglianze finanziarie illimitate tra e all'interno delle comunità, è superfluo concentrarsi su altre differenze. ("Siamo forti quanto uniti, deboli quanto divisi" - JK Rowling).

Quindi non dobbiamo mai cedere alla tendenza di essere uniformi.

Siamo europei, ma continueremo ad essere romeni, a parlare romeno, a portare il nostro nome nel mondo con orgoglio, coraggio ed amore. Manterremo il nostro sentimento nazionale ed il desiderio individuale di partecipare al progresso.

L'educazione nazionale non sarà mai solo una formalità, ma una necessità, soprattutto fintanto che incontreremo spesso situazioni che ci fanno dubitare su molti aspetti di questa società.

Pertanto, il motto dell'Unione europea coglie ancora l'essenza della convivenza ideale: l'unità esiste nella diversità ed è assolutamente imperativo continuare ad esistere.

Dopotutto, se cantassimo tutti la stessa nota, non ci sarebbero più canzoni e "Non otteniamo armonia quando tutti suonano la stessa nota. Solo note diverse possono armonizzarsi. Lo stesso vale per le persone."

(Steve Goodier)

NOI SIAMO EUROPEI

Vali Dima, classe XII,
Liceo "Mihai Eminescu", Călărași

LO SPAZIO ROMENO - ANTICA COMPONENTE DEL MONDO EUROPEO

"Una cultura incentrata sul concetto dell'origine - intrappolata nella sua rete di cause, leggi, fondamenti, motivazioni - finisce nello scudo dogmatico del tempo". (Constantin Mită, "Cartea întâietății", Pitești, 2015).

Sin dall' antichità, i nostri antenati hanno fatto conoscere la loro presenza nel Vecchio Continente. I Daci, un popolo di persone imponenti, coraggiose e rette, che avevano forti legami con i più famosi stati antichi: l'Impero Romano e la Grecia.

Le influenze sociali, culturali e linguistiche che i romeni esercitarono, ebbero un ruolo essenziale nella formazione e, successivamente, nello sviluppo del popolo romeno.

Per quanto riguarda i Greci, attraverso le colonie sul Danubio (Histria, Tomis e Callatis), hanno contribuito a consolidare lo stato dei Daci.

Il popolo romeno ha ricevuto la benedizione di essere discendente dal grande, glorioso, illustre Impero Romano, che attestò il nostro forte e antico legame con lo spazio europeo.

Analizziamo un altro esempio nel viaggio della storia adatto a sostenere l'appartenenza dei romeni all'Europa e soprattutto al cristianesimo: nel Medioevo, i governanti romeni furono coinvolti nelle campagne anti-ottomane. Condottieri come Mircea cel Bătrân, Iancu de Hunedoara, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare e Mihai Viteazul, rappresentarono un muro invalicabile da abbattere, dimostrando la loro fiera resistenza contro il pericolo rappresentato dalla diffusione dell'Islam e delle tradizioni orientali in Europa.

I romeni, persone sincere ed operose, con un doveroso rispetto per i costumi e per la religione cristiana, hanno dimostrato coraggio e creatività nelle loro lotte contro l'influenza orientale imposta da un avversario molto più forte.

La nostra apertura all'Europa è stata ancor maggiore grazie a Dimitrie Cantemir, enciclopedista, geografo, studioso e filosofo romeno. Considerato uno dei più grandi linguisti del suo tempo, conosceva undici lingue e fu apprezzato dai più grandi del mondo moderno al punto da essere stato nominato membro dell'Accademia delle Scienze di Berlino. Cantemir ha trattato nelle sue opere importanti questioni riguardanti la situazione socio-politica in Europa nel XVII e XVIII secolo.

Lo stretto legame che il popolo romeno ha avuto con il resto dell'Europa si è manifestato anche nel diciannovesimo secolo. I più importanti nobili romeni si sono formati presso le corti reali europee, frequentando prestigiose scuole, ritornando poi nelle loro terre d'origine con grandi ideali: volevano cambiare radicalmente lo spazio romeno per offrire ai loro fratelli una vita migliore, come avveniva nel mondo occidentale, un mondo raffinato, prospero, educato.

Lo spazio romeno si unì agli altri stati europei attraverso l'impegno del movimento politico- culturale "Pașoptism" che nel diciannovesimo secolo unì diverse voci che evocavano incessantemente l'unità nazionale e il miglioramento delle condizioni di vita delle persone.

Oltre a queste verità storiche, il diciannovesimo secolo ha generato un grande romeno, che ha fatto conoscere la Romania in tutta Europa: il nostro poeta nazionale Mihai Eminescu. Il suo genio non è passato inosservato, non si è perso nella notte dei tempi, e il suo lavoro straordinario, ricco di talento, continuano ancor oggi ad essere fonte inesauribile di stupore, mistero e curiosità per molti.

Il Novecento, periodo di cambiamenti politici, economici, sociali e culturali senza precedenti per l'Europa, è stato un secolo complicato. Dopo aver partecipato alla Prima Guerra Mondiale, per la Romania seguì una fase di avvicinamento alle grandi potenze democratiche. Nel periodo tra le due guerre iniziarono i primi lavori per un'Europa unita, progetto proposto dal politologo Richard de Coudenhove-Kalergi. Anche il diplomatico romeno, Nicolae Titulescu, è stato coinvolto in questo progetto, andando nella direzione del rafforzamento della cooperazione internazionale, al fine di garantire la pace e la sicurezza nello spazio europeo. Il periodo tra le due guerre ha portato innovazioni in molti campi culturali grazie al contributo di brillanti personalità romene. Lo scultore Constantin Brâncuși, che ha avuto importanti meriti nel rinnovare la visione artistica contemporanea, i filosofi Emil Cioran e Constantin Noica, lo scrittore Eugen Ionescu e lo storico delle religioni Mircea Eliade, sono solo alcuni dei nostri rappresentanti nello spazio culturale europeo.

Sfortunatamente la Seconda Guerra Mondiale ha fatto precipitare l'Europa in un nuovo periodo di crisi. Gli orrori della guerra hanno dimostrato la necessità di comunicazione e buona comprensione tra gli stati europei al fine di prevenire altri disastri simili a quelli accaduti nelle due guerre. Tuttavia, lo spazio europeo ha attraversato un altro momento di divisione interna, rappresentata dalla "cortina di ferro": la separazione degli Stati democratici da quelli comunisti. Dopo che gli abitanti della Romania comunista sono stati vittime di esperimenti politici che li hanno sottoposti alla fame ed al freddo, hanno finalmente trovato la forza di gridare la loro disperazione ed esprimere il loro desiderio di avvicinarsi al mondo dell'Europa occidentale. Con l'adesione all'Unione europea, è stato chiaramente espresso che altri Stati europei possono contare sull'aiuto e sulla solidarietà della Romania.

Anche nei momenti attuali, quando la società si trova ad affrontare problemi difficili, i romeni dimostrano di avere uno spirito europeo, offrendo come possono, il loro sostegno agli altri, discutendo al tavolo in cui vengono prese le decisioni politiche, come portare l'Europa alle vette più alte dello sviluppo. Così, il popolo romeno ha rappresentato, nel corso della storia, una componente degna di considerazione all'interno dell'organismo europeo. Noi, giovani romeni, abbiamo il dovere di portare avanti la nostra cultura, di consolidare i legami che i nostri antenati hanno stabilito in Europa e, soprattutto, attraverso la nostra generazione, far nascere nuovi valori che rappresenteranno il nostro popolo con orgoglio futuro.

NOI SUNTEM EUROPENI

Moldoveanu Ana, clasa a XII-a,
Liceul "Mihai Eminescu", Călărași

„Suntem îmbogățiți de diferențele noastre comune” - Paul Valery

Mi-am dorit întotdeauna să ne aducă împreună diversitatea și pasiunea pentru diferențele care ne fac să fim, în definitiv, la fel. Cei mai mulți ahtiați ai călătoriilor declară, fără ezitare, că tocmai diversitatea este factorul care îi determină să viziteze toată Europa și chiar să o și reviziteze.

Spre deosebire de alte continente, fiecare țară europeană contrastează puternic cu cele vecine. Diversitatea este un element minunat al experienței europene și datorită acesteia, călătoria chiar și pe distanțe scurte te poate pune față în față cu necunoscutul, cu experiențe noi și fascinante.

Mutând atenția asupra a ceea ce contează cu adevărat, și anume similitudinile dintre noi, îl citez pe scriitorul Paul Valery care afirma că „Teritoriul comun al europenilor este cultura”, fapt pe care îl observ constant la oameni și îmi face sufletul să tresară.

Ne leagă fascinația pentru frumos în toate formele sale: clasicul, natura, frumosul inestetic, ordinarul ridicat la rang de extraordinar, abstractul și, mai presus de toate, frumosul interior. Este în natura noastră să ne oprim o clipă din truda obișnuită atunci când trecem pe lângă ceva care ne atrage atenția, fie că este vorba de Coloana Infinitului, de Turnul Eiffel sau de Turnul din Pisa. Admirăm toți apusul și răsăritul, deși le vedem la ore diferite și le immortalizăm cum știm noi mai bine. Ne rupem de rutină și ne îndepărtăm de casă pentru a savura și mai mult frumos.

Călătorim, însetați să experimentăm cât mai mult. Nu puține sunt dățile când noi, oamenii, părăsim siguranța orașului natal, îndurăm zboruri interminabile și numeroase escale în căutarea frumosului din noi, din alții și de altundeva. Frumosul învinge distanța și fusul orar.

Toți ne-am propus într-o anumită măsură să nu ne lăsăm despărțiți de barierele lingvistice. Ne exprimăm iubirea, ura, tristețea, bucuria cu aceeași intensitate, indiferent că spunem „je t'aime”, „I love you” sau „ich liebe dich”, comunicarea fiind un aspect important al vieților noastre. În plus, autorul James Borg spunea că limbajul omenesc constă din 93% comunicare nonverbală, în timp ce doar 7% din comunicare este formată din cuvinte, constatare ce dovedește că există posibilitatea de a comunica acolo unde există și voință.

Mai mult, îmi plac în mod deosebit rezultatele studiilor recente conform cărora omenirea a adoptat muzica și cântecul ca mijloc de cimentare a relațiilor sociale. Cercetătorii americani susțin că muzica s-a dezvoltat ca un instrument pentru a transmite informații despre starea mentală comună a grupului unui număr mare de indivizi simultan”.

Până la inventarea tuturor dispozitivelor la care avem acces astăzi, oamenii savurau muzica doar în grup, la concerte, de pildă. Chiar și în prezent, oamenii cântă imnuri pentru a-și afirma devotamentul față de biserica lor sau dragostea de țară. Cei care se consideră proscrisi își găsesc comunități cu interese comune datorită pasiunii pentru un anume gen muzical.

Este relevant și faptul că muzica nu are neapărat nevoie de versuri, astfel omenirea depășește încă o dată barierele lingvistice. Așadar, muzica nu doar că ne binedispune și ne distrează. Ea ne unește fără să țină cont de loc, etnie sau de alte prejudecăți.

Nu trebuie omis nici faptul că „Arta cu cei mai mulți adepți rămâne totuși arta culinară”, așa cum afirma scriitorul român Valeriu Butulescu.

Toți oftăm și închidem ochii de teamă că ne-am lăsa distrași de alți stimuli și nu am savura în totalitate senzațiile capturate de papilele gustative care întâlnesc un duminicatul de mâncare, reacție comună atât românilor care mușcă din sarmalele bunicilor, cât și italienilor care savurează lasagna la cină alături de cei dragi sau chiar paella pe care am mâncat-o la un restaurant micuț privind marea, pentru că ne unește iubirea pentru mâncare bună, nu ne dezbină coordonatele geografice.

Suntem cetățeni ai planetei, suntem europeni, suntem români, dar suntem și oameni și este important să nu uităm niciodată acest lucru, nu numai din punct de vedere moral, dar și pentru că astăzi, în această perioadă dificilă, avem acest interes mai mult ca oricând. Empatia este o valoare umană fără de care echilibrul vital umanității nu poate fi atins. Trăim într-o lume nouă, cu obstacole nemaîntâlnite, pe care suntem nevoiți să le abordăm împreună, cu soluții inovatoare..

Este foarte important să ne păstrăm identitatea și să găsim în ea sentimentele de unitate necesare oricărui popor. Deci ar trebui să ne concentrăm pe a accepta faptul că aproapele nostru are o fire diferită („Prietenia este egalitate armonioasă” - Pitagora), dar să luptăm pentru o bună conviețuire, care se bazează pe un nivel de civilizație lipsit de discrepanțe.

Atât timp cât există inegalități financiare fără limite între și înăuntrul comunităților, este de prisos să ne concentrăm pe alte diferențe. („Suntem la fel de puternici pe cât suntem de uniți, la fel de slabi pe cât suntem de divizați” - J.K. Rowling).

Astfel că nu trebuie în niciun caz să ne lăsăm pradă tendinței de a ne uniformiza. Suntem europeni, dar vom continua să fim români, să vorbim românește, să ne purtăm numele în lume cu mândrie, curaj și dragoste. Ne vom păstra sentimentul național și dorința individuală de a lua parte la progres.

Educația națională nu va fi niciodată doar o formalitate, ci o necesitate, mai ales atâta vreme cât ne întâlnim frecvent cu situații care ne fac să ne îndoim de numeroase aspecte ale acestei societăți.

Așadar, motto-ul Uniunii Europene încă surprinde esența conviețuirii ideale: unitatea există în diversitate și este absolut imperativ să continue să existe. În definitiv, dacă toți am cânta aceeași notă, nu ar mai exista cântece și nu obținem armonie când toată lumea cântă aceeași notă.

Numai notele care sunt diferite se pot armoniza. Același lucru este valabil și pentru oameni (Steve Goodier).

NOI SUNTEM EUROPENI

SPAȚIUL ROMÂNESC – STRĂVECHI COMPONENT AL LUMII EUROPENE

„O cultură centrată pe ideea temeiului – prinsă în păienjenişul ei de cauze, legi, fundamente, motive – sfârşeşte în blindajul dogmatic al timpului.” (Constantin Mitră, „Cartea întâietăţii”, Piteşti, 2015).

Încă din Antichitate, strămoşii noştri şi-au făcut remarcată prezenţa pe Bătrânul Continent. Dacii, un popor de oameni falnici, viteji şi drepti, au avut puternice conexiuni cu cele mai vestite state antice: Imperiul Roman şi Grecia. Influenţele sociale, culturale şi lingvistice pe care romanii le-au exercitat au avut un rol esenţial în formarea şi, ulterior, în dezvoltarea poporului român. Cât despre greci, prin coloniile de la Dunăre (Histria, Tomis şi Callatis), aceştia au ajutat la consolidarea statului dac. Poporul român a primit binecuvântarea de a fi urmaş al măreţului, gloriosului, ilustrului Imperiu Roman, ceea ce arată puternica şi vechea noastră legătură cu pământul european.

Regăsim un alt exemplu potrivit care susţine apartenenţa la Europa şi mai ales la creştinism de-a lungul călătoriei noastre prin istoria românilor: în Evul Mediu, domnitorii români s-au implicat în campaniile antiotomane. Conducători precum Mircea cel Bătrân, Iancu de Hunedoara, Vlad Ţepeş, Ştefan cel Mare şi Mihai Viteazul au reprezentat un zid greu de doborât, rezistenţa împotriva pericolului reprezentat de răspândirea islamismului şi a tradiţiei orientale în Europa.

Românii, oameni buni şi muncitori, cu un respect desăvârşit pentru obiceiuri şi pentru religia creştină, au dat dovadă de curaj şi creativitate în luptele lor împotriva influenţei orientale impuse de un mult mai puternic adversar.

Deschiderea noastră către Europa a fost şi mai mare datorită lui Dimitrie Cantemir, enciclopedist, geograf, cărturar şi filosof român.

Vali Dima, clasa a XII-a,
Liceul "Mihai Eminescu", Călăraşi

Fiind considerat unul dintre cei mai mari lingvişti ai vremii sale, ştiind unsprezece limbi, apreciat de mai marii lumii moderne şi făcând parte din Academia de Ştiinţe din Berlin, a ridicat în operele sale importante probleme privind situaţia socio-politică din Europa secolelor XVII şi XVIII.

Secolul al XIX-lea a demonstrat în mai multe instanţe legătura strânsă pe care o are poporul român cu restul Europei. Cei mai de seamă boieri români au fost instruiţi la şcoli prestigioase din Vestul Europei, apoi s-au întors pe plaiurile natale cu idealuri mari: au dorit să schimbe radical spaţiul românesc, să le ofere fraţilor români o viaţă ca în lumea occidentală, o lume rafinată, prosperă, educată. Spaţiul românesc s-a alăturat celorlalte state europene în cadrul concertului paşoptist, secolul al XIX-lea fiind marcat de numeroase voci, care strigau din tot sufletul, neîncetat pentru uniuni naţionale şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă a oamenilor.

Pe lângă aceste adevăruri istorice, secolul al XIX-lea a dat naştere unui mare român, care a făcut România cunoscută în întreaga Europă: poetul nostru naţional, Mihai Eminescu.

Geniul său nu a trecut neobservat, nu s-a pierdut în negura timpului, iar opera și talentul lui desăvârșit continuă să fie infinite surse de uimire, mister și curiozitate pentru mulți.

Secolul al XX-lea, care a reprezentat o perioadă de mutații de ordin politic, economic, social și cultural fără precedent pentru Europa, a fost unul complicat. După participarea la Primul Război Mondial, pentru România a urmat o etapă de năzuință spre marile puteri democratice. În perioada interbelică, au început primele lucrări pentru o Europă unită, acest proiect fiind propus de politologul Richard de Coudenhove-Kalergi. În acest proiect a fost implicat și diplomatul român, Nicolae Titulescu, care s-a îndreptat în direcția întăririi colaborării internaționale, pentru asigurarea păcii și a securității în spațiul european.

Perioada interbelică a adus inovații în numeroase domenii culturale prin intermediul unor români străluciți. Sculptorul Constantin Brâncuși, care a avut contribuții importante în înnoirea viziunii artistice contemporane, filosofii Emil Cioran și Constantin Noica, scriitorul Eugen Ionescu și istoricul religiilor Mircea Eliade sunt doar câțiva dintre reprezentanții noștri în spațiul cultural european.

Din nefericire, izbucnirea celui de-Al Doilea Război Mondial a aruncat Europa într-o nouă perioadă de criză. Ororile războiului au demonstrat necesitatea comunicării și a bunei înțelegeri între statele europene cu scopul prevenirii altor dezastre asemănătoare celor două războaie.

Totuși, spațiul european a trecut printr-o altă divizare regizată dincolo de „Cortina de Fier”: separarea statelor democratice de cele comuniste.

După ce locuitorii României comuniste au fost victimele unor experimente politice, care i-au supus foametei și frigului, aceștia au găsit în final puterea să își strige nemulțumirile și să își exprime dorința de a se apropia de lumea europeană occidentală.

Prin aderarea la Uniunea Europeană, s-a exprimat în mod clar faptul că celelalte state europene se pot baza pe ajutorul și solidaritatea României.

Chiar și în momentele actuale, când societatea se confruntă cu probleme dificile, românii dovedesc că au un spirit european, venind, așa cum pot, în sprijinul celorlalți, discutând alături de ei, la masa la care sunt luate deciziile politice, cum putem aduce Europa pe cele mai înalte culmi ale dezvoltării.

Astfel, poporul român a reprezentat, de-a lungul istoriei, o componentă demnă de luat în seamă în cadrul organismului european.

Noi, tinerii români, avem datoria de a duce mai departe cultura românească, de a consolida legăturile pe care strămoșii noștri le-au realizat în Europa și, mai ales, prin generația noastră, să dăm naștere unor noi valori care să ne reprezinte poporul cu mândrie în viitor.

WE ARE EUROPEANS

"We are enriched by our common differences" - Paul Valery

I have always hoped that diversity and the differences that make us alike would eventually bring us closer.

Most travel enthusiasts state without hesitation that diversity is the factor that makes them want to visit Europe and even revisit it. Unlike other continents, each European country contrasts strongly with its neighbors. Diversity is a wonderful element of the European experience and that is exactly what makes traveling even for a short distance endlessly fascinating, as the unknown is always exciting.

Turning my attention to what really matters, namely the similarities between us, I quote the writer Paul Valery who states "The common territory of Europeans is culture". I study people often and our common love for culture never ceases to make my soul tremble with joy. We are fascinating inner beauty. It is our nature to take a break from our usual hustle whenever we pass by something that catches our attention, whether it's

the Infinity Column, the Eiffel Tower or the Leaning Tower of Pisa. We all admire the sunset and the sunrise, even though we see them at different times and we always do our best to immortalize them.

We often take breaks from our routine and we leave our homes to enjoy even more beauty: we travel, thirsty to experience as much as possible. We leave the safety of our hometown, we endure endless flights and numerous stops in search of the beauty in us, in others and elsewhere. Beauty overcomes distance and time zones.

In addition to this, overcoming language barriers is our common goal. We all express our love, hatred, sadness, joy with the same intensity, whether we say "I love you", "je t'aime" or "ich liebe dich" - communication being an important aspect of our lives. Interestingly, author James Borg said that 93% of all communication is nonverbal and only 7% comes as verbally spoken language - a finding which proves that communication is possible as long as we are willing to communicate.

Moldoveanu Ana, class XII,
"Mihai Eminescu" High School, Călărași

Furthermore, I particularly like the results of recent studies according to which we adopted music and songs as a means of cementing relationships. American researchers claim that music was developed "as a tool to convey information about the common mental state of the group to a large number of individuals simultaneously."

Until the invention of all these gadgets we have today, people enjoyed music only in large groups at events such as concerts, for example. People still sing hymns to express their devotion to their church or love for their country.

Those who consider themselves outlaws find communities with common passions, such as certain musical genres. It is also relevant that music does not necessarily need lyrics, so humanity once again overcomes language barriers. So, music not only uplifts us, it brings us closer regardless of location, ethnicity or other prejudices.

We must mention the fact that "Gastronomy remains the art with the most fans", as stated by the Romanian writer Valeriu Butulescu.

We all sigh and close our eyes in fear that we would be distracted by external stimulus and fail to enjoy the entirety of the sensations captured by our taste buds when meeting a bite of our favourite meal, a reaction common to all humans, it doesn't matter whether it's us, Romanians, enjoying our stuffed cabbage leaves, or Italians who enjoy lasagna at dinner with their loved ones, or that lovely paella I ate at a small restaurant, because our shared love for good food brings us closer and geographical coordinates are, therefore, irrelevant.

Undoubtedly, we are citizens of this planet, of Europe, of Romania, but we are also human beings and we must not forget this, not only from a moral point of view, but also because today, in this difficult age, it is a huge necessity. Empathy is a human value and, without it, the balance - so necessary to humanity - cannot be reached.

We live in a new world, with unique challenges and obstacles that we should address together with innovative solutions. Preserving our identity and finding the feeling of unity, necessary for any nation, is vital, so we should focus on accepting that our neighbor has a different personality ("Friendship is harmonious equality"- Pythagoras), but also on fighting for a good coexistence, which is based on a level of civilization without discrepancies.

As long as there are boundless financial inequalities between and within human communities, it is superficial to focus on any other differences ("We are only as strong as we are united, as weak as we are divided"— J.K. Rowling).

So we mustn't become victims of the tendency to make everyone identical. We are Europeans, but we will continue to be Romanian, to speak Romanian, to bear our name in the world with pride, courage and love. We will keep our national feeling, the individual desire to take part in progress, national education being not only a formality, but a necessity, especially as long as we frequently encounter situations that make us question so many aspects of society.

Therefore, the motto of the European Union still captures the essence of the ideal coexistence: unity exists in diversity and it is of the utmost importance that it continues to exist.

Ultimately, if we all sang the same note, there would be no more songs and "We don't get harmony when everybody sings the same note. Only notes that are different can harmonize. The same is true with people" (Steve Goodier).

WE ARE EUROPEANS

Vali Dima, class XII,
"Mihai Eminescu" High School, Călărași

ROMANIAN SPACE - ANCIENT COMPONENT OF THE EUROPEAN WORLD

"A culture centered on the idea of foundation - caught in its web of causes, laws, fundamentals, motives - ends up in the dogmatic shield of time." (Constantin Mitră, "Cartea întăietății", Pitești, 2015).

Since antiquity, our ancestors have made their presence known on the Old Continent. The Dacians, towering, brave and righteous people, had strong connections with the most famous ancient states: the Roman Empire and Greece. The social, cultural and linguistic influences that the Romans exerted had an essential role in the formation and, subsequently, in the development of the Romanian people.

As for the Greeks, through the Danube colonies (Histria, Tomis and Callatis), they helped at the consolidation of the Dacian state. The Romanian people received the blessing of being the descendants of the great, glorious, illustrious Roman Empire, which shows our strong and old connection with the European land. During our journey through the history of the Romanians, we find another suitable example that supports our belonging to Europe and especially to Christianity: in the Middle Ages, the Romanian rulers were involved in the anti-Ottoman campaigns. Leaders such as Mircea cel Bătrân, Iancu de Hunedoara, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare and Mihai Viteazul represented a wall that was difficult to break down, the resistance against the danger represented by the spread of Islam and the Oriental tradition in Europe. Romanians, good and hardworking people, with a great respect for traditions and for the Christian religion, showed courage and creativity in their struggles against the oriental influence imposed by a much stronger opponent.

Our way to Europe was even greater thanks to Dimitrie Cantemir, encyclopedist, geographer, scholar and Romanian philosopher. Considered one of the greatest linguists of his time, he knew eleven languages, was appreciated by the greatest people of the modern world, and was a member of the Berlin Academy of Science. In his books, he discussed important issues concerning the socio-political situation in Europe in the 17th and 18th century.

The 19th century demonstrated in several instances the close connection between the Romanian people and the rest of Europe. The most important Romanian noblemen were trained at prestigious schools in Western Europe, then returned to their homelands with great ideals: they wanted to radically change the Romanian space and to offer their Romanian brothers a life like the one in the Western world: refined, prosperous, educated.

The Romanian space joined the other European states in the Pasoptist concept. The 19th century was marked by numerous voices shouting with all their hearts and constantly for national unions and the improvement of people's living conditions.

In addition to these historical truths, the 19th century gave birth to a great Romanian, who made Romania known throughout Europe: our national poet, Mihai Eminescu.

His genius has not gone unnoticed, he has not been lost in the mists of time, and his perfect work and talent continue to be an endless source of amazement, mystery and curiosity for many.

The twentieth century was a period of unprecedented political, economic, social, and cultural change for Europe and a complicated one. After participation in the First World War, a stage of longing for the great democratic powers followed for Romania. In the interwar period, the first efforts for a united Europe began, this project being proposed by the political scientist Richard von Coudenhove-Kalergi. The Romanian diplomat Nicolae Titulescu was also involved in this project that went in the direction of strengthening international cooperation, in order to ensure peace and security in the European space. The interwar period brought innovations in many cultural fields through brilliant Romanians. The sculptor Constantin Brâncuși, who made important contributions for renewing the contemporary artistic vision, the philosophers Emil Cioran and Constantin Noica, the writer Eugen Ionescu and the historian of religion Mircea Eliade are just some of our representatives in the European cultural space. Unfortunately, the outbreak of World War II plunged Europe into a new period of crisis.

The horrors of war demonstrated the need for communication and good understanding between European states in order to prevent other disasters similar to the two wars.

However, the European space has gone through another division, directed beyond the "Iron Curtain": the separation of democratic states from communist ones. After the inhabitants of communist Romania were the victims of political experiments, which subjected them to hunger and cold, they finally found the strength to shout their complaints and express their desire to get closer to the Western European world. By joining the European Union, it was clearly expressed that the other European states could rely on Romania's help and solidarity.

Even in the current moments, while the society is facing difficult problems, the Romanians prove that they have an European spirit. Where possible, they come in support of others, and discuss at the table where political decisions are made, how we can bring Europe to the highest peaks of development. Thus, the Romanian people have represented a considerable component within the European body throughout history.

We, the young Romanians, have the duty to carry on the Romanian culture, to consolidate the connections that our ancestors have made in Europe and our generation, in particular, should bring forth new values that will proudly represent our people in the future.

NICOLAE DABIJA

Quando ho iniziato questo articolo, mio nonno era ancora in vita.

Era ottimista, pieno di vita, facevamo tanti progetti insieme, sceglievamo le domande per questa intervista. È importante conoscere i propri eroi. Mio nonno è un eroe: della cultura, della storia, della letteratura.

Scrittore e politico, membro dell'Accademia Romena e membro corrispondente dell'Accademia delle Scienze della Moldavia, direttore del settimanale "Letteratura ed Arte", mio nonno, Nicolae Dabija, ha combattuto tutta la vita per la verità, la giustizia, la dignità, l'amore. Mio nonno, Nicolae Dabija, è stato apprezzato dalla comunità culturale in Moldavia ed all'estero, ricevendo numerosi premi: Cavaliere dell'Ordine della Repubblica, Ordine "Stella di Romania" col grado di "Commendatore:" per la sua notevole opera poetica e per il suo coinvolgimento nel risveglio della spiritualità romena.

Per la sua creazione poetica, ha vinto il Gran Premio "Nichita Stănescu" al Festival Internazionale di Poesia di Sighetul Marmației, Romania, il Premio di Eccellenza alla "Festa della Poesia", 17a edizione, Iași, Romania, il Gran Premio del Festival Internazionale di Poesia di Trieste, il Gran Premio "Dulce Maria Loynaz"; del Festival Internazionale di Poesia dell'Avana (Cuba), il Gran Premio del Festival Internazionale di Poesia "Mihai Eminescu" a Craiova, Romania. Il romanzo "Compito per Domani", tradotto in francese, inglese, italiano, gode di un grande apprezzamento da parte della critica. Mio nonno è molto amato dai suoi lettori.

Gli voglio bene.

**Il 12 marzo 2021, Nicolae Dabija ci ha lasciati ...
Mio nonno, Nicolae Dabija, è un eroe della vita.**

IN MEMORIAM ...

- Nonno, voglio chiederti cosa significa per te scrivere?

- Scrivere significa vivere una vita parallela a quella concreta, e spesso risulta essere quella più autentica.

Vivo solo quando scrivo e se non mi esprimessi attraverso le parole, rischierei di soffocare. È come se non potessi respirare, dico parole per respirare! ... Poeta si nasce, non si diventa. Abbiamo già abbastanza poeti che si ritengono tali ...

- È difficile o facile per te scrivere in modo semplice?

- È più facile complicare che semplificare. È difficile parlare e scrivere in modo che tutti possano capire. Per rendere il mio lavoro integro, non frammentato, piacevole per il lettore, devo eliminare alcune parole, frasi o figure retoriche che renderebbero difficile la lettura. Scrivere significa lavorare. Scrivere senza lavorare significa giocare con la letteratura. La semplicità è necessaria nella creazione dello scrittore se vuole essere ascoltato.

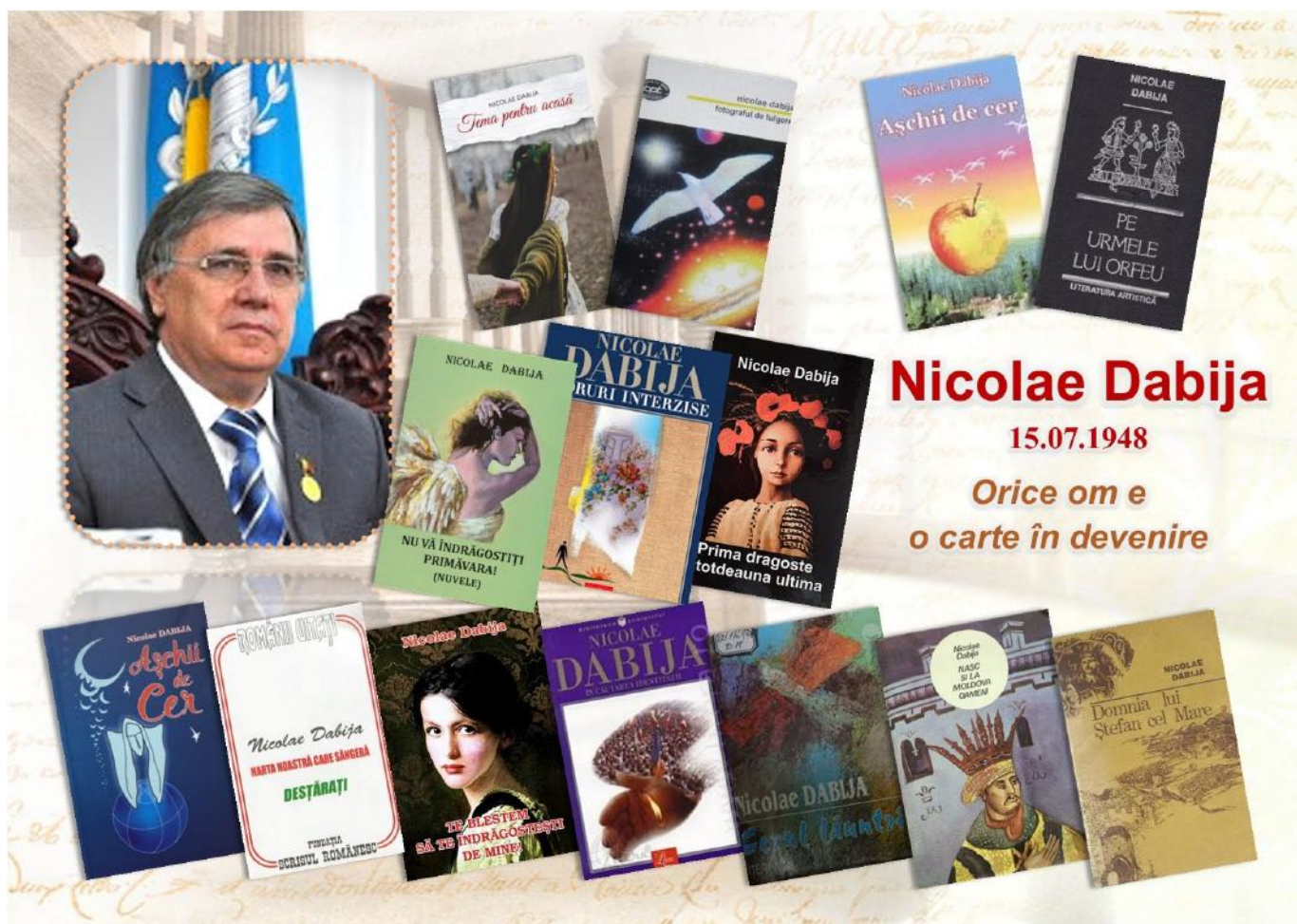
- Vorrei chiederti cosa significa per te la bellezza?

- Devi avere occhi particolari per la bellezza. Non tutti la vedono, anche se la tengono d'occhio. E per la VERITÀ hai bisogno di una visione diversa. Gesù ci parla di un modo di vedere e di un modo di sentire, diversi da quelli che avrebbero a che fare con l'organo della vista o dell' udito.

Si tratta della VERITÀ, che per Lui equivale con la realtà, nelle sue ampie dimensioni cosmiche, non del tutto compresa dalla vista e dall'udito: ascoltare le parole e non sentire la VERITÀ che le contiene, vedere la VERITÀ e non riconoscerla, sono solo alcuni drammi umani.

- Che cosa significa per te l'amore?

- Quando l'uomo ama, è disposto a perdonare ogni cosa alla sua amata. Quando l'uomo smette di amare, non può perdonare neanche il bene che gli altri gli hanno fatto. L'amore è come un uccello le cui ali sono l' uomo e la donna. Con una sola ala, l'uccello può al massimo cadere lentamente, ma in nessun caso potrà levarsi verso il cielo...

- Ma la perfezione? Esiste? Dove dobbiamo cercarla?

- La perfezione del mondo inizia con ognuno di noi. Non aspettarti che gli altri siano giusti, tolleranti, buoni, coraggiosi, generosi, incorruttibili, modesti e saggi. Sii come vorresti che siano gli altri. Sii buono e tutti saranno buoni con te!"

- Cosa dobbiamo fare per avere successo nella vita?

- Se vuoi avere successo nella vita, goditi quello che fai. E se non puoi più godere di ciò che fai, godi di quello che fanno gli altri.

- Qual è la sensazione che hai vissuto e che consideri più strana?

- Ho da un po' di tempo una strana sensazione: mi sento libero solo quando sono solo. Non so perché, penso che avrei la stessa sensazione trovandomi in una cella...

- Perché credi, nonno, che alcune persone siano infelici?

- Alcune persone sono infelici perché vogliono troppo e ottengono troppo poco. Una saggezza di vita ti consiglia di accontentarti di ciò che hai. E tutto ciò che otterrai in più, consideralo come un dono.

- Perché credi, nonno, che alcune persone siano infelici?

- Alcune persone sono infelici perché vogliono troppo e ottengono troppo poco. Una saggezza di vita ti consiglia di accontentarti di ciò che hai. E tutto ciò che otterrai in più, consideralo come un dono.

Molti non hanno ancora imparato la verità che il livello di ricchezza non è uguale al livello di felicità.

Penso spesso che anche se vivessi altre due vite, non sarei mai in grado di ricambiare l'amore che mi hanno dato le persone vicine al mio cuore.

- Dimmi, per favore, ti consideri una persona felice?

- Mi considero un uomo felice. Lo devo ai miei genitori che, offrendomi tanto tempo fa la possibilità di studiare, mi hanno anche donato la ricetta della felicità. Mi hanno detto: "Se vuoi essere un uomo felice nella vita, sii gentile e laborioso".

I miei genitori mi hanno fatto comprendere che le persone cattive e pigre non saranno mai felici, anche se avranno tutto.

Sai perché? Non ne vale la pena. Una ricetta semplice, alla portata di tutti

NICOLAE DABIJA

Când am început acest articol, bunicul meu trăia. Era optimist, plin de viață, ne făceam planuri împreună, alegeam întrebările pentru interviu. Este important să ne cunoaștem eroii. Bunicul meu este un erou: al culturii, al istoriei, al literaturii.

Scriitor și om politic, membru al Academiei Române și membru corespondent al Academiei de Științe din Moldova, redactor șef al săptămânalului „Literatura și Arta”, bunicul meu, Nicolae Dabija, a luptat toată viața pentru Adevăr, Dreptate, Demnitate, Iubire.

Pe bunicul meu, Nicolae Dabija, l-a prețuit comunitatea culturală din Moldova și de peste hotare, fiindu-i decernate mai multe premii: Cavaler al Ordinului Republicii, Ordinul „Steaua României” în grad de Comandor: „pentru remarcabila sa operă poetică și pentru implicarea sa în redeschiderea spiritualității românești”.

Pentru creația poetică, a obținut Marele Premiu „Nichita Stănescu” al Festivalului Internațional de Poezie de la Sighetul Marmăției, România, Premiul de Excelență al „Sărbătorii Poeziei”, ediția a XVII-a, Iași, România, Marele Premiu al Festivalului Internațional de Poezie de la Trieste, Marele Premiu „Dulce Maria Loynaz” al Festivalului Internațional de Poezie de la Havana (Cuba), Marele Premiu al Festivalului Internațional de Poezie „Mihai Eminescu” de la Craiova, România. Romanul „Temă pentru acasă”, tradus în franceză, engleză, italiană, se bucură de o înaltă apreciere din partea cititorilor. Pe bunicul meu citorii îl iubesc.

Eu îl iubesc.

**Pe 12 martie 2021, Nicolae Dabija a plecat dintre noi...
Bunicul meu, Nicolae Dabija, este un erou al vieții.**

— **Bunicule, vreau să te întreb, ce înseamnă pentru tine a scrie?**

- A scrie înseamnă a mai trăi o viață, una paralelă cu cea pe care o ai la îndemână, de multe ori — cea autentică, asta înseamnă.

Trăiesc cu adevărat doar atunci când scriu, iar dacă n-aș rosti cuvinte, m-aș sufoca. E ca și cum n-aș respira — rostesc cuvinte ca să respir!... Poet te naști, nu devii. Avem suficienți poeți făcuți, nu născuți...

— **Îți este greu sau ușor să scrii simplu?**

- Este mai ușor să complici decât să simplifici. E greu să vorbești și să scrii pe înțelesul tuturor. Ca să fac ca opera mea să fie nefisurată, nefragmentată, plăcută cititorului, trebuie să elimin anumite cuvinte, fraze sau figuri de stil care ar îngreuna calea către sufletului celui care mă citește.

A scrie înseamnă a munci. A scrie fără a munci înseamnă a te juca de-a literatura.”

Simplitatea este necesară în creația scriitorului dacă vrei să fii ascultat.

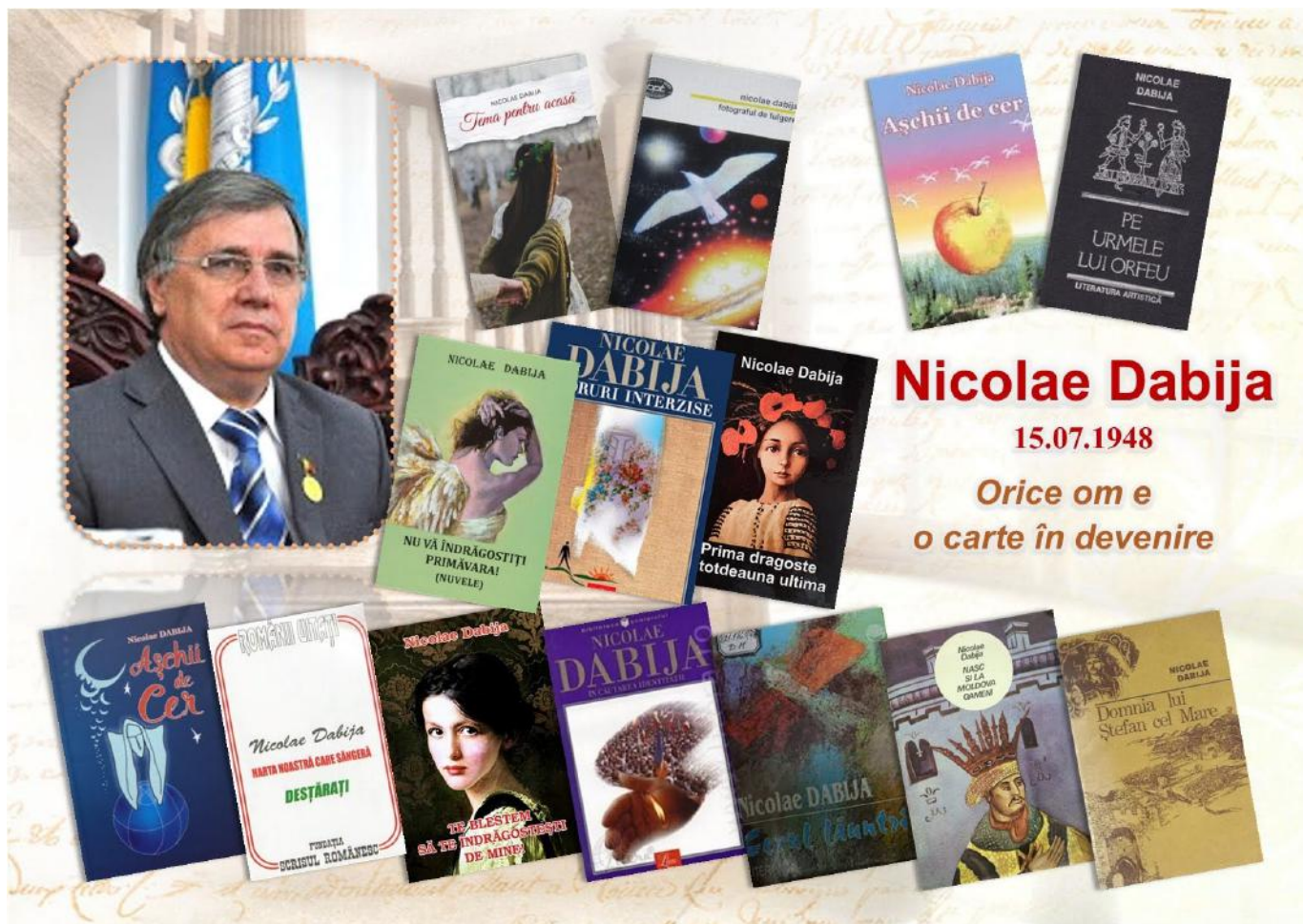
— **Aș vrea să te întreb ce înseamnă pentru tine frumusețea?**

- Pentru frumusețe trebuie să ai ochi. Nu toți o văd, chiar dacă stau cu ochii pe ea.

Și pentru ADEVĂR îți trebuie o altă vedere. Iisus ne vorbește despre un fel de a vedea și un fel de a auzi, altele decât cele care ar avea legături cu organul văzului sau cel auditiv. E vorba despre ADEVĂR, care se confundă pentru El cu realitatea în dimensiunile ei largi, cosmice, necuprinse în totalitate de ochii din frunte și de auzul fizic: A auzi cuvintele și a nu auzi ADEVĂRUL care le conține, a vedea ADEVĂRUL și a nu-l recunoaște sunt câteva dintre dramele omului.

— **Ce semnificație are pentru tine iubirea?**

- Când omul iubește, e gata să-i ierte celui drag și crimele. Când nu-l mai iubește, nu-i poate ierta nici binele pe care celălalt i l-a făcut. ...Dragostea e ca o pasăre ale cărei două aripi sunt bărbatul și femeia. Având doar o singură aripă, pasărea poate cel mult cădea lent, nicidecum să se înalțe spre cer...

— Dar perfecțiunea? Există? Unde să o căutăm?

- Perfecțiunea lumii începe de la fiecare dintre noi. Nu aștepta de la alții să fie corecți, toleranți, drepti, cuminiți, curajoși, generoși, incoruptibili, modești și înțelepți. Fii tu așa cum i-ai dori pe alții să fie. Fii tu bun și lumea toată va fi bună!

— Ce trebuie să facem pentru ca să reușim în viață?

- Dacă vrei să reușești în viață -- să te bucuri de ceea ce faci. Iar dacă nu te mai poți bucura de ceea ce faci tu, bucură-te de ceea ce fac alții.

— Care este acel sentiment pe care l-ai trait și ți se pare cel mai ciudat?

Un sentiment ciudat pe care îl încerc de la o vreme: abia atunci când sunt singur mă simt liber. Nu știu de ce cred că aș avea același sentiment și într-o celulă...

— De ce crezi, Bunicule, că unii oameni sunt nefericiți?

- Unii oameni sunt nefericiți, pentru că vor prea multe și obțin prea puține. O înțelepciune a vieții recomandă să te poti mulțumi cu ceea ce ai. Și atunci cele care vin pe deasupra sunt totdeauna ca un dar.

Mulți încă n-au însușit adevărul că gradul de bogăție nu este egal cu gradul de fericire. De multe ori mă gândesc că, nici dacă aș trăi încă doua vieți, n-aș putea întoarce dragostea pe care mi-au dat-o oamenii apropiati inimii mele...

— Spune, te rog, ești un om fericit?

- Consider că sunt un om fericit. Datoraz acestui lucru părinților mei, care odată demult, când m-au petrecut la școli, mi-au dăruit rețeta fericirii.

Ei mi-au spus: „Dacă vrei să devii în viață un om fericit, să fii bun și harnic. Bunii mei părinți mi-au dat astfel de înțeles că oamenii răi și leneși nu sunt niciodată fericiți, chiar dacă au de toate. De ce? Pentru că nu merită. O rețetă simplă, la îndemâna tuturor.

NICOLAE DABIJA

Interview with my grandfather, Nicolae Dabija...

When I started this article, my grandfather was still alive.

He was optimistic, full of life, we made so many projects together, we chose the questions for this interview. It's important to know your heroes.

My grandfather is a hero: culture, history, literature. Writer and politician, member of the Romanian Academy and corresponding member of the Romanian Academy of the Sciences of the Moldova, director of the weekly magazine "Literature and Arte", my grandfather, Nicolae Dabija, he fought all his life for truth, justice, dignity, love.

My grandfather, Nicolae Dabija, was appreciated by the cultural community in Moldova and abroad receiving numerous awards: Knight of the Order of the Republic, Order "Star of Romania" with degree of "Commendatore" for his remarkable poetic work and for his involvement in awakening of Romanian spirituality.

For his poetic creation, he won the Grand Prize "Nichita Stănescu" at the International Poetry Festival of Sighetul Marmației, Romania, the Prize of Excellence of the "Festival della Poesia", 17th edition, Iași, Romania, the Festival Grand Prize Trieste Poetry International, the Grand Prix "Dulce Maria Loynaz" of the Festival Havana Poetry International (Cuba), the Grand Prize of the International Poetry Festival "Mihai Eminescu" in Craiova, Romania. The novel "Task for Domani", translated into French, English, Italian, enjoys a great appreciation from the critics. My grandfather is much loved by readers.

I love him very much.

On March 12, 2021, Nicolae Dabija left us ...

My grandfather, Nicolae Dabija, is a hero of life.

IN MEMORIAM ...

- Grandpa, I want to ask you what writing means to you?

- Writing means living a life parallel to the concrete life, often the most authentic one.

I live only when I write and if I did not express myself through words, I would risk suffocating. It's like if I could not breathe - I say words to breathe! ... Poet is born, you do not become. We already have enough poets who consider themselves such.

- Is it difficult or easy for you to write simply?

- It's easier to complicate than simplify. It's hard to talk and write so that everyone can understand. To make my work intact, not fragmented, pleasant for the reader, I must eliminate some words, phrases or figures of speech that would make reading difficult.

Writing means work. Writing without working means playing with literature.

Simplicity is necessary in the creation of the writer if you want to be heard.

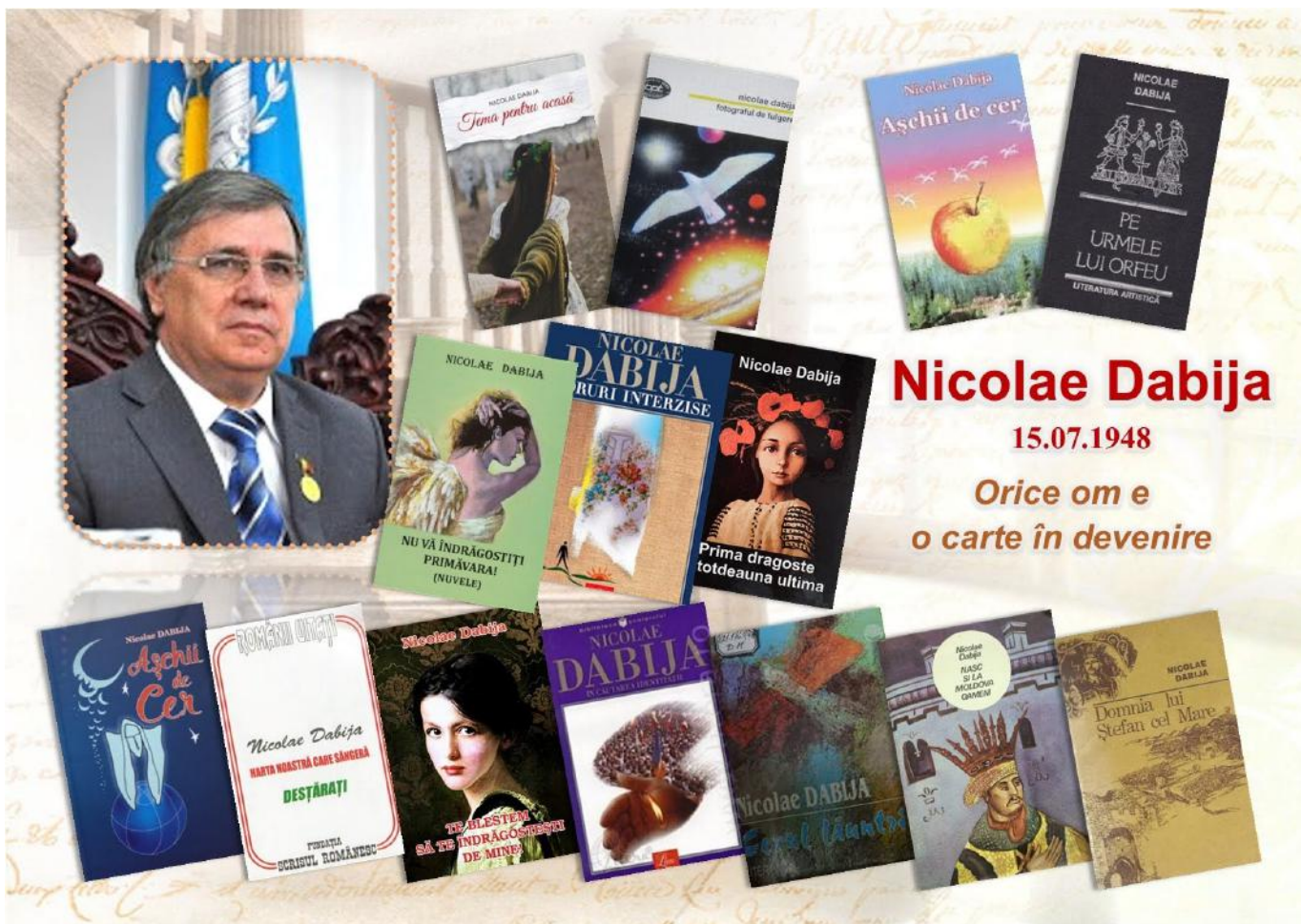
- I'd like to ask what beauty means to you?

- You must have eyes for beauty. Not everyone sees it, even if they keep an eye on it. And for the TRUTH you need a different vision. Jesus speaks to us in a way of seeing and a way of hearing, other than those that would have to do with the sight organ or hearing.

It is the TRUTH, which for Him is equivalent to reality in its vast cosmic dimensions, not entirely understood from the sight and from the hearing : to listen to the words and not to hear the TRUTH that contains them, seeing the TRUTH and not recognizing it, are just some human dramas.

- What does love mean to you?

- When man loves, he is willing to forgive everything to his beloved. When man stops love, he cannot forgive even the good that others have done to him. Love is like a bird which wings are the man and the woman. With only one wing, the bird can at most fall slowly, but in no case can rise to the sky...

- But perfection? Does it exist? Where should we look for it?

- The perfection of the world begins with each of us. Do not expect others to be righteous, tolerant, good, brave, generous, incorruptible, modest and wise.

Be as you would have them others. Be good and everyone will be good to you! "

- What do we have to do to succeed in life?

- If you want to succeed in life, enjoy what you do. And if you can no longer enjoy what you do, enjoy what others do.

- What is the feeling you have experienced that you consider to be more strange?

- I've had a strange feeling for some time: I only feel free when I'm alone. I don't know 'Cause I think I'd feel the same way if I was in a cell...

- Why do you think, Grandpa, that some people are unhappy?

- Some people are unhappy because they want too much and get too little. A wisdom of life advises you to settle for what you have. And all that you will get more, consider it as a gift. Many have not yet learned the truth that the level of wealth is not equal to the level of happiness. I often think that even if I lived two more lifetimes, I wouldn't be able to love back, who gave me the people close to my heart ...

- Tell me, please, do you consider yourself a happy man?

- I consider myself a happy man. I owe it to my parents who long ago offered me possibility to study, they also gave me the recipe of happiness. They told me: "If you want to be a happy man in life, be kind and hardworking". My parents made me understand that bad and lazy people will never be happy, even if they will have it all. Why? Why not. It's worth it. A simple recipe, for everyone.

La mia scuola: il Liceo "Ion Vatamanu"

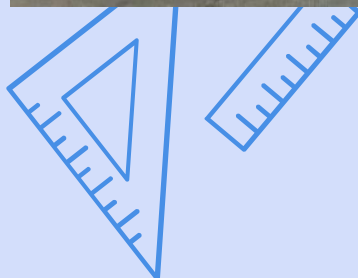
Oprea Mădălina, Nedelceva Vladislava, classe X,
Liceo "Ion Vatamanu", Strășeni

Allo stesso tempo, la storia ci permette di guardare oltre il sipario del tempo, collegandoci con gli eventi cruciali accaduti milioni di anni fa. La scuola incarna una speciale volontà degli studenti di acquisire il necessario bagaglio di conoscenze, per poter essere promossi in futuro e per garantire loro una sana situazione finanziaria. Tuttavia, la scuola non è solo studio, anche se questo è il motivo principale per cui la frequentiamo. Grazie a questo luogo sacro, impariamo ad analizzare correttamente le persone che ci circondano ed i loro caratteri, per decidere chi sarà nostro amico, ma anche nostro nemico. I banchi della scuola ci fanno incontrare persone meravigliose con le quali costruiremo, per il futuro, tanti ricordi comuni. È necessario ricordare che le amicizie degli anni delle scuole medie e superiori sono quelle veramente longeve. La scuola promuove l'amore per la conoscenza, che si vede dall'ingresso dell'edificio, situato in un contesto naturale, circondato dal verde e da alberi ad alto fusto, che gli conferiscono un aspetto gradevole e rasserenante. I cinque gradini verso la porta della scuola ci ricordano, ogni mattina, il motivo per cui abbiamo scelto questa giusta strada nella vita per studiare, affinché potremo realizzare i nostri desideri e sogni. Inoltre, queste scale, il cui numero significa equilibrio, armonia, amore, vita e natura, ci conducono in un mondo migliore, pieno di persone affascinanti.

Cosa significa la scuola nel vero senso della parola? La scuola è il luogo dove riceviamo un'educazione multidisciplinare, l'ambiente che supera la sua fisicità, diventando spirituale: "Non sono i muri che fanno una scuola, ma lo spirito che regna in essa". (Re Ferdinando I di Romania).

Così, gradualmente, apprendiamo elementi chiave sulla vita, la società e il mondo che ci circonda, quello a cui apparteniamo. La nostra scuola, il Liceo "Ion Vatamanu", di Strășeni, adempie, ogni giorno, la sua missione di guidare gli studenti durante il percorso educativo. Così, l'istituzione diventa letteralmente uno strumento con cui osserviamo la bellezza e la complessità del mondo in cui viviamo. Le materie scolastiche che ci vengono insegnate, come geografia, biologia e fisica, ci aiutano ad esaminare gli innumerevoli processi che avvengono in natura, gli elementi costitutivi dell'universo e le interazioni tra loro, garantendo indirettamente la connessione con l'ambiente.

La mia scuola: il Liceo "Ion Vatamanu"

All'ingresso della scuola, sul lato sinistro, notiamo un enorme pannello che rappresenta la bandiera tricolore del nostro Paese, ed al suo interno è scritto l'inno della Repubblica Moldova, della località e della scuola, che sono preceduti dai loro stemmi. All'interno dello stemma del nostro liceo è scritto in latino "Per aspera ad astra", che significa "Attraverso le asperità si giunge alle stelle". Inoltre lo stemma contiene anche i seguenti simboli: la foglia verde, che rappresenta il leitmotiv del poeta moldavo Ion Vatamanu e il calamaio (evocazione dell'arte, della scrittura e dello studio). In alto c'è la corona d'alloro - un simbolo di vittoria ed il sole, che è un emblema di luce, vita, gioia, calore e purezza. A destra siamo accolti da un bellissimo collage, composto da diciannove fotografie - simbolo della nostra guida spirituale - Ion Vatamanu. Quella centrale, la più grande, presenta lo scrittore e deputato durante il discorso pronunciato il 31 agosto 1990, nella Piazza della Grande Assemblea Nazionale di Chisinau, il giorno in cui firmò la "Dichiarazione d'Indipendenza della Repubblica Moldova".

Le aule sono decorate con colori chiari, piacevoli alla vista e sono abbellite a seconda della disciplina specifica. L'area sportiva è progettata sia all'interno che all'esterno, essendo ideata per offrire il maggior benessere fisico dello studente. Il design generale dell'edificio ha la capacità di creare un ambiente familiare per tutti.

Ovviamente, la scuola non è solo rappresentata da quattro mura e da una moltitudine di libri, ma anche dai nostri esperti insegnanti che ci motivano ogni giorno a compiere un passo avanti per raggiungere il successo desiderato. Sono saggi, comprensivi ed anche pieni di carisma. Anche se a volte utilizzano un linguaggio scherzoso durante le lezioni, riescono comunque a trasmettere a tutti il messaggio educativo. Gli insegnanti della nostra scuola conservano buoni principi morali, testimoniando agli studenti i reali valori della vita che vale la pena seguire, che vengono incoscientemente assimilati unitamente ai concetti teorici. La Preside del liceo, Bodean Veronica, è estremamente preziosa sia per gli insegnanti che per i suoi studenti. È lei che ha costruito rapporti umani basandosi sulla disciplina e sul rispetto reciproco, riuscendo a mostrare calore ed affetto.

Dedica sempre tanto tempo a discutere qualsiasi problema scolastico, assicurandosi che ognuno si senta a proprio agio e che tutti possano beneficiare di un'istruzione di qualità. Lo spirito intraprendente e pratico che contraddistingue la nostra Preside ha permesso di far vincere al liceo il progetto "Aumentare l'efficienza energetica", che contribuirà a creare un ambiente amichevole, permettendo agli studenti di essere pienamente coinvolti nel processo educativo. Mentre il destino plasma il nostro percorso di vita, noi studenti, siamo invece quelli che possiamo determinare la sua destinazione.

Pertanto, l'importanza dello studio in questo liceo è indiscutibile, nel senso che la scuola, fonte infinita di saggezza, ci spinge a diventare individui riflessivi. Qui viviamo momenti eccezionali, impariamo a rispettare e pensare in modo critico. Uno dei migliori consigli che ho assimilato nel corso degli anni è stato che servono potere e coraggio incommensurabili per essere unici e diversi dagli altri, perché il successo riguarda la capacità di distinguersi e di non confondersi con il mondo.

Școala mea: Liceul Teoretic „Ion Vatamanu”

Oprea Mădălina, Nedelceva Vladislava, clasa a X-a,
Liceul „Ion Vatamanu”, Strășeni

Totodată, istoria ne permite să aruncăm o privire în spatele cortinei timpului, făcându-ne legătura cu evenimentele cruciale ce au avut loc cu milioane de ani în urmă.

Școala întruchiează o voință deosebită a elevilor de a căpăta bagajul necesar de cunoștințe, pentru a se putea promova pe viitor și pentru a-și asigura un statut financiar sănătos. Cu toate acestea, școala nu se rezumă numai la studiu, deși acesta este principalul motiv pentru care mergem acolo. Datorită acestui loc sacru, învățăm noi înșine să analizăm corect oamenii ce ne înconjoară și caracterele acestora pentru a decide cine urmează să ne fie prieten, dar și dușman. Băncile școlii ne aduc persoane minunate în viață cu care ne creăm numeroase amintiri împreună. Este necesar să menționăm că prietenii din anii de gimnaziu și liceu sunt cele cu adevărat longevive.

Școala promovează dragostea pentru cunoaștere, ceea ce poate fi observat încă de la intrarea în clădire, situată într-un cadru natural, împrejmuită de verdețură și copaci înalți. În fiecare zi, când ne apropiem de școală, înțelegem că în fiecare dimineață, motivul pentru care am ales această cale corectă în viață, cea de a studia destul ca să ne putem îndeplini dorințele și visurile. Cu atât mai mult, aceste scări, numărul al căror număr semnifică echilibrul, armonia, dragostea, viața și natura, ne îndreaptă spre o lume mai bună, plină de oameni fermecători.

Ce este școala în adevăratul sens al cuvântului? Școala este locul unde primim o educație multilaterală, ce-și depășește atribuțiile de spațiu fizic, devenind unul spiritual: „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa.” (Regele Ferdinand I).

Astfel, treptat, învățăm elemente-cheie despre viață, societate și lumea înconjurătoare – cea căreia îi aparținem. Școala noastră, Liceul Teoretic „Ion Vatamanu”, din municipiul Strășeni, își îndeplinește, zi de zi, menirea de a-și călăuzi elevii pe tot parcursul drumului educațional.

Astfel, instituția devine literalmente un instrument cu ajutorul căruia observăm frumusețea și complexitatea lumii în care trăim. Materiile școlare pe care le învățăm aici, cum ar fi geografia, biologia și fizica, ne ajută să cercetăm nenumăratele procese care au loc în natură, elementele constituente ale universului și interacțiunile dintre acestea, asigurând în mod indirect conexiunea cu

Școala mea: Liceul Teoretic „Ion Vatamanu”

La intrarea în școală, pe partea stângă, observăm un imens panou ce reprezintă tricolorul țării noastre, iar în interiorul acestuia este scris imnul Republicii Moldova, al localității și al școlii, care sunt precedate de stemele acestora, cea a instituției având dictonul latin „Per aspera ad astra”, ce semnifică în limba maternă – „Prin greutatea la stele”. Stemei școlii noastre îi sunt caracteristice simbolurile: frunza verde, ce prezintă laitmotivul vatamanian, și călimara (arta scrisului și a studiului). În partea de sus este prezentată cununa de lauri – simbol al victoriei și soare, care este emblemă a luminii, a vieții, a bucuriei, a căldurii și a purității. Pe partea dreaptă ne întâmpină un superb colaj, format din nouăsprezece fotografii-simboluri ale patronului spiritual - Ion Vatamanu. Cea din mijloc, fiind și cea mai mare, îl prezintă pe autor în timpul discursului făcut la 31 august 1990, în Piața Marii Adunări Naționale din Chișinău, zi în care a semnat „Declarația de Independență a Republicii Moldova”.

Sălile de clasă sunt decorate în culori deschise, confortabile ochiului și sunt înfrumusețate în dependență de disciplina specifică. Terenul sportiv este proiectat atât în interior, cât și în aer liber, fiind conceput astfel ca să relaxeze fiecare elev după participarea la ore. Designul general al școlii are capacitatea de a crea o atmosferă casnică pentru toată lumea. Desigur că școala nu este concepută doar de cei patru pereți și o multitudine de cărți, dar și de dascălii noștri cu experiență care ne motivează zilnic să pășim cu o treaptă mai sus pentru a ajunge la succesul dorit. Sunt înțelepți, înțelegători și plini de carismă, de asemenea, deși pot fi glumeți în timpul orelor, se asigură ca mesajul principal să fie înțeles corect. Profesorii din școala noastră mențin cele mai bune principii morale, inculcând elevilor valori de viață demne de urmat, pe care, în mod inconștient, le preluăm în timp ce învățăm concepte academice. Doamna director al liceului, Bodean Veronica, este extrem de valoroasă atât pentru profesori, cât și pentru elevii săi. Este cea care se bazează pe disciplină și respect reciproc, reușind să demonstreze căldură sufletească și afecțiune. Dumneaei își face mereu timp pentru a discuta orice problemă la nivel de școală, asigurându-se că ne simțim confortabil unii cu alții și că beneficiem de o educație de calitate.

Spiritul întreprinzător și practic pe care îl deține doamna director a făcut posibilă câștigarea proiectului „Sporirea eficienței energetice”, care va contribui la crearea unui mediu prietenos, ce le va permite elevilor să se implice în totalitate în procesul educațional. În timp ce soarta își poate modela unele dintre punctele de cotitură, noi, elevii, suntem cei care îi determinăm destinațiile.

Prin urmare, importanța studiilor în acest liceu este indiscutabilă, în sensul în care școala, o sursă nemuritoare de înțelepciune, ne influențează să devenim individualități chibzuite. Aici trăim momente excepționale, învățăm cum să respectăm și să gândim critic. Unul dintre cele mai bune sfaturi pe care le-am asimilat pe parcursul acestor ani ar fi faptul că este nevoie de putere și curaj incomensurabil pentru a fi diferit și unic de ceilalți, căci succesul este legat de capacitatea de a ieși în evidență, nu neapărat de a fi la fel.

My School: “Ion Vatamanu” High School

Oprea Mădălina, Nedelceva Vladislava, class X,
“Ion Vatamanu” High School, Strășeni

The school embodies pupils' special will to acquire the required amount of knowledge, to help them develop in the future and ensure a healthy financial status. Nevertheless, the aim of this establishment goes beyond the studying process, this being still the main reason for students to attend it. Thanks to this sacred place we learn to analyze properly the people who surround us, as well as their characters, in order to identify our true friends and foes. It is at school that we get to know the most wonderful people in our life, with whom we create a myriad of memories. It is important to mention that the most long-lasting friendships are those made at school. Our institution, situated in a natural environment, surrounded by greenery and tall trees, sunk in a pleasant and quiet atmosphere, promotes love for knowledge, thing that can be noticed as soon as one steps over its threshold. The five steps towards the school entry remind us every morning the reason we chose this way in life, namely getting the proper education that will enable us to reach our dreams. Moreover, these steps, whose number symbolizes balance, harmony, love, life and nature, shepherd us towards a better life, full of marvelous people.

What is school in the true sense of the word? It is the place where one receives multilateral education, it is an institution which goes above and beyond its duty, in terms of physical space, turning into a spiritual one: “It is not the walls that make up the school, but the spirit that reigns in it.” (King Ferdinand I). Thus, gradually, we learn some key elements about life, society and the environment we belong to. Our school “Ion Vatamanu” from Strășeni, fulfills its everyday purpose of guiding its pupils throughout the educational path. Consequently, the school becomes an indispensable tool to observe the beauty and complexity of the world we live in. The subjects we study in our high school, such as geography, biology and physics, help us to explore a plethora of natural processes, the fundamental components of our universe and their interactions, creating a connection with the environment. Likewise, history allows us to have a peek behind the curtain of time, finding ourselves in the middle of some crucial events that occurred millions of years ago.

My School:

“Ion Vatamanu”

High School

At the school entry, to the left, one can notice an enormous picture of the flag of our country on which are printed the anthems of the Republic of Moldova, that of Strășeni and that of our school, above which are placed the corresponding coats of arms. The school's coat of arms bears the Latin quote “Per aspera ad astra”, meaning “Through hardships to the stars.” It consists of the following symbols: a green leaf which represents the leitmotif of most of Ion Vatamanu's literary works, as well as an inkpot (the art of writing and studying). On top of it there is a laurel wreath –the victory symbol – and the sun, the embodiment of light, life, joy, warmth and purity. On the opposite wall, a superb collage of nineteen pictures of Ion Vatamanu – the spiritual patron of our high school – welcomes us every morning. The one in the middle, which is the biggest, portrays the author giving his famous August 31st 1990 speech, in the Square of the National Assembly in Chisinau, the day he signed the “Declaration of Independence” of the Republic of Moldova.

The classrooms are painted in light colors, comfortable for the eyes, and they are decorated in accordance with the requirements of the particular school subject. The school facilities include a gym and a playing field, both conceived to enable every pupil to relax after classes. The overall design of the school has the aim of creating a pleasant atmosphere for everybody. As a matter of fact, the school does not consist of just its walls and numerous books, its soul being represented by our experienced teachers who motivate us on a daily basis to make one step forward in the pursuit of success. Needless to say that they are wise, considerate, and charismatic. Although they can be funny during the lessons, they make sure that the message is properly understood by their pupils. Our school teachers are living examples of the best moral principles. By teaching us academic concepts they do their best to instill into pupils' minds universal values worth following. The school headmistress, Bodean Veronica, is extremely valuable, both for the teaching staff and the pupils.

Relying on discipline and mutual respect, she also shows affection and inner warmth. As a member of the school administration, she finds time to solve any school problem, establishing a friendly environment, and ensuring quality education for each student. Her entrepreneurial and sensible character made it possible for our school to win the project “Increasing energy efficiency”, which will lead to a better school environment, allowing students to get involved more seriously in the academic process. While fate can shape some of its turning points, we are the ones who determine its destination.

Consequently, the importance of studies in this high school is undoubtable, meaning that school, as an imperishable source of wisdom, influences us to become polished individuals. It is the place where we live extraordinary moments, where we learn respect and critical thinking. The best advice we learned throughout the years is that it takes immeasurable strength and courage to be unique and different from others, since success is the ability to stand out from the crowd, not necessarily to fit in.

LA MIA VACANZA IDEALE

Pîrvu Vitalina, classe XI,
Liceo "Dante Alighieri", Chişinău

La vacanza è quel periodo dell'anno in cui ti senti più libero che mai e quando puoi godere di un completo relax. Per qualcuno la vacanza perfetta è sulla spiaggia di un'isola del Pacifico, ma per qualcun altro qualche giorno in montagna è sufficiente per caricarsi di energia positiva. Per me la vacanza perfetta rappresenta una settimana trascorsa nelle capitali più belle d'Europa.

Le città che farebbero parte di questo elenco sono: Madrid, Parigi e ovviamente Roma.

Inizierei la vacanza da Madrid, la capitale della Spagna. La città è conosciuta come "La città del movimento" perché qui il giorno e la notte si sostituiscono senza annullarsi. Tuttavia non solo questo fa di Madrid una bellissima capitale, vi sono anche le sue straordinarie attrazioni. Il Palacio Real è la residenza reale più grande d'Europa. Anche se la famiglia reale non vive più in questo edificio, si può vedere dal suo aspetto esterno una raffinatezza speciale. Poi c'è la Plaza Mayor, che non è solo il centro commerciale ma anche il luogo della vita sociale di Madrid. La prima destinazione si concluderebbe con il cibo tradizionale spagnolo, la paella, tanto deliziosa da mangiare quanto bella da vedere.

La prossima fermata sarebbe nella città dell'amore: Parigi. La capitale ricca di cultura, arte, stile e romanticismo, offre ai suoi visitatori dei luoghi assolutamente unici. Il museo del Louvre sicuramente è uno di questi. Lì puoi ammirare la famosa Gioconda di Leonardo da Vinci, un vero capolavoro. Mi piacerebbe molto vedere La Torre Eiffel, specialmente di notte, quando le sue luci sembrano ballare e creano un'atmosfera davvero splendida.

L'ultima destinazione sarebbe Roma. È un luogo che abbina armoniosamente l'antico con il moderno. Il Colosseo, la meta turistica principale della capitale, è un simbolo del suo passato. Qui i gladiatori, ben conosciuti e venerati nell'antica Roma, hanno dimostrato la loro forza. La capitale di uno dei più grandi imperi della storia dell'uomo nasconde vicende che non sono ancora state scoperte. Un altro simbolo di Roma è il fiume che scorre attraverso la città: il Tevere, da dove potete godervi una bella vista sulla città eterna.

Oltre a tutte le meraviglie di queste destinazioni, la vacanza perfetta sarebbe da completare con le esperienze maturate e dalle persone conosciute. In questo modo sei sicuro che quello che avrai visto rimarrà per sempre nella tua memoria.

Spero che leggendo questo articolo ti sia venuta la voglia di viaggiare e di vedere posti fantastici, ma anche la necessità di conoscere nuove culture. Buon viaggio!

Tutti noi pensiamo ad una vacanza perfetta, alcune persone preferiscono Paesi e città rumorose ed immense, io invece, vorrei trascorrere le mie vacanze in un posto bello e tranquillo. Uno di questi posti per me è l'Irlanda che ha attirato la mia attenzione nel momento in cui ho visto delle sue foto. Ho iniziato a scoprire questo Paese, ho capito che è un posto meraviglioso e mi sono detta: "qui vorrei trascorrere le mie vacanze".

Questo luogo mi ha interessato fin da bambina, perché è un Paese con molte leggende misteriose: elfi, fate, il fantomatico tesoro dell'arcobaleno. L'Irlanda è uno Stato situato nell'Europa occidentale. La sua capitale è Dublino. È bagnata dall'Oceano Atlantico, dal Mar Celtico, dal fiume St. George e dal Mare d'Irlanda. L'Irlanda è un Paese con molte tradizioni tipiche come la festa di San Patrizio che simboleggia l'inizio del cristianesimo per gli irlandesi, in questa occasione vengono organizzate sfilate e le persone si vestono con abiti verdi, l'elemento principale è il trifoglio che è un simbolo di fortuna. L'Irlanda è un Paese con tutte le sfumature di verde, vista dall'alto le sue pianure sembrano una grande macchia verde.

Entrando nella capitale Dublino, il tempo sembra essersi fermato e tu sei tornato ad un secolo fa, in virtù dell'architettura e delle case che sembrano castelli, strade acciottolate e persone che vivono la loro vita senza preoccupazioni.

Una delle principali tradizioni nazionali della cucina irlandese è l'amore per la carne, verdure e pane. I piatti di patate e cavoli sono particolarmente apprezzati e queste verdure sono la base di molti piatti irlandesi. Se avessi l'opportunità di assaggiare i loro piatti tradizionali, ordinerei sicuramente l'agnello al forno con patate ed assaggerei il loro pane con i semi.

Una vacanza da sogno dovrebbe essere indimenticabile, quindi vi suggerisco di pensare d'ora in poi a dove vorreste andare, per riposare e vivere la vita al massimo, come fanno gli irlandesi.

VACANȚA MEA IDEALĂ

Pîrvu Vitalina, clasa a XI-a,
Liceul "Dante Alighieri", Chișinău

Vacanța este acea perioadă a anului în care te simți mai liber ca niciodată și te bucuri de timpul relaxant. Pentru unii, vacanța perfectă este pe plaja unei insule din Pacific, dar pentru alții câteva zile în munți sunt suficiente pentru a se încărca cu energie pozitivă. Pentru mine vacanța perfectă reprezintă o săptămână petrecută în cele mai frumoase capitale ale Europei.

Orașele care ar face parte din această listă sunt: Madrid, Paris și bineînțeles Roma.

Vacanța ar începe la Madrid, capitala Spaniei. Orașul este cunoscut sub numele de „Orașul mișcării”, deoarece aici ziua și noaptea se înlocuiesc reciproc fără a se anula. Cu toate acestea, nu numai acest lucru face din Madrid o frumoasă capitală, ci și atracțiile de top. Palacio Real este cea mai mare reședință regală din Europa. Deși familia regală nu locuiește în această clădire, puteți vedea un rafinament special din exterior. Apoi este Plaza Mayor, care nu este doar centrul comercial, ci și locul vieții sociale din Madrid. Prima destinație s-ar încheia cu mâncarea tradițională spaniolă: paella, la fel de delicioasă precum arată.

Următoarea oprire ar fi în orașul iubirii: Paris. Capitala bogată în cultură, artă, stil și romantism, oferă vizitatorilor săi locuri absolut unice. Muzeul Luvru este unul dintre aceste locuri. Acolo puteți vedea celebra Mona Lisa de Leonardo da Vinci, o adevărată capodoperă. Mie mi-ar plăcea să văd Turnul Eiffel, mai ales noaptea, când luminile sale par să danseze și să creeze o atmosferă cu adevărat frumoasă.

Ultima destinație ar fi Roma. Este un loc unde vechiul și modernul se combină armonios. Colosseumul, punctul culminant al capitalei, este un simbol al trecutului său. Aici gladiatorii, bine cunoscuți și venerați în Roma antică, și-au dovedit puterea. Capitala unuia dintre cele mai mari imperii din istoria omenirii ascunde povești care nu au fost încă descoperite. Roma se caracterizează și prin râul care curge prin oraș: Tevere, de unde vă puteți bucura de vederea orașului etern.

Pe lângă toate minunile acestor orașe, vacanța perfectă ar fi completată de experiențe și oameni. În acest fel, ești sigur că ce ai văzut îți va rămâne întotdeauna în minte.

Sper că citind ce am scris mai sus, ți-am trezit dorința de a călători și de a vedea locuri fantastice, dar și nevoia de a cunoaște noi culturi. Călătorii plăcute!

Vacanța mea de vis

Niculcea Iana, clasa a X-a,
Liceul „M.Eminescu”, Căușeni

Noi toți ne gândim la o vacanță perfectă, unii oameni preferă țările și orașele gălăgioase și mari, dar eu aș vrea să îmi petrec vacanța într-un loc frumos și liniștit.

Un asemenea loc pentru mine este Irlanda care mi-a captat atenția îndată ce l-am văzut pe imaginii. Am început să mă informez asupra acestei țări, am realizat că este un loc minunat și am zis că “ aici vreau să mă odihnesc”.

Acest loc m-a interesat încă din copilărie, deoarece este o țară cu multe legende nedesluite: spiriduși, zâne și misterul comorii de la capătul curcubeului. Irlanda este un stat situat în Europa de Vest și este componenta a Regatul Unit. Capitala sa este Dublin. Ea este scăldată de Oceanul Atlantic, Marea Celtică, Canalul Sfântul Gheorghe și Marea Irlandei. Irlanda este o țară cu multe tradiții specifice tipic irlandeze, precum sărbătoarea Sfântul Patrick ce semnifică sosirea creștinismului la irlandezi, cu ocazia acestei sărbători sunt făcute parade și oamenii se îmbracă în haine verzi, elementul principal fiind trifoiul ce este simbol al norocului. Irlanda este o țară cu toate nuanțele verdei, privite de sus, câmpiile acestea arată ca o pată verde. Intrând în capitala Dublin, timpul de parca a fost oprit și tu ai ramas cu un secol în urmă datorită arhitecturii și a caselor care seamănă cu niște castele, străzile pavate cu piatră și oamenii ce griji își trăiesc viața.

Una dintre principalele tradiții naționale din bucătăria Irlandei este iubirea de carne, legume și pâine. Mâncărurile cu cartofi și varză sunt deosebit de onorate, iar aceste legume stau la baza multor preparate irlandeze. Dacă aș avea ocazia de a gusta mâncărurile lor tradiționale, cu siguranță aș comanda mielul pregătit la cuptor cu cartofi și aș gusta pâinea lor cu semințe.

O vacanță de vis trebuie să fie una de neuitat așa că vă sugerez să vă gândiți de acum unde vreți să plecați, odihniți-vă și trăiți viața din plin precum o fac irlandezi.

MY BEST HOLIDAY

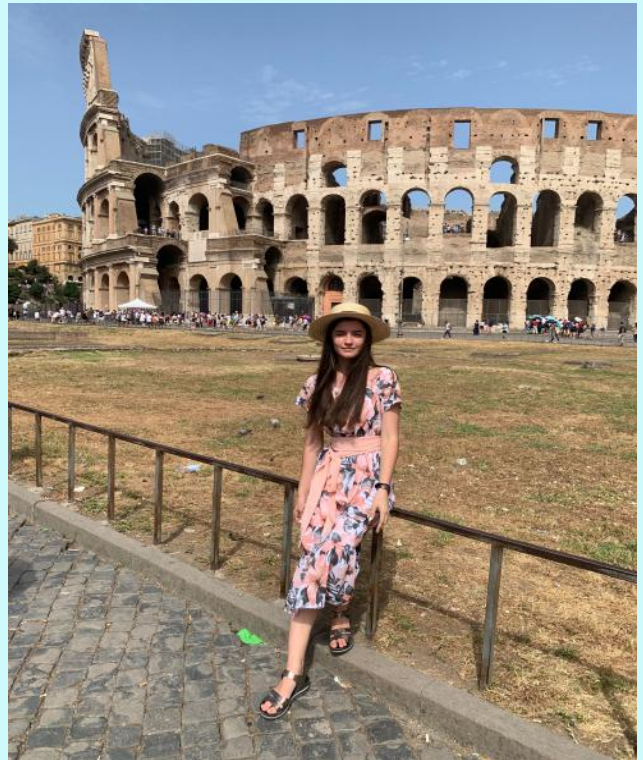
A holiday is that time of year when you feel freer than ever and enjoy your time. For some, the perfect vacation is on the beach of a Pacific island, but for others a few days in the mountains are enough to charge with positive energy. For me the perfect holiday represents a week spent in the most beautiful capitals of Europe.

The cities that would be part of this list are: Madrid, Paris and of course Rome.

The holiday would begin in Madrid, the capital of Spain. The city is known as "The city of movement" because here the day and night replace each other without canceling each other out. However, not only does this make Madrid a beautiful capital, but its top attractions. The Palacio Real is the largest royal residence in Europe. Although the royal family does not live in this building you can see a special refinement from its exterior. There is also the Plaza Mayor, which is not only the commercial center but also the place of the social life in Madrid. The first destination would end with a traditional Spanish food: paella, as delicious as it sounds.

Pîrvu Vitalina, class XI,
"Dante Alighieri" High School, Chişinău

The next stop would be in the city of love: Paris. The capital rich in culture, art, style and romance, offers its visitors absolutely unique places. The Louvre museum is one of those places. There you can see the famous Mona Lisa by Leonardo da Vinci, a true masterpiece. I would love to see The Eiffel Tower, especially at night, when its lights seem to dance and create a truly beautiful atmosphere.

The last destination would be Rome. It is a place where the ancient and the modern always surprise with their great beauty. The Coliseums, the culminating part of the capital, is a symbol of its past. Here the gladiators, well known and revered in ancient Rome, proved their power. The capital of one of the greatest empires in human history hides stories that have not yet been discovered. Rome is also characterized by the river that flows through the city: the Tevere, from where you can enjoy the view of the Eternal City.

In addition to all the wonders of these cities, the perfect vacation would be complemented by the experiences and the people. In this way you are sure that what you saw will always remain in your mind.

I hope that by reading what I wrote above you have the desire to travel and to see fantastic places, but also the need to know new cultures. Have a nice trip!

Vacation of my dream

Neculce Iana, class X,
"M. Eminescu" High School, Căușeni

We all think of a perfect vacation; some people prefer noisy and big countries, but I would like to spend my vacation in a beautiful and quiet place.

One such place for me is Ireland, which caught my attention when I saw pictures of it. I started to find out about this country, I realized that it is a wonderful place and I said: "here I want to rest".

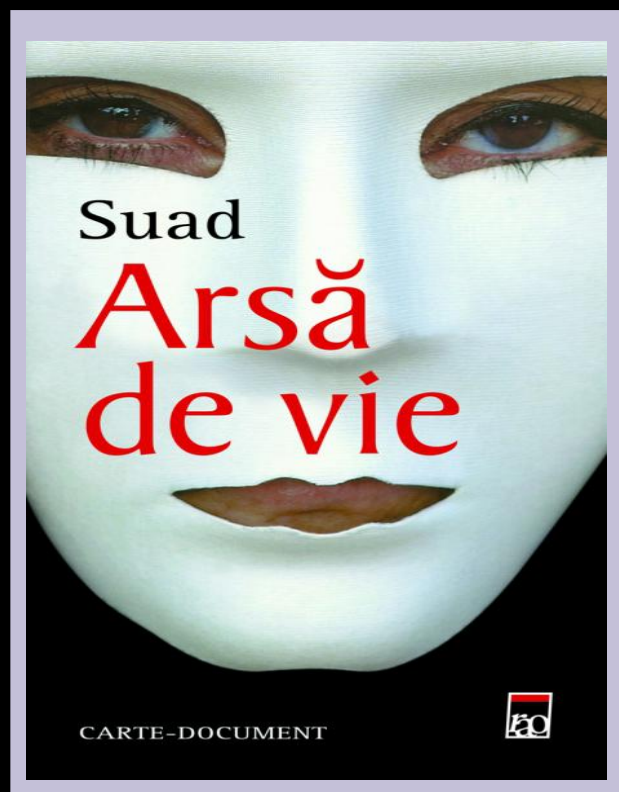
This place has interested me since childhood, because it is a country with many indistinct legends: elves, fairies, and the mystery of the treasure at the end of the rainbow. Ireland is a state located in Western Europe and is part of the United Kingdom. Its capital is Dublin. It is bathed by the Atlantic Ocean, the Celtic Sea, St. George, and the Irish Sea. Ireland is a country with many specific typical Irish traditions, such as the feast of St. Patrick, which means the arrival of Christianity to the Irish. On this occasion parades are made and people dress in green clothes, the main element being the clover, which is a symbol of luck. Ireland is a country with all shades of green, seen from above, these plains look like a green spot. Entering the capital Dublin, time seems to have stood still and you are back to a century ago because of the architecture and the houses that look like castles, the streets paved with stones, and the people living their lives without worries.

One of the main national traditions in Irish cuisine is the love of meat, vegetables, and bread. Potato and cabbage dishes are especially honored, and these vegetables are the basis of many Irish dishes. If I had the opportunity to taste their traditional dishes I would order baked lamb with potatoes and taste their bread with seeds.

A dream vacation should be an unforgettable one, so I suggest you think about where you want to go now, to rest and live life to the fullest like the Irish do.

Il mio libro preferito

"La lettura è una forma di felicità, l'ultima a cui potremmo rinunciare." (Fernando Savater)

I libri riflettono, libertà, immaginazione, cultura, fantasia, ozio. Ci mostrano l'essenza della vita, ci aiutano a fare le scelte giuste, rilevando gli errori commessi dai personaggi del libro. Ogni opera vuole insegnarci qualcosa nel modo di vivere. È una fonte di conoscenza e consiglio. Possiamo associare i libri a: relax, pace, un momento di rifugio, infinito, mistero, capolavoro, sentimenti, motivazione, avventure, un campo di fiori... Possiamo paragonare il libro ad una stella della costellazione dell'infinito. Leggendo libri eleviamo il nostro rango sociale e sviluppiamo il nostro vocabolario. Sono i migliori amici, quando hai bisogno di consigli, indicazioni, leggi ed alla fine troverai sicuramente una risposta. I libri sono gli amanti, gli amici, la famiglia dei solitari e degli asociali. Il contenuto di un libro dipende dal lettore, secondo il modo in cui approfondisce, immagina, scopre un libro. Leggere un libro in qualsiasi momento è sempre giusto. Il mio libro preferito, attualmente, è "Bruciata viva" di Souad con Marie-Therese Cuny. In copertina una giovane donna con una maschera bianca. Quest'immagine che crea un contrasto con il suo sfondo nero, ci regala un mistero, una storia, un volto la cui personalità non deve essere rivelata.

Il libro racconta di una ragazza della Cisgiordania di nome Souad. Nel mondo in cui vive, essere una ragazza è una maledizione ed essere un ragazzo è ricchezza. I ragazzi vanno a scuola ma alle ragazze è vietato frequentarla. In quella regione, una ragazza deve solo lavorare e pregare. Le giovani devono essere sposate entro i quattordici anni. Quando si sposano, non vedono il marito, l'uomo sceglie lei, perché sono considerate meno importanti degli animali. Se ci sono troppe ragazze in una famiglia, vengono uccise dalla nascita. Souad, quando aveva diciassette anni, si era innamorata di un uomo che aveva visto una mattina, ma non sapeva nulla di lui. Ogni mattina guardava per vedere se stava andando al lavoro con la sua macchina. Credeva che potesse essere lui a salvarla dalla schiavitù di suo padre. Ha immaginato l'amore ed il matrimonio in un mondo in cui gli uomini hanno tutti i diritti; possono picchiare i loro figli e le loro mogli senza mostrare pietà; le donne sono discriminate ed hanno solo obblighi. Lì si poteva vedere segretamente con lui ad un'estremità del campo. Incantata dalle sue parole che prometteva che l'avrebbe sposata, fece tutto ciò che le era stato detto, così rimase incinta e fece vergognare l'intera sua famiglia. Aveva cercato di nascondere ed uccidere suo figlio, ma alla fine la famiglia aveva scoperto il disonore: il padre aveva ordinato a suo cognato di bruciarla come punizione per quello che aveva fatto. Ma viene salvata, e poi arriva in Francia, dove inizia una vita completamente diversa. Si costruì una famiglia, diede alla luce due figlie. Era una famiglia unita. Anche se la sua pelle era bruciata a causa dell'incidente occorso, aveva trovato la persona che la amava e la amerà per sempre. Dopo qualche tempo, incontrò il bambino che aveva partorito e che aveva lasciato alle cure di un'altra famiglia perché non pensava di poter essere in grado di potersi prendere cura di lui.

Questa vicenda è stata diffusa e conosciuta in molti Paesi ed è stata tradotta in diverse lingue. Consiglio questo libro perché contiene molto mistero, rivela la vita delle persone e svela quanta discriminazione esista in alcune parti del mondo. Mi piace questo genere di libri. Ci insegnano che a volte, oltre a sbagliare, possiamo ricominciare tutto da capo. I libri ci insegnano che tutto accade al momento giusto. Non dobbiamo affrettarci a crescere.

In conclusione, posso dire che i libri sono fonti storiche, anche le poesie ci insegnano qualcosa, come quelle scritte da Mihai Eminescu, Grigore Vieru, Vasile Alecsandri ... Ci mostrano gli angoli belli che spesso non notiamo o le poesie dedicate alla madre, che ci fanno capire quanto dobbiamo amarle quando ci sono accanto. Molti scrittori, attraverso le loro opere, riflettono la vita delle persone, l'infanzia che deve essere spesa al massimo. Il libro è uno scrigno che contiene molta saggezza, conoscenze diverse e noi siamo la chiave con cui lasciamo che le cose nuove vengano a galla e ci circondino. Il libro non abbandonerà mai nessuno. Ci aiuterà a penetrare l'essenza del mondo. Leggere un libro ci spinge a leggere sempre di più: "Chi ha un libro, avrà la sua parte". È facile ricevere consigli da un libro, ma dobbiamo sapere come applicarli.

"LA REGINA DEGLI SCACCHI"

Storie, sentimenti ed avventure – tutti elementi che possono essere raccontati in diversi modi, in varie immagini contenute in un libro, film, spettacolo o rappresentazioni teatrali. Allo stesso tempo, tutti creano un'arte unica attraverso i protagonisti, un'arte di una forte individualità umana, segnata da uno spirito desideroso di conoscenza oltre l'essenza e di un'esperienza assoluta del presente. Dopo aver visto "The Queen's gambit" (La regina degli scacchi), una miniserie che presenta il percorso della carriera di una campionessa di scacchi, il destino della protagonista mi ha generato un profondo stato di analisi sugli ideali umani, sulle abilità eccezionali che possono far vincere, ma che possono anche distruggere. Fin dall'inizio della sua uscita, la serie è stata un fenomeno mediatico, classificandosi tra i primi 10 serial in 92 Paesi, in 63 dei quali occupando il primo posto.

È qualcosa di molto più profondo, molto più di un semplice film sugli scacchi, sulle mosse e sulle tattiche, è la storia di una formazione personale di una giovane donna, che vive sia il dramma che la vittoria. È interessante come gli sceneggiatori - Frank Scott e Allan Scott - riescano a coniugare, attraverso una tecnica espressiva, in un solo individuo, diverse condizioni dell'esistenza umana: di un bambino orfano, di una giovane donna travagliata, di una campionessa prigioniera in due mondi diversi - quello personale e quello ludico. Anya Taylor-Joy nel ruolo di Beth Harmon è un personaggio complesso e complicato che ha il potere di evolversi, diventando soggetto di analisi psicologica attraverso la lotta che conduce sia con se stessa, con la solitudine, così come con i pezzi degli scacchi.

MUSICA, FILM, LIBRI E SPETTACOLI

Bambina rimasta senza genitori all'età di otto anni, cresciuta in un orfanotrofio e poi adottata, Beth riesce a manifestarsi in un mondo freddo ed indifferente, diventando la migliore giocatrice di scacchi. Questa passione, apparsa spontanea nei sotterranei dell'orfanotrofio grazie al signor Shaibel, sta per diventare per lei una dipendenza, una realtà assolutamente necessaria, un ideale attraverso il quale può esistere e trovare la pace. Il suo lato tragico, i problemi emotivi, la dipendenza dalla droga e dall'alcol, evidenzieranno la sua ingenuità, la sua avversità al mondo in cui vive, ma anche alla sua stessa persona.

Scoprendo la sua ossessione per gli scacchi, un gioco che all'epoca era in realtà dominato dagli uomini, Beth non ebbe l'opportunità di allenarsi spesso, quindi usò la tecnica del sogno realistico.

Questa forma di gioco inizia nell'orfanotrofio, grazie alle pillole verdi, alcuni sedativi che diventeranno narcotici per il protagonista. Con il loro aiuto, poteva proiettare la sua scacchiera sul soffitto della stanza e giocare, dominare il gioco della mente, analizzare le mosse.

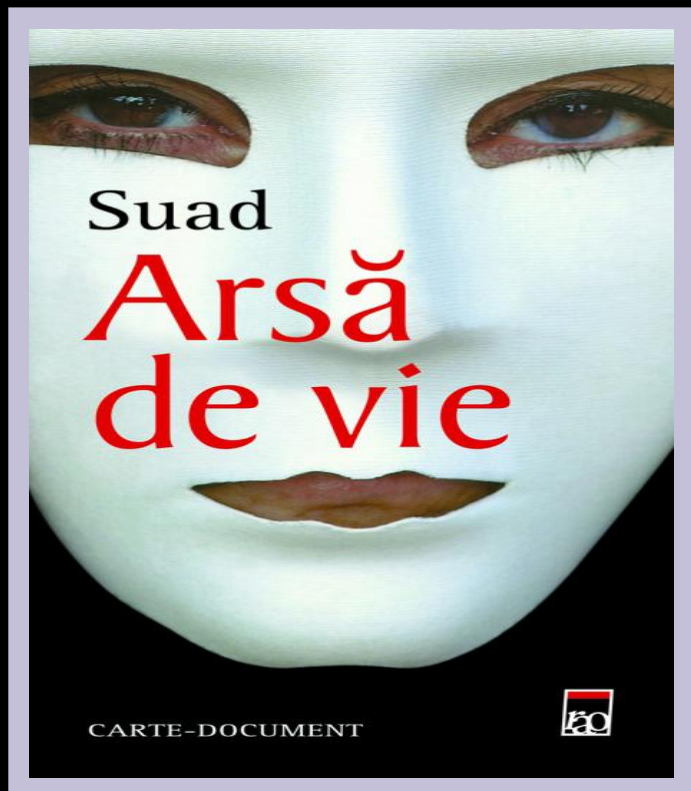
Quando immagina, Beth è in connessione diretta con il suo subconscio, è in contatto con l'universo degli scacchi, essendo contemporaneamente la padrona di questo mondo. Dietro gli occhi si nasconde un profondo genio, manifestato dal talento del pensiero strategico, dalla consapevolezza di una capacità di vincere le partite con i virtuosi del mondo. La miniserie termina simbolicamente a Mosca, con la vittoria di Beth su Borgov, il supremo rivale. È interessante come viene affrontato il tema dell'amicizia, le persone che incontra in questo periodo di crescita si uniscono alla fine per sostenerla: la ragazza dell'orfanotrofio, Benny Watts - quello da cui ha subito la sua prima sconfitta e Beltik - un'altro giocatore.

Questa lotta psicologica che Beth porta con sé attraverso le proprie emozioni, i vizi, la dipendenza dagli scacchi, ricorda anche il romanzo di Nabokov "La difesa di Lujin" - un'altra opera in cui il protagonista è supremamente dominato dall'arte degli scacchi. Il libro parla di Lujin-uomo e Lujin-scacchista, ipostasi che si sovrappongono quasi del tutto, si tratta di un tragico destino della persona che inizia a non percepire più chiaramente il confine tra il gioco e la realtà. Lujin è un uomo di altri tempi, silenzioso, senza nessuno e niente di compatibile, che vive un disadattamento esistenziale e trova rifugio nei 64 quadrati bianchi e neri, che diventeranno il suo mondo reale mentre la realtà attuale della vita, diventa solo un sogno.

Beth riesce a dominare le proprie emozioni, a trovare un equilibrio interiore tra la tempesta della mente e la calma della vita, mentre Lujin, essendo prigioniero di un gioco per il quale aveva un amore fatale, fugge solo attraverso la morte - la mossa finale nella partita a scacchi tra lui e la realtà.

"La regina degli scacchi" mi ha lasciato l'impronta di un'emozione profonda e piacevole, facendomi capire che l'uomo ha accesso al suo essere in modo conscio ed inconscio. Attraverso Beth ho capito che i personaggi vivono, che possono inviare messaggi oltre l'azione e alle parole. Gli scacchi sono una forma attraverso i quali lei ritrova se stessa, attraverso i quali noi possiamo scoprirla e conoscerla.

Cartea preferată

„Lectura este o formă a fericirii, ultima la care vom renunța.” (Fernando Savater)

Cărțile reflectă libertatea, imaginația, cultura, fantezia, timpul liber. Ele ne demonstrează esența vieții, ne ajută să facem alegeri corecte, prin înțelegerea greșelilor făcute de personaje. Orice operă dorește să ne învețe câte ceva în drumul vieții. Ea este un izvor de cunoștințe și sfaturi. Cărțile le putem asocia cu relaxarea, pacea, ele oferă un moment de refugiu, infinite, mister, sunt capodopere, exprimă sentimente, motivație, aventuri, câmp cu flori... Putem compara cartea cu o stea din infinitatea constelației. Citind cărți, noi ne ridicăm rangul social și ne dezvoltăm vocabularul. Ele sunt cele mai loiale prietene. Când ai nevoie de un sfat, o îndrumare, citește-le și în adâncul lor vei găsi neapărat un răspuns. Cărțile sunt iubitele, prietenii, familia celor singuratici și nesociabili. Conținutul unei cărți depinde de cititor, după modul cum se aprofundează, își imaginează, descoperă o carte. Pentru a citi o carte orice moment este potrivit. Cartea mea preferată, la moment, este „Arsă de vie” de Souad împreună cu Marie-Therese Cuny. Pe copertă este reprezentată o tânără ce poartă o mască albă. Aceasta face un contrast cu fondul negru, ne redă un mister, o întâmplare, o față careia nu se dorește să-i fie dezvăluită personalitatea.

În carte se relatează despre o fată din Cisordania pe nume Souad. În lumea în care trăiește să fii fată este un blestem, iar să fii băiat este bogăție. Băieții merg la școală, însă fetelor le este interzis să o frecventeze. În acea regiune, o fată trebuie doar să muncească și să-și facă rugăciunile. Fetele trebuie să fie căsătorite până la vârsta de paisprezece ani. Când se căsătoresc, ele nu-și văd soțul, bărbatul o alege pe ea, pentru că sunt considerate mai puțin importante decât animalele. Dacă într-o familie erau prea multe fete, la naștere erau omorâte.

Souad, când avea șaptesprezece ani, se îndrăgostise de un bărbat pe care îl vedea dimineața, dar nu cunoștea nimic despre el. În fiecare dimineața se uita dacă el este la drum, în mașina lui, plecând la muncă. Ea credea că el este cel care o va salva de robia tatălui său. Își imagina iubirea și căsnicia într-o lume unde bărbații au toate drepturile; își pot bate copiii, nevestele fără a arăta mila, iar femeile erau discriminate și aveau doar obligații. Souad se vedea cu el pe ascuns, la un capăt de câmp. Fermecată de cuvintele spuse de acesta că o va lua de soție, făcea tot ce i se spunea, astfel, rămâne însărcinată și își face familia de rușine. Încercase să ascundă sarcina și să omoare copilul din ea, dar, într-un final, familia sa află adevărul. Tatăl ordonase cumnatului ei ca să o ardă, drept pedeapsă pentru cele comise. Însă aceasta este salvată, iar mai apoi ajunge în Franța, unde începe cu totul altă viață. Acolo își face o familie, naște două fete. Avea o familie unită. Chiar dacă pielea ei era arsă din cauza incidentului din trecut, ea și-a găsit persoana care o iubește și o va iubi mereu. Peste ceva timp, Souad își întâlnește băiețelul pe care l-a născut, dar l-a lăsat în grija altei familii, fiindcă nu se credea capabilă să-i poarte de grijă.

Povestea lui Souad este cunoscută în multe regiuni ale globului, deoarece a fost tradusă în multe limbi. Aș recomanda această carte fiindcă cuprinde mult mister, ne dezvăluie viața oamenilor în alte părți ale lumii, prezintă efectele discriminării, iar mie îmi plac astfel de cărți. Ne învață că, uneori, pe lângă o greșeală făcută putem lua totul de la capăt. Cărțile ne învață că totul se întâmplă la timpul potrivit. Nu trebuie să ne grăbim să creștem.

În concluzie, pot spune că anume cărțile sunt niște izvoare istorice, chiar și poeziile ne învață ceva, cum ar fi cele scrise de Mihai Eminescu, Grigore Vieru, Vasile Alecsandri... Ele ne arată colțișoarele frumoase pe care nu le observăm și le trecem cu vederea sau poeziile dedicate mamei, care ne fac să realizăm faptul că trebuie să le prețuim cât sunt alături de noi. Mulți scriitori, prin operele lor, reflectă viața oamenilor, copilăria ce trebuie trăită la maximum. Cartea este un cufăr ce cuprinde multă înțelepciune, cunoștințe diferite, iar noi suntem cheia cu ajutorul căreia lăsăm lucrurile noi să iasă la suprafață și să ne înconjoare. Cartea nu va abandona pe nimeni niciodată. Ea ne va ajuta să pătrundem în esența lumii. Citind o carte, aceasta ne îndeamnă să citim din ce în ce mai multe. „Cine are carte, are parte”. E ușor să luăm sfaturi dintr-o carte, dar trebuie să cunoaștem cum să le aplicăm.

„GAMBITUL DAMEI”

Povești, sentimente și aventuri- elemente ce pot fi vizualizate în mai multe ipostaze, în diverse imagini expresiv proiectate în carte, film, spectacol sau teatru. Simultan, toate creează o artă unică prin protagoniști, o artă a unei puternici individualități umane, marcată de un spirit avid de o cunoaștere dincolo de esență și de o trăire absolută a prezentului. După ce am privit „The Queen’s gambit” („Gambitul damei”), o mini-serie ce prezintă parcursul unei campioane în devenirea șahului, povestea destinului personajului principal mi-a generat o profundă stare de analiză asupra idealurilor umane, asupra abilităților excepționale care pot învinge, dar și distruge. De la începutul lansării, serialul a fost un fenomen, fiind în top 10 în 92 de țări, în 63 dintre acestea ocupând primul loc. Este ceva mult mai profund, mult mai mult decât doar un film despre șah, despre mutări și tactici, este o istorie a unei formări personale a unei tinere, care trăiește și dramă, și victorie.

Este interesant cum scenariștii- Frank Scott și Allan Scott - reușesc să combine, printr-o tehnică expresivă, doar într-o singură ființă, mai multe condiții ale existenței umane: ale unui copil orfan, ale unei tinere problematice, ale unui campion captiv în două lumi diferite: cea personală și cea a jocului.

Anya Taylor-Joy în rolul lui Beth Harmon este un personaj complex, complicat, care are puterea să evolueze, devenind un subiect de analiză psihologică prin lupta pe care o duce atât cu sine, cu singurătatea, cât și cu piesele de șah. Un copil rămas fără părinți de la opt ani, crescut într-un orfelinat, iar apoi adoptat, Beth reușește să se manifeste într-o lume rece, indiferentă, devenind cel mai bun jucător de șah. Această pasiune, apărută spontan, în subsolul orfelinatului, datorită domnului Shaibel, urmează să devină pentru ea o dependență, o realitate absolut necesară, un ideal prin care poate să existe și să-și găsească liniștea.

MUZICĂ, FILME, CĂRȚI ȘI SPECTACOLE...

Latura tragică a ei, problemele emoționale, dependența de droguri și alcool îi desemnează felul de a fi- o ființă naivă, contrariată de lumea în care se află, dar și de propria persoană.

Descoperindu-și obsesia pentru șah, un joc de fapt dominat de bărbați în acel timp, Beth nu are posibilitatea să se antreneze des, astfel utilizează tehnica visului realist. Această formă de joc începe în orfelinat, datorită pastilelor verzi, niște calmante ce urmează să devină droguri pentru protagonistă. Cu ajutorul lor ea poate să-și proiecteze pe tavanul camerei tabla de șah și să joace, să domine jocul minții, să analizeze mișcări. Când își imaginează, Beth e într-o legătură directă cu subconștientul ei, este în contact cu universul șahului, simultan fiind stăpâna acestei lumi. În spatele ochilor se ascunde o genialitate profundă, manifestată prin talentul unei gândiri strategice, prin conștiința unei abilități de a câștiga meciuri cu virtuozii mondiali. Mini-seria se termină simbolic, la Moscova, cu victoria lui Beth contra lui Borgov-rivalul suprem. Este interesant cum este abordată și tema prieteniei, persoanele pe care le întâlnește pe parcursul acestei perioade de dezvoltare se reunesc la final pentru a o susține: fata de la orfelinat, Benny Watts - cel de la care a suferit prima înfrângere și Beltik- un alt jucător de șah.

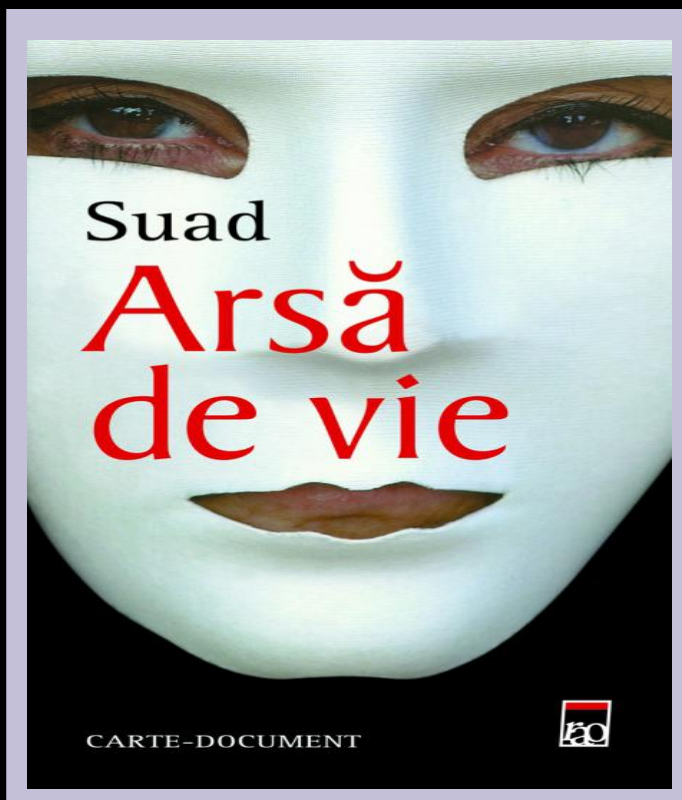
Această luptă psihologică pe care Beth o duce cu sine prin propriile emoții, vicii, dependența de șah reamintește și de romanul lui Nabokov „Apărarea Lujin”- o altă operă al cărui protagonist e dominat la modul suprem de arta șahului. Cartea este despre Lujin-omul și despre Lujin-șahistul, ipostaze ce se suprapun aproape în totalitate, este despre un destin tragic al persoanei care începe să nu mai perceapă clar limita dintre joc și realitate.

Lujin este un om de alte dimensiuni, tăcut, cu nimeni și nimic compatibil, care trăiește o inadaptare existențială și își găsește refugiul în cele 64 de pătrate albe și negre, ce urmează să devină lumea lui reală, iar actuala realitate a vieții- doar un vis. Beth reușește să devină stăpână pe propriile emoții, să găsească o balanță interioară dintre furtuna minții și calmul vieții, pe când Lujin, fiind prizonierul unui joc pentru care avea o dragoste fatală, scapă doar prin moartemutarea finală în partida de șah dintre el și realitate.

„Gambitul damei” mi-a lăsat amprenta unei emoții profunde, plăcute, făcându-mă să realizez că omul are acces la ființa sa printr-o manieră conștientă și subconștientă. Prin Beth am înțeles că personajele trăiesc, că ele pot transmite mesaje dincolo de acțiune și cuvinte. Șahul este o formă prin care ea se regăsește, prin care noi o descifrăm, prin care noi o putem cunoaște.

MUSIC, MOVIES, BOOKS AND SHOWS..

My favorite book

"Reading is a form of happiness. The last one we will give up." (Fernando Savater)

Books reflect freedom, imagination, culture, fantasy, free time. Books show us the essence of life. Any work tries to teach us something for the way of life. It is a source of knowledge and advice. We can associate books with relaxation, peace, a moment of refuge, infinity, mystery, masterpiece, feelings, motivation, adventures, or a field with flowers... We can compare the book with a star from the infinity of the constellations. By reading books, we can raise our social rank and develop our vocabulary. They are the most loyal friends. When you need advice or guidance, read them and in their depth you will find an answer. Books are lovers, friends, family of lonely and unsociable people. The content of a book depends on the reader, according to the way he imagines and discovers the book. Any time is right for reading a book; it is relaxing and gives a moment of refuge. Books enrich our way of observing the world around us.

My favorite book is „Burned alive,” by Souad with Marie-Therese Cuny. On its cover a young lady, wearing a white mask, is shown. This contrasts with its black background. This image conveys a mystery, a story, a girl who doesn't want to show her personality. The book tells about a girl named Souad from „Cisjordania”. In the world where she lives, it is a curse to be a girl, while being a boy is a wealth.

Donțu Carolina, class VIII,

„M.Eminescu” High School, Căușeni

Boys go to school, but girls are not allowed to attend school. In that region, a girl has only to work and to pray. The girls must get married until the age of fourteen. They are not allowed to look at boys or men, to epilate, and wear jewelry. When they get married, they don't know their future husband, the men choose them. They are considered less important than animals. If there are too many girls in a family, they are killed at birth. At the age of seventeen, Souad fell in love with a man whom she saw in the morning without knowing anything about him. Every morning she was looking out if he was on the road in his car leaving for work. She believed that he was the one who would glorify her and free her from her father's bondage. She imagined love and marriage in a world where men have all the rights; they beat their children and wives without showing mercy and the women are discriminated and have only duties. She was meeting him secretly at the end of the field. Impressed by the words he said, that he would take her as his wife, she did everything he told her. She became pregnant and it was a shame for her family. She tried to hide and kill the child, but her family did finally find out. Her father ordered her brother-in-law to burn her as punishment for what she has done. She was saved and then arrived in France, where it all started from scratch. There, she had a family with two daughters. They were a united family. Even though her skin was burned due to the past incident, she had found the person who loved her and would always love her. After a while she met the boy, she gave birth to, but left him in the care of another family, because she was not considered being able to take care of him.

The story is known in many regions and translated into many languages. I would recommend this book because it contains a lot of mystery, it reveals the lives of people and that discrimination is present in some parts of the world. I like such books. They teach us that sometimes we can start all over again after having made a mistake. Books teach us that everything happens at just the right time and we must not rush to grow.

In conclusion, I can say that books are historical sources. Even poems can teach us something like those written by Mihai Eminescu, Grigore Vieru, Vasile Alecsandri... They show us the beautiful corners that we don't notice and overlook or the poems dedicated to the mothers that make us realize that we have to cherish them while they are with us. Some writers reflect our lives, like the childhood that must be fully enjoyed. The book is a bowl that contains a lot of wisdom and different knowledge and we have the key to let new things come up to the light and surround us. A book will never leave anyone. It will help us to understand the essence of the world. Reading a book prompts us to read more and more. Successful people are not gifted; they just work hard to succeed". It's easy to take advice from the books but we also need to know how to apply it.

"The Queen's gambit"

Stories, feelings and adventures - these elements can be visualized in several characters, in various expressive images that are portrayed in a book, film, spectacle, or play. At the same time, they all create a unique art through the protagonists, the art of a strong human individuality, marked by a spirit, eager for knowledge beyond the essence and by an unlimited experience of the present. "The Queen's gambit" is a mini-series presenting the journey of a chess champion and watching the story of the main character's destiny has triggered for me an in-depth analysis of human ideals and of the exceptional abilities that can win, but also destroy.

Since the beginning, the series has been a phenomenon, being among the top 10 in 92 countries, and on first place in 63 countries. It is something much deeper, much more than just a film about chess, about moves and tactics, it is a story about the personal formation of a young woman, who lives both drama and victory. It is amazing how the screenwriters - Frank Scott and Allan Scott - have managed, through an expressive technique, to combine several parts of a human existence in only one being: an orphan child, a troubled young woman, and a champion captured in two different worlds: the personal one and the game one.

Anya Taylor-Joy, who starred as Beth Harmon, is a complex and complicated character who has the power to develop and is subject to psychological analysis due to the struggle she leads both with herself and loneliness, and with the chess pieces.

MUSIC, MOVIES, BOOKS AND SHOWS...

A child left without parents from the age of eight, raised in an orphanage, and then adopted, Beth manages to assert herself in a cold world of indifference, and becomes the best chess player. This passion, which appeared spontaneously in the basement of the orphanage due to Mr. Shaibel, is going to become an addiction for her, an absolutely necessary reality, an ideal through which she can exist and find peace. Her tragic side, her emotional problems, the drugs and the alcohol addiction designate her way of being - a naive girl, in conflict with the world in which she lives, but also with her own person.

Discovering her obsession with chess, a game that actually was dominated by men at that time, Beth is unable to train often, so she uses the realistic dream technique. This kind of play starts in the orphanage, because of green pills, some sedatives that are becoming drugs for the protagonist. With the help of drugs she can project her chessboard on the ceiling of the room and play, dominate the game of the mind and analyze movements.

While she imagines, Beth is in direct connection with her subconscious, she is in contact with the chess universe, simultaneously being the master of this world. Behind the eyes hides a deep genius, manifested as talent of strategic thinking and the awareness of being able to win matches against the world virtuosos. The mini-series ends symbolically in Moscow with Beth's victory over Borgov - the ultimate rival. It is interesting how the theme of friendship is addressed. The people she met during her life development come together to support her: the girl from the orphanage, Benny Watts - the one who first defeated her and Beltik - another chess player.

This psychological struggle that Beth leads with herself through her own emotions, vices and chess addiction reminds also of Nabokov's novel "Lujin Defense" - another story in which the protagonist is extremely dominated by the art of chess. The book is about Lujin - the man and Lujin - the chess player, characters that overlap almost entirely. It is about the tragic destiny of a person who no longer can clearly discriminate between the game and the reality. Lujin is a man of other dimensions, silent, with nobody and nothing compatible, who lives an existential maladaptation and finds refuge in the 64 black and white squares, which became his real world, and the current reality of life - only a dream.

Beth manages to master her own emotions, to find an inner balance between the storm of the mind and the calm of life, while Lujin, being a prisoner of a game for which he had a fatal love, escapes only through death - the final move in the chess game between him and reality.

"The Queen's gambit" left a deep, pleasant emotion in me and made me realize that a human has access to his being in a conscious and subconscious way. Beth helped me to understand that the characters live, that they can send messages beyond actions and words. Chess is a form through which she finds herself, through which we decipher her personality, through which we can get to know her.

TRADIZIONI EUROPEE

Paniş Giulia, classe IX,
Liceo „M. Eminescu”, Căuşeni

UOVA DI PASQUA

L'usanza pasquale cristiana più comune è dipingere le uova di rosso, la cui presenza è obbligatoria sulla tavola festiva, sebbene oggi le uova vengano anche dipinte in diversi altri colori (verde, blu, giallo). La tonalità rossa delle uova rappresenta purezza, forza ed amore. Questo colore è rimasto fino ad ora fondamentale, perché la Santa Pasqua parla della resurrezione, includendo così il rosso sangue di Gesù nella tradizione della nostra nazione.

Perché le uova sono decorate? Sembra che ogni oggetto abbia la sua storia mistica. La sua stessa forma rappresenta l'infinito e, nella maggior parte delle storie antiche, le uova sono diventate l'incarnazione della fertilità. A mio parere, la tradizione delle uova pasquali non scomparirà mai dalla nostra cultura perché rappresenta, attraverso le decorazioni pittoresche, un'eredità tramandata dai nostri avi. I giorni in cui la luce ed il calore spirituale abbondano nelle case delle persone, tutto diventa incredibilmente piacevole. Prima delle vacanze, mamme e bambini laboriosi si riuniscono a tavola per praticare l'arte di decorare in armonia le uova e grazie a questi gesti secolari, ci godiamo l'eternità della tradizione. Le uova sono solitamente dipinte, ma alcune regioni della Moldova usano perline o cera per decorazioni dettagliate. Fin dall'inizio, il legame dell'uomo con la natura è sempre stato intenso, così che i colori per la decorazione dell'uovo si ottengono da varie parti delle piante (foglie, fiori, steli, corteccia, radici).

Il colore giallo è ottenuto da foglie di mela cotogna, camomilla, scorza di limone; il rosso da barbabietola o buccia di cipolla. Poi la tonalità marrone - dalla barba del mais ed il verde - dalle radici dell'ortica. Gli ornamenti legati a questa meravigliosa tradizione possono essere interpretati diversamente a seconda delle origini dei cittadini. I motivi ornamentali sono ispirati al mondo animale e vegetale, al costume nazionale, agli utensili domestici. Pertanto, è noto che l'aratro disegnato sulle uova simboleggia l'immortalità e la fermezza mentre la foglia di quercia, ad esempio, rappresenta la salute e la forza.

Oltre a tutto ciò, l'interesse dei giovani verso questo rito secolare rende anche più liete le Sante Feste Pasquali.

TRADIȚIILE , EUROPENE

Paniș Giulia, clasa a IX-a,
Liceul „M. Eminescu”, Căușeni

OUĂLE DE PAȘTE

Cel mai răspândit obicei creștin de Paști este vopsirea ouălor roșii, a căror prezență este obligatorie pe masa festivă, deși în prezent se vopsesc ouă și în diferite culori (verzi, albastre, galbene). Nuanța roșie a ouălor înglobează puritate, forță și iubire. Această culoare a rămas până în prezent una fundamentală, căci Sfintele Paște vorbește despre înviere, despre necesitatea sacrificiului pentru a opține mântuirea.

De ce anume ouăle sunt încondeiate? Se pare că fiecare obiect are o poveste mistică a sa. Însăși forma acestuia reprezintă infinitul, iar în majoritatea istorisirilor vechi, ouăle au devenit întruchiparea fertilității. După părerea mea, ouăle încondeiate nu vor dispărea nicicând din cultura noastră, căci ele sunt ca o amprentă a străbunilor prin ornamentele pe care le poartă. Zilele în care lumina și căldura spirituală abundă în casele oamenilor, ele devin nespuse de frumoase. Înainte de sărbători, mamele alături de copiii harnici se adună la o masă pentru a practica în armonie arta încondeierii și datorită acestor acțiuni periodice ne bucurăm de veșnicia datinilor. De obicei, ouăle sunt vopsite, însă unele regiuni ale Moldovei utilizează mărgelile sau ceară în decoruri detaliate. De la începutul începuturilor legătura omului cu natura a dăinuit trainic încât vopselele pentru ouă sunt obținute din diverse părți ale plantelor (frunze, flori, tulpini, coajă, rădăcini).

Culoarea galbenă se capătă din frunze de gutui, mușețel, coajă de lămâie; roșie - din sfeclă sau coajă de ceapă roșie. Apoi nuanța cafenie - din mătase de porumb și verde - din rădăcini de urzică. Ornamentele ce țin de această minunăție încondeiere pot fi interpretate diferit în dependență de originile meșterilor. Motivele ornamentale sunt inspirate din lumea animală și vegetală, portul național, uneltele gospodărești. Prin urmare, se cunoaște că plugul desenat pe ouă simbolizează nemurierea, statornicirea iar frunza de stejar, de exemplu, reprezintă sănătate și putere.

Într-un sfârșit, faptul că tinerii devin interesați de acest meșteșug secular se arată cel mai îmbucurător în perioada sfintelor sărbători pascale.

EUROPEAN TRADITIONS

Paniş Giulia, class IX,
„M.Eminescu” High School, Căuşeni

EASTER EGGS

The most widespread Christian Easter custom is the painting of red eggs, the presence of which is mandatory on the festive table, although currently eggs are painted in other colors (green, blue, yellow). The red of the eggs embodies purity, strength and love. This color has remained a fundamental one until now, because the holy Easter speaks of the resurrection, thus integrating the red blood of Jesus in the tradition of our nation.

Why are eggs decorated? It seems that each object has its own mystical story. Its very form represents infinity and in most ancient stories, eggs have become the embodiment of fertility. In my opinion, eggs will never disappear from our culture, because they are like an ancestral imprint through the ornaments they wear. The days, when light and spiritual warmth abound in people's homes, are exceedingly beautiful. Before the holidays, mothers and hard-working children gather at a table to practice the art of decorating in harmony, and thanks to these regular actions we enjoy the eternity of tradition. Usually the eggs are painted but some regions of Moldova use beads or wax for detailed decorations. Man's connection with nature has lasted from the very beginning so that egg paints are obtained from various parts of plants (leaves, flowers, stems, bark, roots).

The yellow color is obtained from quince leaves, chamomile, lemon peel; red- from beets or red onion peel. Then the brown shade - of corn silk and green - of nettle roots. The ornaments related to this wonderful activity can be interpreted differently depending on the origin of the citizens. The ornamental motifs are inspired by the animal and plant world, the national dress, and the household tools. Therefore, it is known that the plow drawn on eggs symbolizes immortality, steadfastness and the oak leaf, for example, represents health and strength.

Finally, the fact that young people become interested in this secular craft is most gratifying during the holy Easter holidays.

HOBBY E TEMPO LIBERO

Nel mio tempo libero, di solito non facevo altro che stare al telefono. A mio parere, anche i monitor hanno i loro vantaggi, ma fino ad un certo limite. Molti bambini e adolescenti hanno iniziato a usare i loro telefoni in modo esagerato. Anch'io avevo questo problema, ma divenni ambiziosa e decisi che era giunto il momento di cercare altre occupazioni per il mio tempo libero.

All'inizio non riuscivo a trovare nulla, ma l'anno scorso, durante la prima ondata di pandemia non ero in Italia, dove risiedo attualmente, ma in Romania per le festività di carnevale. Quando ero ancora in vacanza si parlava di Corona virus solo in Cina, ma quando è arrivato il momento di tornare a casa, la pandemia si era diffusa anche in Italia, quindi le scuole erano state chiuse. Abbiamo deciso pertanto di restare in Romania fino alla riapertura delle scuole, ma questo non è più accaduto.

Vicino al mio appartamento di Bucarest c'è un parco molto grande. Non ci sono solo parchi giochi per bambini piccoli ma anche campi da calcio, basket, tennis ed alcuni tavoli da ping pong. Non conoscevo nessuno in Romania, quindi sono stata sola per molto tempo ed un anno fa non riuscivo a gestire molto bene la solitudine. Sono giunta alla conclusione che dovevo trovare assolutamente qualcosa da fare. Ho deciso di provare a giocare a ping pong perché vedevo i tavoli nel parco e perché conoscevo già lo sport. Mi è piaciuto molto e lo pratico ancora, ma dopo poco tempo ho capito che non era uno sport adatto a me, perché avevo bisogno di un partner.

Un giorno mio padre mi sorprese regalandomi un pallone da basket. Ho deciso di provarlo, perché mi interessava questo sport da molto tempo, ma i miei genitori non hanno mai accettato che lo praticassi perché non volevano che diventassi troppo alta. Quando ho provato per la prima volta questo sport, ho capito subito che volevo praticarlo. E così ho iniziato ad andare al campo da basket tutti i giorni.

Una cosa molto importante per trovare un hobby è, secondo me, scoprire perché ti piace e perché vuoi farlo. Devi capire se è perché ti piace davvero o perché vuoi farlo solo per impressionare qualcuno. Se non pratichi uno sport per te stesso, non durerà molto.

Ora gioco a basket quasi tutti i giorni e mi sono anche iscritta ad un club dove ho incontrato molte persone interessanti.

**"La musica dona
l'anima all'universo ed
ali alla mente, fa volare
l'immaginazione, da
vita a tutto"**

La musica è stata il mio primo amore ed il luogo in cui ho trovato armonia e pace. Quando sono diventata un membro di una band musicale in cui le tradizioni sono di casa, ho capito che i musicisti sono esseri speciali con un'anima sensibile come un fragile albero.

Ho scoperto la storia di questa band e sono rimasta impressionata dalla figura dell'attuale direttore d'orchestra, un vero e proprio talento. Ecco perché ho voluto farne parte, pur essendo l'unica ragazza di tutto il gruppo. La band musicale è stata fondata da Valentin Luchianov nel 1980-1981. Ora la band ha diversi membri che suonano in alcune delle orchestre più prestigiose della Moldova e anche in altri Paesi.

La band ha vinto il "Grand Prix" e si è piazzata al primo e secondo posto in diversi concorsi musicali nazionali ed all'estero. Abbiamo partecipato a molti festival in Moldova, ma anche in Romania (Pitești, Galați ed a Pădureni) e in Turchia (Edirne). Siamo felici ed orgogliosi di eseguire oltre 60 brani di generi diversi, come Waltz, Jazz, Musica classica, Musica moderna, Musica popolare ecc. Al momento siamo una grande famiglia con 60 componenti. Ognuno di noi è consapevole che la musica è un'arte che diventa magia. Le divise che indossiamo simboleggiano con orgoglio la patria di Alexei Mateevici, uno dei più importanti poeti romeni. L'aspetto di questa divisa si rifà al modello di uniformi che Alexei Mateevici indossava in qualità di cappellano militare. Abbiamo un'ampia varietà di strumenti come flauto, clarinetto, sassofono, corno francese, tromba, trombone, batteria, percussioni e xilofono. Quando questi strumenti sono combinati tra loro, il suono è come il miele, così dolce e forte. Il mio amore per la musica è speciale, per me non è una semplice passione, ma un modo di esprimermi.

La musica può curare le nostre anime come un rimedio divino, è la forza che può fermare anche le guerre.

În timpul meu liber, tot ce făceam, de obicei, era să stau pe telefon. După părerea mea, ecranele au și beneficiile lor, dar până la o limită. O mulțime de copii și adolescenți au început să-și folosească telefoanele într-un mod exagerat. Și eu aveam această problemă, dar m-am ambiționat și am decis că venise timpul să găsesc și alte ocupații pentru timpul meu liber.

La început nu găseam nimic, dar anul trecut, în timpul primului val al pandemiei, nu mă aflam în Italia, unde locuiesc, ci în România, unde am plecat în vacanța de carnaval. Când mă aflam încă în vacanță, despre Coronavirus se vorbea numai în China, dar când venise timpul să ne întoarcem acasă, pandemia se răspândise până în Italia, așa că școlile au fost închise. Noi am decis să mai rămânem în România până se redsechideau școlile, dar aceasta nu s-a mai întâmplat.

Apartamentul meu se află lângă un parc foarte mare din București. Acolo nu sunt numai terenuri de joacă pentru copii mici, dar și terenuri de fotbal, baschet, tenis și câteva mese de ping pong.

Nița Marta, clasa a S2,
Școala Europeană, Vărese

În România nu cunoșteam pe nimeni, așa că am stat singură o perioadă foarte lungă de timp, iar acum un an nu mă descurcam foarte bine cu solitudinea. Am ajuns la concluzia că trebuia să-mi găsesc ceva de făcut. Am decis să încerc să joc ping pong, pentru că am văzut mesele de tenis în parc și pentru că stiam deja acest sport. Mi-a plăcut foarte mult și încă îl mai joc, dar după o scurtă perioadă de timp am realizat că nu era un sport potrivit pentru mine, din cauză că aveam nevoie de un partener.

Într-o zi tatăl meu m-a surprins dăruindu-mi o minge de baschet. Am decis să-i dau o șansă, pentru că m-a interesat de foarte mult timp sportul acesta, dar părinții mei nu au fost niciodată de acord să-l practic din cauză că nu voiau să mă fac prea înaltă. Când am încercat prima oară acest sport, mi-am dat seama imediat că aceasta voiam să fac. Și așa am început să merg, în fiecare zi, la terenul de baschet.

Un lucru foarte important pentru găsirea unui hobby este, după părerea mea, să înțelegi de ce îți place și de ce vrei să faci acest lucru. Trebuie să înțelegi dacă este pentru că îți place cu adevărat sau pentru că vrei să faci acest lucru doar pentru a impresiona pe cineva. Dacă nu practici un sport pentru tine, atunci nu va dura foarte mult timp.

Acum joc baschet aproape în fiecare zi și m-am înscris și la un club de baschet unde am cunoscut foarte multe persoane interesante.

HOBBY ȘI TIMPUL LIBER

„Muzica dă suflet
universului, aripi
minții, zbor imaginație,
viață la tot.”

Muzica a fost prima mea iubire și locul în care am găsit armonie și liniște. Când am devenit membru al unei trupe speciale în care tradițiile sunt acasă, am înțeles că muzicienii sunt speciali, cu sufletele ca un copac fragil.

Am descoperit istoria acestei fanfare și am fost impresionată de actualul dirijor, care este un adevărat talent. De aceea, fac parte din ea, fiind unica fată din componență echipei de artiști. Fanfara a fost fondată de Valentin Luchianov în anii 1980-1981. Acum formația are mai mulți membri care lucrează în unele dintre cele mai prestigioase formații din Moldova și chiar din alte țări.

Trupa a câștigat „Marele Premiu”, primul și al doilea loc în cadrul concursurilor naționale și al celor internaționale. Am participat la multe festivaluri din țară, dar și din România (Pitești; Galați și satul Pădureni) și din Turcia (Edirne).

Suntem fericiți și mândri să interpretăm peste 60 de cântece de diferite genuri, cum ar fi vals, jazz, muzică de promenadă, muzica modernă, muzică folclorică etc. În acest moment suntem o mare familie de 60 de membri. Fiecare dintre noi este conștient că muzica este o artă care devine magie.

Uniformele pe care le purtam cu mândrie simbolizează Patria lui Alexei Mateevici, care a fost unul dintre cei mai proeminenți poeți români. Aspectul acestei uniforme se bazează pe uniformă care a fost purtată de Alexei Mateevici ca preot militar. Avem o mare varietate de instrumente precum flaut, clarinet, saxofon, corn francez, trompetă, bariton, trombon, tobe, instrumente de percuție și xilofon. Când aceste instrumente sunt combinate, sunetul este ca mierea atât de dulce și puternic.

Dragostea mea pentru muzică este specială, pentru mine, nu este un sunet simplu, ci este un mod de exprimare. Muzica ne poate trata sufletele, ca un remediu divin, este forța care oprește războaiele.

Nița Marta, class S2,
European School, Varese

HOBBIES LEISURE

In my free time all I used to do was staying with my phone. In my opinion, phone usage has its benefits, but only up to a certain point. Nowadays, teenagers and kids in general are starting to use screens an exaggerated amount of time. I had that problem as well, until I decided one day that I need to find something else to do in my free time.

At the start, I couldn't find anything. Last year during the first pandemic wave, I was in my apartment in Romania on carnival vacation, instead of being in Italy where I live. While I still was on vacation, Covid was only in China, but at the time we were supposed to go back home, the Corona virus had spread all the way to Italy and the schools were closed. Me and my family decided it was best to stay a bit longer in Romania, until the schools will open again, but this clearly didn't happen very soon.

Next to my apartment in Bucharest there is a very big park. There aren't only playgrounds for little kids, but also a football pitch, a basketball pitch, a tennis one, and a couple of ping pong tables.

In Romania I didn't really know anyone, and at that time, I didn't cope very well with being alone. I always liked other's company more than being on my own and I decided to find something else to do. Otherwise, I would have gone crazy.

At first, I tried playing ping pong, because I already knew a bit how to play, and also because the ping pong tables were very good. I really liked it, but after a short amount of time I realized this wasn't the sport for me, since you always need a partner to play.

One day my dad surprised me with a basketball from a nearby shop, and I decided to give it a try, since I've liked this sport for a long time. Only, my parents did not let me play this sport, because they didn't want me to become taller than I already was. But as soon as I tried, I knew I really, really liked it.

So that's how I started going to the basketball pitch every day.

When searching for a hobby, I think it is very important to understand why you want to do this sport, and to understand whether this is something for you or not. You have to know whether you are doing it for your own pleasure, doing it to show off, or just doing it for someone else in general. You should know that when you doing it for someone else, it is not going to last, because it is not what you like, but what someone else wants you to like.

Now, I play basketball every day and this way, I also have made a lot of friends.

"Music gives a soul to the universe, wings to the mind, flight to the imagination, life to everything"

Music was my first love and the place where I found harmony and silence. When I became a member of a special band where traditions are at home, I understood that musicians are special with souls like a fragile tree.

I have discovered the history of this brass band and I was impressed by the current conductor who is a real talent. The brass band was founded by Valentin Luchianov in 1980-1981. Now, the band has more members who work in some of the most prestigious bands in Moldova and even in other countries.

The band had won the „big award”, the first and second place at home and in another countries. We have participated in many festivals in the country but also in Romania (Pitești; Galați and the village Pădureni) and in Turkey (Edirne).

We are happy and proud to interpret more than 60 songs of different genres like Waltz, Jazz, Promenade music, Modern music, Folklore music, etc. At the moment we are a big family of 60 members. Each of us is conscious that music is an art which becomes magic.

The uniforms, we proudly wear, symbolize the homeland of Alexei Mateevici, one of the most prominent Romanian poets. The design of this uniform is based on the uniform that was worn by Alexei Mateevici as a military priest. We have a large variety of instruments like flute, pan flute, clarinet, saxophone, the French horn, trumpet, baritone, trombone, drum, percussion instruments, and xylophone. When these instruments are combined, the sound is sweet and strong like honey.

My love for music is special; for me, it is not just a simple sound, but a way of expression. Music can treat our souls like a divine remedy, it is the force that stops wars.

IL MIO AMICO A 4 ZAMPE... e non solo

Il mio gatto

Unguru Ana Maria, classe S1
Scuola Europea, Varese

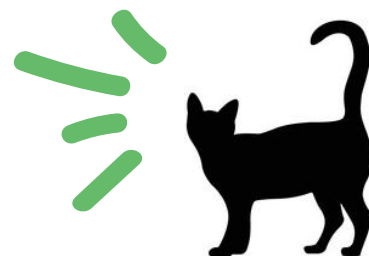
Non vedo l'ora che arrivi l'estate per poter avere un gatto.

Non mi interessa che sia di una razza specifica e penso di poter essere in grado di gestirlo da sola perché, due anni fa, durante le vacanze estive, ho già avuto una gattina cucciola di cui mi sono presa cura per 3 mesi. Il suo nome era Evie. L'avevo presa, quando aveva solo sette mesi, da una famiglia che l'aveva trovata abbandonata per strada con sua madre e i suoi fratelli. Quando l'ho vista per la prima volta, Evie ed i suoi tre fratelli stavano correndo allegramente per il giardino. Solo due dei cuccioli hanno avuto il coraggio di non nascondersi e di farsi accarezzare da me: Evie e sua sorella, Bella. Erano entrambe coccolone ma, a differenza della sorella, Evie era più giocherellona e curiosa, così siamo diventate subito amiche e l'ho scelta. Appena arrivata a casa ha iniziato ad esplorare tutto, sfogando la sua curiosità. Aveva tutto il cortile a sua disposizione e nel magazzino ho installato la sua cuccetta e la sabbia per la lettiera. Il suo posto preferito era la terrazza accanto ad un deposito, dove le piaceva sdraiarsi sul divano. Ho passato la maggior parte delle mie giornate a giocare con lei - le ho realizzato tutti i tipi di giochi e giocattoli, ma soprattutto, sembrava che le piacesse quando la portavo nella mia stanza per mostrarle i miei giochi e le costruzioni Lego.

Dovevo però sempre tenerla tra le braccia, per non permetterle di distruggere tutto, era sempre tentata di arrampicarsi ed esplorare con le sue zampe qualunque cosa le capitasse a tiro. Era così veloce che ha anche catturato un uccellino, una volta persino un topo, non avrei mai pensato che potesse farlo in così giovane età. Non sembrava molto intenzionata alle altezze, così ho iniziato a salire le scale con lei tra le braccia. Dopo poco tempo, si arrampicò da sola e iniziò a camminare sul recinto, così come i gatti più anziani. Alcuni giorni dopo, voleva ancora di più, così si è arrampicata su una rete alta della recinzione ed ha iniziato a camminare su una sbarra, a circa 4,5 m dal suolo. Dopo solo pochi passi, è entrata nel panico e si è bloccata. Potevo vedere il suo cuore battere forte, non poteva reagire alle mie parole di incoraggiamento e agli inviti di scendere lentamente. I miei genitori non potevano salire fin lì, ma hanno esteso la scala al massimo, dicendomi che solo io potevo arrampicarmi e riuscire a convincerla di staccarsi dalla recinzione. Non ero mai salita così in alto prima, ma il mio amore per Evie mi ha aiutato a superare la paura e sono riuscita a salvarla. È stato allora che ho capito il potere dell'amore per un animale e quanta forza questo può darti. Dopo questo episodio, Evie si è affezionata ancora di più a me, il che mi ha reso più difficile separarmi da lei alla fine delle vacanze estive.

Ora vorrei avere un gatto per un periodo più lungo e penso di essere pronta a questa esperienza.

PRIETENUL MEU animal de companie

Pisica mea

Abia aștept ca la vară să luăm o pisică. Încă nu m-am gândit la o rasă anume, dar cred că mă pot descurca să o îngrijesc singură, căci acum doi ani, în vacanța de vară, am avut singură un pui de pisică și am avut grijă de ea timp de 3 luni. O chema Evie. Am luat-o când avea șapte luni de la o familie care o salvase după ce fusese abandonată pe strada împreună cu mama și frații ei. Când am ajuns la familia respectivă, Evie, împreună cu cei trei frați ai sai, alerga veselă prin grădină. Doar doi dintre puii ei au avut curajul să nu se ascundă și să se lase mangâiați de mine- Evie și sora ei, Bella. Ambele erau caline, dar, spre deosebire de sora sa, Evie era mai jucăușă și mai curioasă, așa că ne-am împrietenit imediat și am ales-o pe ea.

De cum am ajuns cu ea acasă, a început să exploreze curioasă noul său camin. Avea la dispoziție toată curtea, iar în magazie i-am instalat dormitorul și lădița cu nisip. Locul ei favorit era terasa de lângă magazie, unde îi plăcea să stea tolănită pe canapea. Aproape toată ziua mi-o petreceam jucându-mă cu ea - îi inventam tot felul de jocuri și jucării, dar cel mai mult, parcă, îi plăcea atunci când o aduceam în camera mea să-i arăt jocurile și construcțiile mele din Lego.

Trebuia însă să o țin mereu în brațe, ca să nu le distrugă, căci era tentată mereu să se cațere și să exploreze cu labuțele orice îi apărea în cale. Era așa de iute, că a prins și un pui de pasăre, odată chiar și un șoricel, deși nu aș fi crezut că poate face asta la o vârstă așa de fragedă. Mi se părea că nu prea îndrăznește să se cațere, așa că am început să mă urc pe scară cu ea în brațe. Nu după mult timp, s-a urcat singură și a început să se plimbe pe gard, așa cum fac pisicile mai mari. După câteva zile, a vrut și mai mult, așa că s-a urcat pe o plasă înaltă aflată în prelungirea gardului și a mers pe o bară situată la circa 4,5 m deasupra solului. După doar câțiva pași, a intrat în panică și a rămas blocată. Vedeam cum inima îi bătea foarte tare și nu putea reacționa la vorbele mele de încurajare și nici la îndemnul de a coborî încet- încet. Părinții nu se puteau urca acolo, dar au extins scara la maximum, spunându-mi că doar eu pot să urc și să o conving să se desprindă de gard. Nu mai urcasem niciodată așa de sus, dar dragostea mea pentru Evie m-a ajutat să-mi înving teama și am reușit să o salvez. Atunci mi-am dat seama de forța iubirii pentru un animal și de câtă putere poate să-ți dea ea. După acest episod, Evie s-a legat și mai mult de mine, ceea ce a făcut despartirea de ea, la sfârșitul vacanței de vară, și mai dificilă pentru mine.

Acum mi-aș dori să am o pisică pentru o perioadă mai lungă și cred că sunt pregătită pentru aceasta.

MY PET FRIEND... and not only

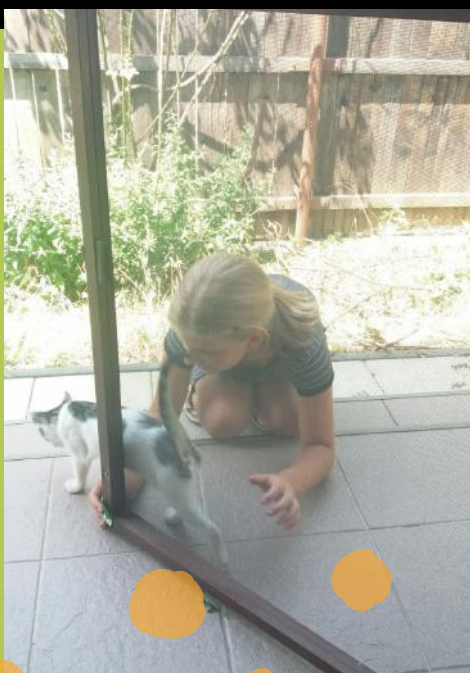
My cat

Unguru Ana Maria, class S1,
European School, Varese

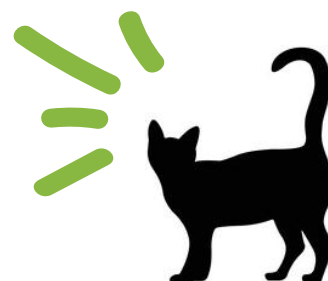
I can't wait to get a cat in the summer. I still haven't thought about a specific breed, but I think I can handle it on my own, because two years ago, on summer vacation, I had a kitten and I took care of her alone for 3 months. She was called "Evie." I took her when she was seven months old from a family that saved her after she was found abandoned on the street together with her mother and her siblings. When we came to the family, Evie and her three brothers were running merrily through the garden. Only two of the kittens had the courage not to hide and have let themselves be caressed by me - Evie and her sister, Bella. They were both cuddles, but unlike her sister, Evie was more playful and curious, so we immediately became friends and I chose her.

As soon as I came home with her, she curiously began to explore her new home. She had practically the whole yard at her disposal, with her bedroom and a sandbox being installed in the warehouse. Her favorite place was the terrace next to the shed, where she liked to sit on the couch. I spent most of the day playing with her - I invented all kind of games and toys for her. She seemed to like best, when I brought her to my room to show her my lego games and constructions.

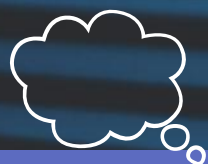
But I always had to hold her in my arms to prevent her from destroying them, because she was always tempted to climb and explore with her paws whatever came her way. She was so fast and did catch a baby bird, once even a mouse. I wouldn't have thought that she could do that at such young age. It seemed to me that she didn't dare to climb, so I started to climb the stairs with her in my arms. Not long after that, she climbed on her own and began to walk on the fence, as older cats do. After a few days, she wanted even more and climbed up the fence and walked on a beam about 4.5 m above the ground. After only a few steps she panicked and stopped. I could see her heart beating very hard and she did not react to my encouraging words prompting to slowly come down. My parents couldn't climb up there, but they extended the ladder to the maximum, telling me that only I could climb up and convince her to come down from the fence. I had never climbed so high before, but my love for Evie helped me to overcome my fear and I managed to save her. That's when I realized the power of love for an animal and how much power it can give you. After this episode, Evie was even closer to me, which made breaking up from her at the end of the summer vacation even more difficult for me.

Now, I would like to have a cat for a longer period and I think I am ready for that.

ANDRA' TUTTO BENE!

Carpov Daniela, classe XII,
Liceo "Dante Alighieri", Chişinău

COSA CI INSEGNANO LE CRISI

Diventare, imparare, scoprire e lavorare per i tuoi sogni, tutto questo si fa nel periodo dell'adolescenza.

Gli adolescenti sono sempre in movimento, sempre intenti a comprendere qualcosa e vanno con piccoli passi verso il loro successo.

Perché la tua vita dipende da quello che fai nell'adolescenza.

Dal 2020, tutto è cambiato. Tutte le persone sono state limitate, soprattutto nel loro sviluppo.

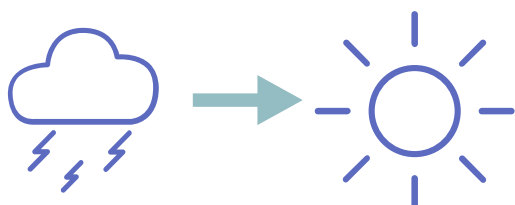
Il COVID-19 ha cambiato e rovinato molte vite.

Hanno sofferto maggiormente gli adolescenti che non potevano neanche andare in biblioteca o a scuola, vedersi con la famiglia, tutti erano imprigionati in casa.

Questo virus, ancor oggi attuale, fa disastri in tutto il mondo.

Oltretutto, noi adolescenti, dobbiamo mantenerci in forza, lavorare ed imparare in questa condizione. Dobbiamo vincere le nostre debolezze.

Così, adattandoci, andiamo avanti per realizzare i nostri sogni.

Questa situazione pandemica è causa di depressione ed ansia tra tutti i giovani.

Oggi, noi, combattendo questo problema, facciamo tutto online. La rete internet è una soluzione senza alternative.

Per questo, troviamo tante possibilità per stare meglio. Ad esempio: leggere libri online, fare qualche corso su come cucinare, truccarsi o imparare lingue straniere. Dobbiamo combattere con la noia, diventando la migliore versione di noi stessi.

Un consiglio potrebbe essere: Non dobbiamo abusare e spendere troppo tempo online, possiamo anche ricordarci che abbiamo una famiglia con la quale dobbiamo passare più tempo possibile.

Come spendere il tempo è una nostra decisione, tutta la vita dipende dalle nostre scelte.

Come mantenere la voglia e l'interesse?

Fai ogni giorno sport.

Leggi alcune nuove notizie.

Dormi 8 ore.

Spendi più tempo con gli amici e con la famiglia.

Trova un nuovo hobby.

Vai a bere un caffè.

Cerca di trovare nuovi amici ecc.

Questa situazione è una lezione per noi tutti. Così apprezzeremo ogni momento.

Tutto andrà bene!

SORRIDI!

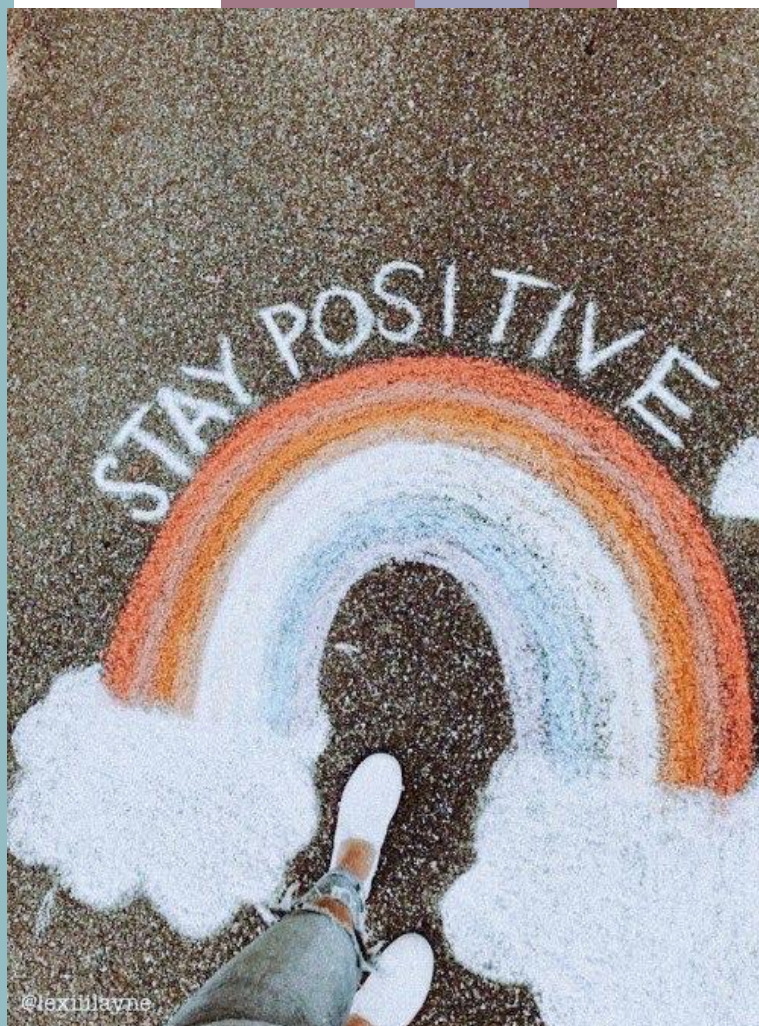
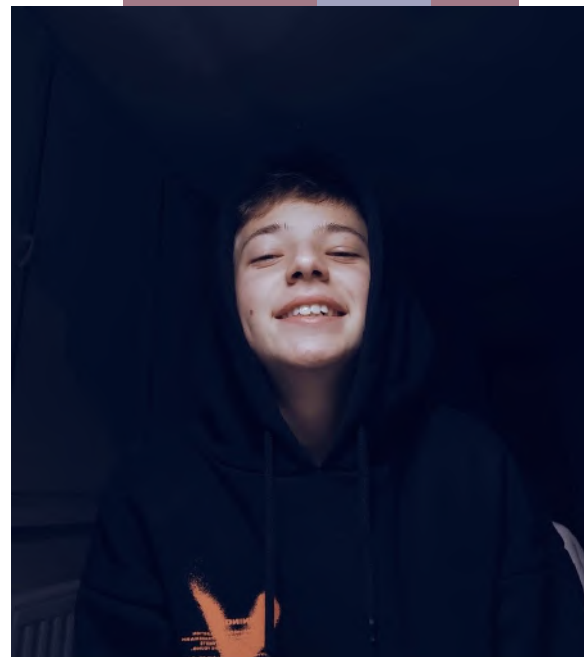
La vita ha i suoi alti e bassi. A volte, sentiamo di aver raggiunto il limite dei nostri poteri e il solo pensiero di poter compiere un passo successivo ci sembra impossibile. Questa paura del fallimento ha infranto troppi sogni. Secondo me, il fallimento è qualcosa di naturale e ci insegna una lezione molto importante. Le vittorie nella vita, invece, sono dolci e ci aiutano a vivere uno stato di entusiasmo, dimostrando che siamo bravi in qualcosa.

Ci sono tante tipologie di persone nel mondo. Dal più coraggioso al più timido. Ognuna lotta con i propri problemi. Ma ci sono momenti in cui la situazione va fuori controllo e ti chiedi: "Cosa succederà?" Vogliamo che la risposta sia semplice. Tutto andrà bene.

Sfortunatamente, lo stress quotidiano ci impedisce spesso di sorridere. Il più delle volte siamo troppo preoccupati per problemi personali e professionali per ricordarci di sorridere. Ma un sorriso è una cosa molto importante, che può aiutarci a cambiare il nostro stato d'animo, non credo che voi ne siate consapevoli, ma un sorriso è l'espressione facciale più facile da riconoscere a distanza. Può essere visto anche da 100 metri. Poiché la salute mentale è direttamente correlata alla salute fisica, le persone che sono abituate a sorridere più spesso vivono più a lungo.

So che vorrete sapere da dove provenga questa energia positiva. Vi rivelerò ora questo piccolo segreto. Alla sua base c'è il sorriso. Sì, sembra un po' assurdo, ma in questo modo trasformiamo il nostro pensiero in ottimismo ed attiriamo una buona energia su noi stessi. Provate, non avrete niente da perdere.

Lo ammetto, in alcuni casi anche io ho iniziato a pensare di non potermi rialzare e che la causa fosse persa. Poi mi sono guardato allo specchio e mi sono detto: "Puoi farlo". Sorrido al mio riflesso e mi metto al lavoro. Alla fine, so che andrà comunque tutto bene.

TOTUL VA FI BINE

Carpov Daniela, clasa a XII-a,
Liceul "Dante Alighieri", Chișinău

CUM DEPĂȘIM CRIZELE

A deveni, a învăța, a lucra pentru visurile tale, a descoperi este totul despre adolescență.

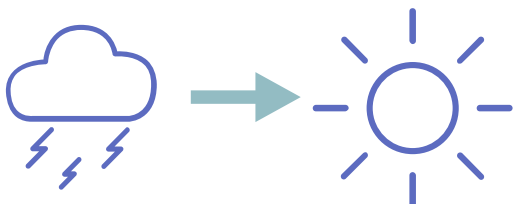
Adolescenții sunt mereu în mișcare, mereu ceva învață și merg cu pași mici spre succes. Pentru că viața ta depinde de ceea ce faci în adolescență.

În 2020 totul s-a schimbat. Toate persoanele sunt limitate, limitate în dezvoltare. COVID-19 a schimbat și ucis multe vieți. Au suferit în mare parte adolescenții care nu puteau nici măcar să meargă la bibliotecă sau la școală, să se vadă cu familia, toți erau închisi în casă.

Acest virus, actual și acum, face dezastru în toată lumea. Pe lângă toate, noi, adolescenții, trebuie să ne menținem în forță, să lucrăm și să învățăm cu aceasta condiție. Trebuie să ne învingem propriile frici.

Astfel, adaptându-ne, mergem spre a realiza visurile noastre.

Această situație pandemică este cauza depresiei și anxietății a multor adolescenți.

Astăzi, noi, combătând această problemă, facem totul online. Online-ul este o soluție fără alternative.

Pentru asta, găsim multe oportunități pentru a avea starea de bine. De exemplu: a citi cărți online, a face careva cursuri (culinare sau make-up) sau mai mult, a învăța limbi străine. Trebuie să omorâm plictiseala, devenind cea bună versiune a noastră.

Un sfat printre acestea ar fi : Nu trebuie să abuzăm și să petrecem prea mult timp online, putem să ne amintim că avem o familie cu care trebuie să petrecem mai mult timp.

Cum petrecem timpul este decizia noastră, toată viața este compusă din propriile alegeri.

Cum să menținem dorința și interesul?

Fă în fiecare zi Sport.

Citește informații noi.

Dormi 8 ore.

Petrece mai mult timp cu prietenii și familia.

Găsește un nou hobby.

Mergi și bea o cafea.

Încearcă să îți faci noi prieteni etc.

Această situație este o lecție pentru noi toți. În așa mod o să apreciem fiecare moment.

Totul va fi bine!

ZÂMBEȘTE!

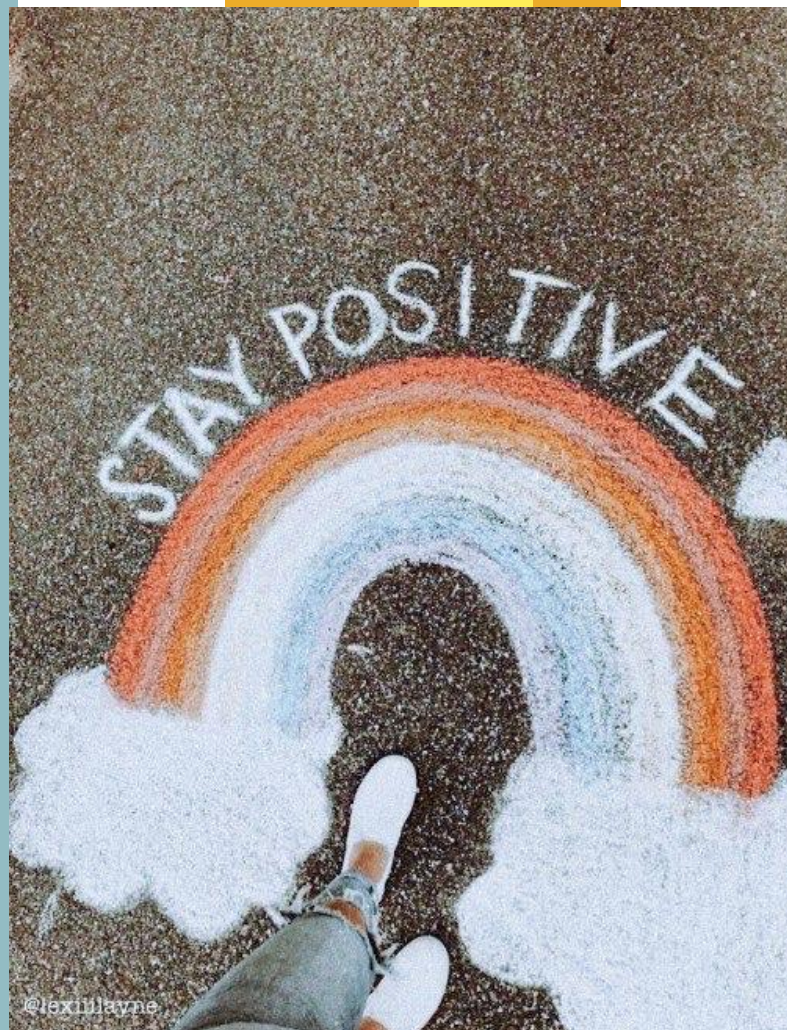
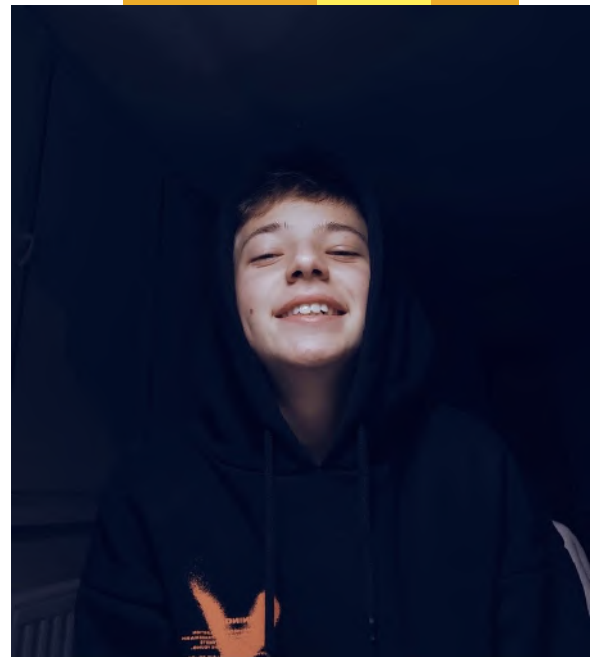
Viața are urcușuri și coborâșuri. Câteodată, simțim că am ajuns la limita propriilor puteri și pasul următor pare imposibil. Această frică de eșec a spulberat prea multe visuri. După părerea mea, eșecul este ceva firesc și ne învață o lecție foarte importantă. Victoriile în viață, însă, sunt dulci și ne ajută să trăim o stare de entuziasm, demonstrându-ne că suntem buni la ceva.

Pe glob sunt tot tipul de oameni. De la cei mai curajoși la cei mai timizi. Fiecare se luptă cu problemele sale pe cont propriu. Sunt însă momente în care situația scapă de sub control și te întrebi: „Oare ce se va întâmpla?” Răspunsul ne dorim să fie simplu. Totul va fi bine.

Din păcate, stresul cotidian ne pune tuturor piedici în a zâmbi. Cel mai adesea suntem prea îngrijorați și preocupați de problemele personale și profesionale pentru a ne aminti să zâmbim. Zâmbetul este însă un lucru deosebit de important, care ne poate ajuta să ne schimbăm starea de spirit.. Nu cred că erai la curent, dar zâmbetul este expresia facială cea mai ușor de recunoscut de la distanță. Poate fi observat și de la 100 de metri. Deoarece sănătatea psihică este direct legată de sănătatea fizică, oamenii care obișnuiesc să zâmbească mai des trăiesc mai mult timp.

Știu că vrei să afli de unde vine această energie pozitivă. Îți voi dezvălui acum acest mic secret. La baza ei stă zâmbetul. Da, pare puțin absurd, dar în așa fel îți transformi modul de gândire într-unul optimist și atragi o aură bună asupra ta. Încearcă, nu ai nimic de pierdut.

Recunosc, în unele cazuri chiar și eu încep să cred că nu am cum să mă ridic, iar cauza e pierdută. Atunci mă uit în oglindă și îmi spun: „Poți face asta”. Zâmbesc reflexiei mele și mă pun pe treabă. Într-un final, oricum știu că totul va fi bine.

EVERYTHING WILL BE OK

Carpov Daniela, class XII,
"Dante Alighieri" High School, Chişinău

WHAT CRISIS TEACH US

Developing, learning, working towards your dreams, discovering, all this is happening in adolescence.

Teenagers are always moving, always learning something and proceeding with small steps towards success. Because your life depends on what you do in adolescence.

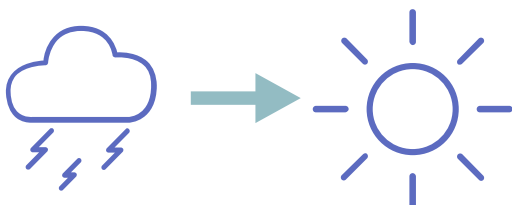
In 2020, everything has changed. All people were restricted and limited in their development. COVID-19 has changed and killed many lives.

Teenagers suffered the most, because they couldn't even go to the library or to school, or see their family, everyone was imprisoned at home. This virus, even today, is a disaster all over the world.

Besides, we teenagers, have to remain strong, work and learn under this condition.

We must overcome our own weakness. Thus, adapting, we proceed to achieve our dreams.

This pandemic situation is a cause for depression and anxiety among all teenagers.

Fighting this problem we do everything online nowadays. Online is a solution without alternatives.

That's how we find many possibilities for feeling better. For example: reading books online, doing some courses like how to cook or to make-up, or learning foreign languages. We have to kill boredom by becoming the best version of ourselves.

An advice might be: we must not exaggerate and spend too much time online, we also must remember to have a family with whom we should spend as much time as possible.

How we spend the time is our decision, the whole life is made up of our decisions.

How to keep the desire and interest?

Do every day sports.

Read some new information.

Sleep 8 hours.

Spend more time with friends and family.

Find a new hobby.

Go for a coffee.

Try to find new friends etc.

This situation is a lesson for all of us. This way we will appreciate every moment.

Everything will be fine!

SMILE!

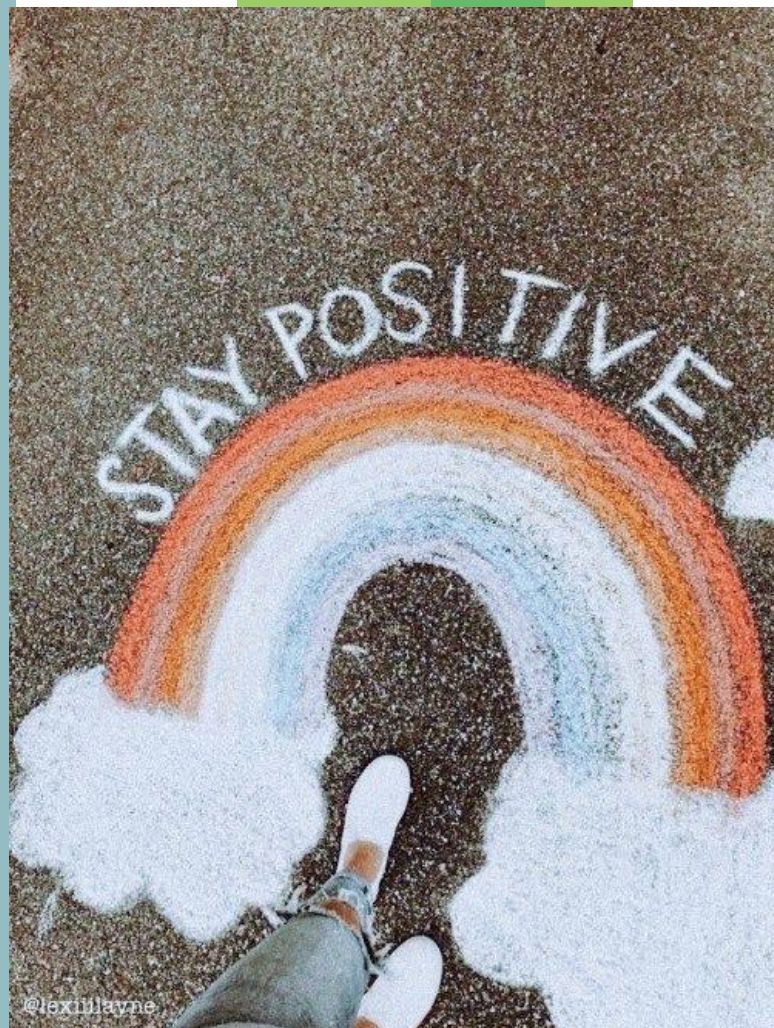
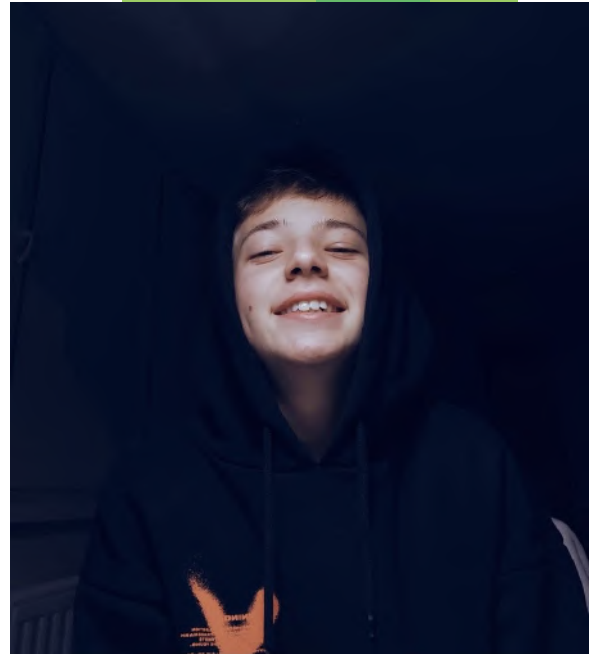
Life has its ups and downs. Sometimes, we feel that we have reached the limit of our power and any next step seems nearly impossible. This fear of failure has shattered many dreams. In my opinion, failure is something natural and teaches us a vital lesson in life. Victories, however, are sweet and help us to experience enthusiasm, once again proving that we rock.

There are all kinds of people walking on Earth, from the bravest to the shyest. Everyone struggling with their own problems. But sometimes the situation gets out of control and you ask yourself, "What will happen?" We want the answer to be simple. Everything will be just fine.

Unfortunately, daily stress wipes the smile from our souls and faces. Most of the time we are too much worried and preoccupied with personal and professional problems to remember to smile. But a smile is a crucial thing, which can help us to change our mood. I don't think you are aware that a smile is the easiest facial expression to be spotted from the distance. It can be seen even from 100 meters away. Because mental health is directly related to physical health, people who tend to smile more often live longer.

I am sure you want to know where this positive energy comes from. I will reveal this little secret to you now: the smile lies at its foundation. Yes, it seems a little weird, but this way you can turn your thinking into an optimistic one and attract good karma. Try it, you have nothing to lose.

I must admit that in some cases even I start to think that I can't keep going, and the cause is lost. Then, I look in the mirror and say, "You can do this." I smile at my reflection and get to work. Eventually, I am certain that everything will be fine.

ULTIMA PAGINA

I giovani in Europa sono sempre più interconnessi

Le connessioni, le relazioni e lo scambio di esperienze sono una risorsa fondamentale per la solidarietà ed il futuro sviluppo dell'Unione Europea. Questi legami sono incoraggiati anche dai membri della rete EUREKA.

"L'Europa siamo noi" - questo è stato il titolo di una conferenza internazionale tenutasi il 28 aprile scorso con la partecipazione degli studenti di diverse scuole di altrettanti Paesi europei. La conferenza, che si è svolta in formato online, è riuscita a portare all'attenzione dei giovani l'importanza dei valori europei, elencando le principali realizzazioni dell'Unione Europea negli ultimi 70 anni. I giovani, membri della rivista "Eureka", hanno appreso lo scopo delle istituzioni comunitarie, come il Parlamento europeo, il Consiglio europeo, il Consiglio dell'Unione europea, la Commissione europea, la Corte di giustizia, la Banca centrale europea ed altri. Il dialogo è iniziato con la presentazione dell'Unione Europea: cos'è e perché esiste questo partenariato politico ed economico che include ventisette Stati membri europei. È stato creato dopo la seconda guerra mondiale per incoraggiare la cooperazione economica. Il principio alla base di questa cooperazione era che gli Stati che intrattengono relazioni commerciali tra di loro diventassero economicamente interdipendenti. Il Parlamento europeo è un'unica assemblea parlamentare multinazionale eletta direttamente dai cittadini dell'UE. I 705 membri del Parlamento europeo rappresentano 477 milioni di cittadini in 27 Stati membri.

Tra i principali risultati conseguiti dall'UE vi sono:

- Mezzo secolo di pace, stabilità e prosperità, fattori che hanno contribuito a migliorare il tenore di vita di milioni di persone.
- Eliminazione dei controlli doganali tra gli Stati membri, in modo che i cittadini possano viaggiare senza divieti nella maggior parte del continente.
- Mercato unico: consente la libera circolazione della maggior parte delle merci, dei servizi e delle persone nell'UE, rappresentando il principale motore economico dell'Unione Europea.
- Creazione della moneta unica EURO, utilizzata nella maggior parte degli Stati membri.
- Rispetto dei valori di dignità umana, libertà, democrazia, uguaglianza, Stato di diritto.
- Una politica di sicurezza estera comune.

Gli studenti partecipanti, di età compresa tra i 12 ed i 18 anni, provenienti da Paesi come la Repubblica Moldova, Italia, Romania, sono stati incoraggiati a optare per un'istruzione migliore nelle istituzioni educative europee dove venga rispettato il multilinguismo, la mobilità degli alunni e degli studenti universitari, facilitando lo scambio di informazioni ed esperienze. La strategia dell'UE per la gioventù promuove la connessione dei giovani nell'UE e nei Paesi candidati. La parità di accesso dei giovani a informazioni di qualità sui loro diritti, opportunità, servizi per i giovani e programmi dell'UE per la gioventù, sono stati gli altri temi affrontati durante la conferenza. I giovani hanno anche imparato a conoscere alcuni servizi di qualità e piattaforme per la loro informazione, come il Portale Europeo per i Giovani:

insieme-per.eu.

Lupăcescu Gabriela

Liceo „M. Eminescu”, Căușeni

insieme-per.eu

ITALIA-MOLDOVA ODV ORGANIZZA

IN COLLABORAZIONE CON L'UFFICIO DEL
PARLAMENTO EUROPEO DI MILANO

L'EUROPA SIAMO NOI

EUREKA INCONTRA L'UNIONE EUROPEA

EVENTO ONLINE
SULLA
PIATTAFORMA
MICROSOFT TEAMS

MERCOLEDÌ
28 APRILE 2021
DALLE 11.15

Unisciti alla comunità
insieme-per.eu

ULTIMA PAGINĂ

Tinerii din Europa devin din ce în ce mai conectați

Conexiunile, relațiile și schimbul de experiențe reprezintă un atu esențial pentru solidaritate și pentru dezvoltarea viitoare a Uniunii Europene. Această conexiune este încurajată și de membrii rețelei „Evrica”.

„Europa suntem noi”- acesta a fost genericul unei conferințe internaționale desfășurate la data de 28 aprilie curent cu participarea elevilor din mai multe școli din țările europene.

Coferința, care a avut loc în format online, a reușit să aducă în atenția tinerilor importanța valorilor europene enumerând principalele realizări ale Uniunii Europene din ultimii 70 de ani.

Tinerii, colaboratorii revistei „Evrica”, au aflat despre menirea instituțiilor europene precum Parlamentul European, Consiliul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Curtea de Justiție, Banca Centrală Europeană și altele.

Dialogul a început cu prezentarea Uniunii Europene: ce este și de ce există.

Astfel, Uniunea Europeană reprezintă un parteneriat politic și economic format din douăzeci și șapte state europene membre. Aceasta a fost creată după al Doilea Război Mondial pentru a încuraja cooperarea economică. Principiul care stă la bază acestei cooperări constă în faptul că statele care întrețin relații comerciale unele cu celelalte devin interdependente din punct de vedere economic.

Parlamentul european este o adunare parlamentară multinațională unică aleasă direct de către cetățenii UE. Cei 705 membri ai Parlamentului European reprezintă 477 de milioane de cetățeni din 27 de state

Printre principalele realizări ale UE se numără:

- O jumătate de secol de pace, stabilitate și prosperitate, factori care au contribuit la îmbunătățirea standardelor de trai pentru milioane de oameni.
- Eliminarea controalelor vamale dintre statele membre, în acest mod cetățenii pot călători fără interdicții în cea mai mare parte a continentului.
- Piața unică: aceasta permite libera circulație în UE a majorității bunurilor, serviciilor și persoanelor, prezentând principalul motor economic al Uniunii Europene.
- Crearea monedei unice EURO, utilizată în majoritatea statelor membre.
- Respectarea valorilor demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept.
- O politică externă de securitate comună.

Copiii, majoritatea dintre ei elevi cu vârstele cuprinse între 12 și 18 ani din țări precum Republica Moldova, Italia, România, au fost încurajați să opteze pentru o mai bună educație în instituțiile de învățământ europene unde este respectat multilingvismul, mobilitatea elevilor și studenților facilitând schimbul de informații și experiență. Strategia UE pentru tineret promovează conectivitatea tinerilor din UE și din țările candidate. Accesul egal al tinerilor la informații de calitate despre drepturile lor, despre oportunități, servicii pentru tineret și programe ale UE pentru tineri au fost alte subiecte abordate în cadrul conferinței. Tinerii au mai aflat și despre unele servicii și platforme de calitate pentru informarea lor, cum ar fi Portalul european pentru tineret: insieme-per.eu.

Lupăcescu Gabriela
Liceul „M. Eminescu”, Căușeni

LAST PAGE

Young people in Europe are becoming more and more connected

Connections, relationships and the exchange of experiences are an essential asset for solidarity and for the future development of the European Union.

This connection is also encouraged by the members of "EUREKA". "We are Europe" - this was the motto of an international conference held on April 28 with students participating from several European schools. The online conference managed to bring the importance of European values to the attention of young people by listing the main achievements of the European Union over the last 70 years. The teens, members of the magazine "Eureka", learned about the purpose of European institutions, such as the European Parliament, the European Council, the Council of the European Union, the European Commission, the Court of Justice, the European Central Bank and others. The dialogue began with the presentation of the European Union: What it is and why it exists. Thus, the European Union is a political and economic partnership of twenty-seven European Member States. It was created after World War II to foster economic cooperation, the idea being that states that have trade relations with one another become economically interdependent. The European Parliament is a single multinational parliamentary assembly directly elected by EU citizens. The 705 members of the European Parliament represent 477 million citizens in 27 Member States.

The EU's main achievements include:

- Half a century of peace, stability and prosperity, factors that have contributed to improving living standards for millions of people.
- With the elimination of customs controls, among the member states, citizens can travel nonstop to most of the continent.
- Single market: it allows the free movement of most goods, services and people in the EU, presenting the EU's main economic engine.
- Creation of the common EURO currency - used in most Member States.
- Respect for the values of human dignity, freedom, democracy, equality, law.
- A common foreign security policy.

Children, most of them students between 12 and 18 years old from countries such as the Republic of Moldova and Italy were encouraged to opt for better education in European educational institutions where multilingualism is respected and for the mobility of pupils and students facilitating the exchange of information and experience. The EU Youth Strategy promotes the connectivity amongst young people in the EU and candidate countries. Equal access for teens to quality information about their rights, opportunities, youth services and EU youth programs were other topics addressed at the conference. Young people also learned about some quality services and platforms to gather information, such as the European Youth Portal: together.eu.

Lupăcescu Gabriela

„M. Eminescu” High School, Căușeni

ENPA: concorso cortometraggi e fotografie

Siete appassionati di cortometraggi e fotografia? L'Enpa, Ente Nazionale Protezione Animali, presenta il concorso: "Enpa 150° Festival", dedicato ai cortometraggi ed alle fotografie in grado di portare avanti una riflessione sul significato di libertà di ogni essere vivente.

Il contest dà la possibilità di vincere 600 Euro con attestato al miglior cortometraggio e 400 Euro con attestato alla migliore fotografia.

Per partecipare c'è tempo fino al 30 giugno 2021. Ecco il bando e tutti i dettagli.

CONCORSO CORTOMETRAGGI E FOTOGRAFIE ENPA 150° FESTIVAL

"Enpa 150° Festival" si inserisce nell'ambito delle iniziative per la celebrazione del 150° anniversario della fondazione dell'Ente Nazionale Protezione Animali.

Obiettivo del concorso per cortometraggi e fotografie è riflettere sull'idea di una libertà universale a cui tendere affinché tutte le specie riescano a vivere felici. Con il termine felicità ci si riferisce, nello specifico, al rispetto e alla tutela dei diritti fondamentali di ogni essere vivente. I cortometraggi e le fotografie dovranno quindi documentare questa libertà e dovranno proporre spunti su una possibile inversione di rotta rispetto a quanto di errato è stato fatto sinora.

DESTINATARI

Ogni partecipante al concorso per cortometraggi e fotografie può inviare una o più opere nel rispetto dei requisiti sotto indicati. La partecipazione è gratuita.

CARATTERISTICHE DELLE OPERE

Le opere candidate al concorso dell'Enpa dovranno essere state realizzate dopo il 15 Marzo 2019.

I cortometraggi che partecipano potranno essere di fiction o documentari. La durata non dovrà superare i 10 minuti, titoli compresi.

Per quanto riguarda le fotografie dovranno essere inviate in formato jpg in risoluzione 300 dpi.

Si precisa inoltre che gli animali presenti nelle opere non dovranno subire alcun maltrattamento e il loro utilizzo non dovrà comportare forzature, anche minime, alla loro etologia.

SELEZIONE

La selezione delle opere avverrà a insindacabile giudizio della commissione interna nominata alla direzione dell'Enpa 150° Festival.

PREMI

Il miglior cortometraggio vincerà 600 Euro e un attestato, mentre alla migliore fotografia spetteranno 400 Euro e un attestato.

Le opere selezionate saranno pubblicate online sul sito dell'Enpa in un'apposita "mostra virtuale" oppure in un eventuale sito web dedicato che il Comitato per la celebrazione della fondazione dei 150 anni dell'Enpa dovesse decidere.

COME PARTECIPARE

Gli interessati al concorso per cortometraggi e fotografie Enpa 150° Festival hanno tempo fino al 30 Giugno 2021 per partecipare.

Le opere dovranno essere inviate tramite wetransfer all'email: 150@enpa.org

Bisognerà, inoltre, far pervenire al medesimo indirizzo email oppure via posta a: Enpa Onlus, Via Attilio Regolo 27, 00192 Roma, la seguente documentazione:

- o breve presentazione del progetto artistico;
- o modulo di iscrizione (ALLEGATO A al bando che rendiamo disponibile a questo link: www.enpa.it/upload/content/2021215133145213.pdf compilato e firmato.

BANDO

Quanti intendono partecipare al concorso per cortometraggi e fotografie sono invitati a leggere con attenzione il BANDO (Pfd 1.356 Kb).

ENPA: concurs de scurtmetraj și fotografie

Sunteți pasionați de scurtmetraje și de fotografii? ENPA, Corpul Național de Protecție a animalelor, vă invită să participați la concursul de scurtmetraj și fotografie "Festivalul Enpa 150", care își propune să susțină reflecția colectivă asupra problemei libertății fiecărei ființe.

Concursul oferă posibilitatea participanților să câștige 600 Euro și o diplomă, pentru cel mai bun scurtmetraj, și 400 Euro și o diplomă, pentru cea mai bună fotografie.

Data limită de prezentare a operelor este 30 iunie 2021. Consultați regulamentul detaliat al concursului!

CONCURSUL DE SCURTMETRAJ ȘI FOTOGRAFIE Festivalul Enpa 150

Corpul Național de Protecție a animalelor organizează acest festival în cadrul evenimentelor dedicate aniversării a 150 de ani de la înființarea.

Obiectivul concursului este de a invita participanții la o reflecție asupra semnificației de libertate a fiecărei ființe, care ar duce la o coexistență armonioasă și fericită a tuturor speciilor animale și a omului. Exprimă ideea unei libertăți universale pentru care să depunem eforturi pentru ca diferitele specii vii să trăiască fericite. Fericirea înseamnă, în primul rând, respectarea drepturilor fundamentale a fiecărei ființe.

Scurtmetrajele și fotografiile ar trebui deci să documenteze ipostazele acestei libertăți și să propună idei de schimbare a atitudinii față de mediul înconjurător, evitând erorile din prezent.

Destinatarii

Fiecare participant al concursului poate să prezinte una sau mai multe lucrări, respectând condițiile indicate. Participarea este gratuită.

Cerințele față de lucrări

Toate operele trebuie să fie realizate după 15 martie 2019. Scurtmetrajele pot avea caracter documentar sau de ficțiune. Durata operei (inclusiv și partea dedicată a titrării) nu va depăși 10 minute. Fotografiile vor fi prezentate în format jpg la rezoluție de 300 dpi.

Animalele care vor fi prezente în lucrări nu vor fi supuse maltratelor și utilizarea lor nu va implica nicio constrângere comportamentală.

Evaluarea lucrărilor

Lucrările vor fi evaluate de un juriu intern, numit de Festivalul Enpa 150. Decizia juriului are valoare definitivă și nu poate fi supusă contestării.

Premii

Concursul oferă posibilitatea participanților să câștige 600 Euro și o diplomă, pentru cel mai bun scurtmetraj, și 400 Euro și o diplomă, pentru cea mai bună fotografie. Cele mai bune lucrări vor fi publicate pe site-ul ENPA pe pagina dedicată "expoziției virtuale" sau pe site-ul dedicat în exclusivitate acestui eveniment și pe care Comitetul de celebrare a 150 de ani de la crearea Corpului Național de Protecție a animalelor ar putea decide să-l creeze.

Condițiile de participare

Termenul limită -30 iunie 2021, data expedierii formularului.

Lucrările trebuie trimise prin wetransfer la adresa de e-mail 150@enpa.org.

Toate operele vor fi însoțite și de următoarele documente, expediate la adresa de e-mail 150@enpa.org sau prin poștă, la adresa Enpa Onlus, Via Attilio Regolo 27, 00192 Roma:

- scurtă prezentare a proiectului artistic;
- formular de înregistrare (ANEXA A www.enpa.it/upload/content/2021215133145213.pdf completat și semnat.

Regulament

Toți cei interesați să participe la concurs sunt rugați să consulte cu atenție regulamentul BANDO (Pfd 1.356 Kb).

ENPA: short film and photo competition

Are you passionate about short films and photography? Enpa, the National Animal Protection Agency, launches the competition: "Enpa 150° Festival". This competition is dedicated to short films and photographs that can stimulate reflections on the significance of freedom for every living being.

An award of 600 Euros and a certificate is given for the best short film and 400 Euros with a certificate for the best photograph.

Deadline for participation is June 30th, 2021.

The announcement in detail:

SHORT FILM AND PHOTO COMPETITION ENPA 150° FESTIVAL

"Enpa 150° Festival" is part of the initiatives for the celebration of the 150th anniversary of the National Animal Protection Agency's foundation.

The aim of the short film and photo competition is to reflect on the idea of universal freedom to allow for a happy life for all species. Here, the term happiness refers specifically to the respect and protection of the fundamental rights of every living being.

Therefore, the short films and photos should document this freedom and propose ideas on a possible turnaround to change what has gone wrong so far.

PARTICIPATION

Each participant in the short film and photo competition can submit one or more works in compliance with the requirements indicated below. Participation is free.

REQUIREMENTS FOR SUBMISSION

Submitted short films and photos must have been taken or recorded after March 15th, 2019.

Short films can be fiction or documentary and must not exceed 10 minutes, including titles.

Photographs must be sent in jpg format with 300 dpi resolution.

Please take note that displayed animals must not be subject to any mistreatment and they should not have been exposed to even minimal strain.

SELECTION

The selection of submitted images will be based on the incontestable decision of an internal commission that will be appointed by the board of the Enpa 150° Festival.

AWARDS

The best short film will win 600 Euros and a certificate, while the best photograph will receive 400 Euros and a certificate.

Selected works will be published online on the ENPA website in a special "virtual exhibition" or on any other dedicated website, subject to the decision of the Committee for the celebration of the 150th anniversary of ENPA

HOW TO PARTICIPATE

Deadline for registration for the short film and photo competition of the Enpa 150° Festival is June 30th, 2021.

Works must be sent via wetransfer to the email address: 150@enpa.org

In addition, it is necessary to send the following documents either to the email address 150@enpa.org or by ordinary mail to: Enpa Onlus, Via Attilio Regolo 27, 00192 Rome:

- o short presentation of the artistic project
- o registration form (ATTACHMENT A to the link: www.enpa.it/upload/content/2021215133145213.pdf completed and signed.

ANNOUNCEMENT

Those who intend to participate in the short film and photo competition are invited to carefully read the ANNOUNCEMENT (Pdf 1.356 Kb).

ASSOCIAZIONE ITALIA-MOLDOVA ODV

organizzazione di volontariato

eureka@italiamoldova.org

Associazione Italia-Moldova OdV

